KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2025/835

av den 5 maj 2025

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*grundförordningen*), särskilt artikel 18, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1. Tidigare undersökningar och gällande åtgärder

(1) Genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244 ([2]) införde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) utjämningstullar på import av biodiesel med ursprung i Argentina (*de ursprungliga åtgärderna*). Den undersökning som ledde till införandet av de ursprungliga åtgärderna kallas nedan *den ursprungliga undersökningen*.

(2) De utjämningstullar som för närvarande gäller uppgår till mellan 25 % och 33,4 % på import från de exporterande producenter som ingick i urvalet, 28,2 % för de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet och 33,4 % för alla övriga företag från Argentina. I februari 2019 godtog kommissionen också åtaganden från de argentinska exportörerna ([3]), som bestod av en årlig tullfri kvot för biodiesel till ett minimipris som baserades på Argentinas officiella pris på sojaolja, plus produktionskostnader och frakt.

(3) Import av biodiesel omfattas för närvarande av antidumpningsåtgärder när den har sitt ursprung i Folkrepubliken Kina (*Kina*) ([4]) eller Förenta staterna ([5]) och utjämningsåtgärder när den har sitt ursprung i Indonesien ([6]) eller Förenta staterna ([7]).

1.2. Begäran om en översyn vid giltighetstidens utgång

(4) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut ([8]) mottog kommissionen en begäran om en översyn i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1037/oj.
([2]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244 av den 11 februari 2019 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina (EUT L 40, 12.2.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/244/oj).
([3]) Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/245 av den 11 februari 2019 om godtagande av åtaganden som erbjudits efter införandet av slutgiltiga utjämningstullar på import av biodiesel med ursprung i Argentina (EUT L 40, 12.2.2019, s. 71, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2019/245/oj).
([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/261 av den 10 februari 2025 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2025/261, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/261/oj).
([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1266 av den 29 juli 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 (EUT L 277, 2.8.2021, s. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1266/oj).
([6]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2092 av den 28 november 2019 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Indonesien (EUT L 317, 9.12.2019, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2092/oj).
([7]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1267 av den 29 juli 2021 om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 (EUT L 277, 2.8.2021, s. 62, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1267/oj).
([8]) Tillkännagivande om att giltighetstiden för vissa utjämningsåtgärder snart kommer att löpa ut (EUT C 183, 25.5.2023, s. 2).

(5) Begäran om översyn ingavs den 10 november 2023 av European Biodiesel Board (*sökanden* eller *EBB*) som företrädare för unionsindustrin för biodiesel i den mening som avses i artikel 10.6 i grundförordningen. Begäran om översyn grundades på att ett upphörande av åtgärderna sannolikt skulle leda till fortsatt subventionering och återkommande skada för unionsindustrin.

1.3. Inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång

(6) Innan kommissionen inledde översynen vid giltighetstidens utgång underrättade den de argentinska myndigheterna ([9]) om att den hade mottagit en korrekt underbyggd begäran och bjöd in de argentinska myndigheterna till samråd i enlighet med artikel 10.7 i grundförordningen. Samråd hölls den 5 februari 2024. Man fann emellertid ingen lösning som kunde godtas av de argentinska myndigheterna. Mot bakgrund av artikel 18.2 i grundförordningen utarbetade kommissionen ett memorandum om bevisningens tillräcklighet med en analys av all den bevisning som kommissionen förfogar över och på grundval av vilken undersökningen inleddes. Närmare uppgifter finns i de ärendehandlingar som berörda parter kan begära att få ta del av. De synpunkter som de argentinska myndigheterna lämnade vid det tillfället sammanfattades och behandlades i memorandumet.

(7) Efter samråd med den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036 ([10]) slog kommissionen fast att bevisningen var tillräcklig för att motivera en översyn vid giltighetstidens utgång och inledde därför den 9 februari 2024 en översyn vid giltighetstidens utgång avseende import till unionen av biodiesel med ursprung i Argentina (*det berörda landet*) på grundval av artikel 18 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([11]) (*tillkännagivandet om inledande*).

1.4. Översynsperiod och skadeundersökningsperiod

(8) Undersökningen beträffande fortsatt subventionering omfattade perioden från och med den 1 oktober 2022 till och med den 30 september 2023 (*översynsperioden*). Undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av sannolikheten för fortsatt skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2020 till och med slutet av översynsperioden (*skadeundersökningsperioden*).

1.5. Berörda parter

(9) I tillkännagivandet om inledande uppmanades berörda parter att kontakta kommissionen för att delta i undersökningen. Kommissionen underrättade dessutom uttryckligen sökanden, andra kända unionsproducenter, de kända producenterna i Argentina och de argentinska myndigheterna, kända importörer, leverantörer och användare samt intresseorganisationer som den visste var berörda om inledandet av översynen vid giltighetstidens utgång och bjöd in dem att delta.

(10) Berörda parter gavs möjlighet att lämna synpunkter på inledandet av översynen vid giltighetstidens utgång och att begära att bli hörda av kommissionen och/eller förhörsombudet för handelspolitiska förfaranden.

1.6. Synpunkter på inledandet av undersökningen

(11) I en skrivelse av den 15 mars 2024 bestred den argentinska kammaren för biobränslen (*Carbio*) inledandet av förfarandet med motiveringen att skadeanalysen i begäran inte tog hänsyn till andra relevanta faktorer som skulle kunna leda till skada. Carbio hävdade också att begäran var otillräckligt underbyggd, särskilt när det gäller antagandet att importen av biodiesel från Argentina skulle öka kraftigt och vålla unionsindustrin skada om utjämningsåtgärderna tilläts upphöra att gälla.

([9]) Termen ”argentinska myndigheter” används i denna förordning i vid bemärkelse och omfattar alla ministerier, myndigheter eller organ på central, regional eller lokal nivå.

([10]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21).

([11]) Tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antisubventionsåtgärder som tillämpas på import av biodiesel med ursprung i Argentina (EUT C, C/2024/1355, 9.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1355/oj).

(12) Kommissionen ansåg att begäran innehöll tillräcklig bevisning för att visa att ett upphörande av åtgärderna sannolikt skulle leda till fortsatt subventionering och återkommande skada för unionsindustrin. Det kan inte uteslutas att begäran innehåller vissa luckor eller uppgifter som unionsindustrin inte rimligen kan få tillgång till, men denna situation kan inte undergräva den övergripande slutsatsen att det fanns tillräcklig bevisning för att motivera en ytterligare undersökning. Beviskraven är inte heller desamma för inledandet av en undersökning som för andra skeden av undersökningen. Kommissionen avvisade Carbios påståenden.

(13) I sina synpunkter på inledandet hävdade Carbio och de argentinska myndigheterna att relevanta lagändringar hade ägt rum sedan den ursprungliga undersökningen, särskilt när det gäller skattebefrielserna i provinsen Santa Fe och det inhemska inblandningskravet för biodiesel. De framhöll vidare att andra lagändringar förväntades äga rum under undersökningens gång.

(14) Kommissionen beaktade dessa uppgifter i analysen av de berörda subventionssystemen i skälen 35–51 och 271–283 samt i sannolikhetsanalysen i skälen 323–330.

1.7. **Stickprovsförfarande**

(15) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den kunde komma att besluta att göra ett urval av de berörda parterna i enlighet med artikel 27 i grundförordningen.

1.7.1. *Stickprovsförfarande avseende unionsproducenter*

(16) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den hade gjort ett preliminärt urval av unionsproducenter. Kommissionen gjorde urvalet baserat på representativiteten i fråga om produktions- och försäljningsvolym för den likadana produkten i unionen mellan den 1 oktober 2022 och den 30 september 2023. Hänsyn togs också till produktmixen i urvalet. Urvalet bestod av fyra unionsproducenter. Mot bakgrund av den information som fanns tillgänglig i inledningsskedet stod de unionsproducenter som ingick i urvalet för cirka 15 % av den beräknade totala produktionsvolymen av den likadana produkten i unionen och 24 % av unionsförsäljningen för de producenter som besvarade undersökningen. I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen uppmanade kommissionen berörda parter att lämna synpunkter på det preliminära urvalet. Ingen part lämnade några synpunkter. Urvalet av unionsproducenter ansågs representativt för unionsindustrin.

1.7.2. *Stickprovsförfarande avseende importörer*

(17) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval bad kommissionen icke-närstående importörer att lämna de uppgifter som angavs i tillkännagivandet om inledande.

(18) En icke-närstående importör lämnade de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. Med hänsyn till det låga antalet svar beslutade kommissionen att inget stickprovsförfarande var nödvändigt.

1.7.3. *Stickprovsförfarande avseende exporterande producenter i Argentina*

(19) För att kunna avgöra om ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, bad kommissionen alla producenter i Argentina att lämna de upplysningar som angavs i tillkännagivandet om inledande. Dessutom bad kommissionen Argentinas delegation att identifiera och/eller kontakta andra eventuella producenter som kunde vara intresserade av att delta i undersökningen.

(20) Sju exporterande producenter i det berörda landet lämnade de begärda uppgifterna och samtyckte till att ingå i urvalet. I enlighet med artikel 27.1 i grundförordningen gjorde kommissionen ett urval av tre exporterande producenter som tillhör två grupper på grundval av den största representativa exportvolym till EU som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. De grupper av exporterande producenter som ingick i urvalet stod för 68 % av den totala importvolym till unionen från Argentina som rapporterats till Eurostat under översynsperioden. I enlighet med artikel 27.2 i grundförordningen genomfördes samråd om urvalet med alla kända berörda exporterande producenter och myndigheterna i det berörda landet. Inga synpunkter lämnades.

1.8. **Svar på frågeformuläret och kontrollbesök**

(21) Kommissionen sände frågeformulär till de argentinska myndigheterna, de exporterande producenter som ingick i urvalet, de unionsproducenter som ingick i urvalet, en icke-närstående importör och sökanden. Dessa frågeformulär gjordes tillgängliga online ([12]) samma dag som förfarandet inleddes, med undantag för de frågeformulär som var avsedda för de argentinska myndigheterna och sökanden, vilka gjordes tillgängliga i de ärendehandlingar som berörda parter kan begära att få ta del av.

(22) Svar på frågeformuläret mottogs från de argentinska myndigheterna, de exporterande producenter som ingick i urvalet, de unionsproducenter som ingick i urvalet, en icke-närstående importör och sökanden.

(23) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för att fastställa sannolikheten för fortsatt subventionering och skada och för att fastställa unionens intresse.

(24) Kontrollbesök i enlighet med artikel 26 i grundförordningen genomfördes hos de argentinska myndigheterna samt hos följande företag:

Unionsproducenter

— Chevron, Amsterdam, Nederländerna.

— Masol Iberia Biofuel, S.L.U., El Grao (Castellón) och Barcelona, Spanien.

— Raffineria di Gela, Gela och Rom, Italien.

— Saipol, Paris, Frankrike.

Sökande

— European Biodiesel Board (EBB), Bryssel, Belgien.

Exporterande producenter i Argentina

— Renovagruppen:

  — Viterra Argentina S.A., Villa Adelina.

  — Molinos Agro S.A., Victoria.

— LDC Argentina S.A., Buenos Aires.

2. **PRODUKT SOM ÖVERSYNEN GÄLLER, BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1. **Produkt som översynen gäller**

(25) Den produkt som översynen gäller är densamma som i den ursprungliga undersökningen, dvs. fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, i ren form eller i en blandning (*den produkt som översynen gäller*), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taric-nummer 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 och 1516 20 98 33), ex 1518 00 91 (Taric-nummer 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 och 1518 00 91 33), ex 1518 00 95 (Taric-nummer 1518 00 95 21), ex 1518 00 99 (Taric-nummer 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 och 1518 00 91 33), ex 2710 19 42 (Taric-nummer 2710 19 42 21 och 2710 19 42 29), ex 2710 19 44 (Taric-nummer 2710 19 44 21, 2710 19 44 29 och 2710 19 44 33), ex 2710 19 46 (Taric-nummer 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 och 2710 19 46 33), ex 2710 19 47 (Taric-nummer 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 och 2710 19 47 33), 2710 20 11, 2710 20 16, ex 3824 99 92 (Taric-nummer 3824 99 92 10, 3824 99 92 14 och 3824 99 92 17), 3826 00 10 och ex 3826 00 90 (Taric-nummer 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 och 3826 00 90 33) ([13]).

([12]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2714.

([13]) Den förteckning som lämnades i tillkännagivandet om inledande var endast avsedd som information. Den slutliga förteckningen innehåller den nuvarande klassificeringen.

(26) Den produkt som översynen gäller kan produceras genom olika processer, såsom transesterifiering av oljor och fetter, Fischer-Tropsch-syntes eller vätebehandling av förnybara råvaror. Produkten är ett förnybart bränsle som framställs från ett brett utbud av råvaror, inbegripet vegetabiliska oljor som rapsolja, sojaolja, palmolja, använda matoljor, animaliskt fett eller biomassa.

(27) Undersökningen visade att biodiesel som produceras i Argentina uteslutande består av sojabönsmetylestrar som framställs av sojaolja, medan en stor del av biodieseln som produceras i unionen består av rapsmetylestrar. Sojabönsmetylestrar och rapsmetylestrar tillhör båda kategorin fettsyrametylestrar (FAME).

(28) Biodiesel används vanligtvis inom transportsektorn, huvudsakligen blandad med fossil diesel men även i ren form.

2.2. **Berörd produkt**

(29) Den produkt som berörs av denna undersökning är den produkt som översynen gäller med ursprung i Argentina.

2.3. **Likadan produkt**

(30) Såsom fastställs i den ursprungliga undersökningen bekräftar denna översyn vid giltighetstidens utgång att följande produkter har både samma grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och samma grundläggande användningsområden:

— Den berörda produkten när den exporteras till unionen.

— Den produkt som översynen gäller som tillverkas och säljs på hemmamarknaden i Argentina.

— Den produkt som översynen gäller som produceras och säljs av de exporterande producenterna till resten av världen.

— Den produkt som översynen gäller som tillverkas och säljs i unionen av unionsindustrin.

(31) Dessa produkter anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

2.4. **Invändningar avseende produktdefinitionen**

(32) Inga synpunkter på produktdefinitionen har inkommit.

3. **SANNOLIKHET FÖR FORTSATT SUBVENTIONERING**

(33) I enlighet med artikel 18 i grundförordningen och såsom anges i tillkännagivandet om inledande undersökte kommissionen om upphörandet av de gällande åtgärderna sannolikt skulle leda till fortsatt subventionering.

3.1. **Subventioner och subventionsprogram inom ramen för undersökningen**

(34) På grundval av uppgifterna i begäran om översyn samt de uppgifter som lämnats in av de argentinska myndigheterna och de samarbetsvilliga exporterande producenterna undersöktes följande system, som påstods innebära att subventioner beviljades:

System som ursprungligen undersöktes och utjämnades

(a) Statligt stöd till biodieselindustrin, bl.a. genom tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning.

(b) Befrielse från fastighetsskatt enligt Santa Fes industrilag: befrielse från fastighetsskatt enligt regional lag nr 8 478/1979 (artikel 4) om främjande av industriverksamhet, befrielse från regionala skatter i provinsen Santa Fe, befrielse från stämpelskatt i Santa Fe enligt artikel 183.29 och befrielse från omsättningsskatt i Santa Fe för exportförsäljning enligt artikel 127.

System som ursprungligen undersöktes men för vilka det inte konstaterades att de medförde någon förmån

(c) Tillhandahållande av lån och exportfinansiering på förmånliga villkor och förmånliga lån.

(d) Efterskänkta eller ej indrivna offentliga intäkter enligt 2006 års lag om biobränslen.

(e) Befrielse från regionala skatter i provinsen Córdoba.

(f) Befrielse från regionala skatter i provinsen Buenos Aires.

(g) System för industrifrämjande och industriutveckling i provinsen Santiago del Estero – regional lag nr 6 750.

Nya system

(h) Direkt överföring av medel: finansieringsprogram för rörelsekapital inom biodieselindustrin.

(i) Efterskänkta intäkter genom den nya lagen om biobränslen (lag nr 27 640/2021).

3.2. Bakgrund till de argentinska myndigheternas förmånspolitik för biodieselindustrin under översynsperioden

(35) Sedan den ursprungliga undersökningen har de argentinska myndigheternas förmånspolitik för biodieselindustrin utvecklats enligt vad som förklaras nedan.

(36) Den rättsliga utvecklingen när det gäller varje subventionssystem analyseras i respektive avsnitt, men på ett mer övergripande plan upphörde lag nr 26 093 om regelverket för biobränslen, som antogs 2006 och analyserades i den ursprungliga undersökningen (*2006 års lag om biobränslen*), att gälla i maj 2021 ([14]). År 2021 ersattes lagen därför av lag nr 27 640 (*2021 års lag om biobränslen*), som förblev i kraft under översynsperioden ([15]).

(37) I 2021 års lag om biobränslen föreskrevs ett inhemskt inblandningskrav för biodiesel där månatliga biodieselkvoter tilldelades icke-vertikalt integrerade inhemska biodieselproducenter för leverans till inhemska blandare till statligt reglerade fasta priser.

(38) I detta syfte anförtroddes energiministeriet i 2021 års lag om biobränslen rollen som verkställande myndighet med uppgifter som bland annat att ”reglera, administrera och övervaka produktion, marknadsföring och hållbar användning av biobränslen”, ”utföra revisioner och inspektioner i företag och anläggningar för produktion, lagring och/eller blandning av biobränslen”, ”tillämpa de påföljder som föreskrivs” i 2021 års lag om biobränslen, ”garantera tillgången till de insatsvaror som krävs för framställning av biobränslen för den obligatoriska blandningen, genom att kunna medla och inrätta de mekanismer som det anser nödvändiga för att förvärvet av dessa ska ske på normala och sedvanliga marknadsvillkor och utan snedvridning, och i tillämpliga fall som gräns fastställa exportpriset för sådana insatsvaror minus respektive kostnader”, ”fastställa tilldelningen av biobränslen för tillhandahållande av den obligatoriska blandningen” och ”fastställa […] de priser till vilka kommersialiseringen av biobränslen avsedda för den obligatoriska blandningen med fossila bränslen […] måste ske” ([16]).

(39) Enligt 2021 års lag om biobränslen omfattades den biodiesel som skulle levereras enligt det inhemska inblandningskravet av ett krav på lokalt innehåll, eftersom den måste ”produceras i anläggningar i Republiken Argentina av nationella råvaror” ([17]). Under kontrollen på plats bekräftade de argentinska myndigheterna att den sojaolja som användes för produktion av biodiesel som levererades inom ramen för inblandningskravet måste vara av argentinskt ursprung. Detta innebar att den biodiesel som användes för att uppfylla inblandningskravet måste produceras i argentinska anläggningar med inhemska råvaror ([18]).

([14]) Ley 26093, Régimen de Regulación y Promoción para la Producción y Uso Sustentables de Biocombustibles. Autoridad de aplicación. Funciones. Comisión Nacional Asesora. Habilitación de plantas productoras. Mezclado de Biocombustibles con Combustibles Fósiles. Sujetos beneficiarios del Régimen Promocional. Infracciones y sanciones.

([15]) Ley 27640, Marco Regulatorio de Biocombustibles: Aprobación.

([16]) Artikel 3 i 2021 års lag om biobränslen.

([17]) Artikel 4 i 2021 års lag om biobränslen.

([18]) *Argentina: Biofuels Annual*, United States Department of Agriculture (USDA) – Global Agriculture Information Networks (GAIN) rapport nr AR2021-0018, 18 augusti 2021, s. 3, finns på https://www.fas.usda.gov/data/argentina-biofuels-annual-6, och *Argentina: Biofuels Annual*, United States Department of Agriculture (USDA) – Global Agriculture Information Networks (GAIN) rapport nr AR2023-0008, 26 augusti 2023 (*2023 års GAIN-rapport*), s. 4–5, finns på https://www.fas.usda.gov/data/argentina-biofuels-annual-8.

(40) I 2021 års lag om biobränslen fastställdes att ”leveransen av de månatliga kvantiteterna biodiesel […] ska utföras av de företag som framställer biobränslet och som – antingen direkt eller indirekt genom sina kontrollerande och/eller kontrollerade företag – inte bedriver verksamhet som rör export av biodiesel och/eller dess huvudsakliga insatsvaror” ([19]). Därför kunde endast icke-exporterande, icke-vertikalt integrerade företag omfattas av inblandningskravet för biodiesel, medan stora företag som exporterade biodiesel inte kunde leverera sin produkt till den obligatoriska inblandningen. De exporterande producenter som ingick i urvalet, LDC Argentina S.A., Molinos Agro S.A. och Viterra Argentina S.A., berördes inte av det inhemska inblandningskravet. Förutom att producera och exportera biodiesel var samtliga företag också verksamma inom pressning av sojabönor till sojaolja, som de också sålde till inhemska biodieselproducenter som omfattades av det inhemska inblandningskravet för att de skulle kunna producera sin biodiesel. I Renovagruppen ingick dock – utöver de exporterande producenterna Molinos Agro S.A. och Viterra Argentina S.A. – även företag som producerade biodiesel för den inhemska marknaden och/eller producerade biodiesel genom bearbetning för de exporterande producenterna, som senare exporterade den. Dessa företag omfattades av det inhemska inblandningskravet.

(41) Av ovanstående följer att biodieselproducenter som omfattas av det inhemska inblandningskravet enligt lag är förhindrade att exportera, och att de argentinska myndigheterna därmed gjorde åtskillnad mellan den inhemska marknaden och exportmarknaden och mellan respektive aktörer.

(42) Dessutom gäller följande: ”När det gäller den leverans som beskrivs ovan kommer [endast] företag som uppfyller de villkor som fastställs i denna bestämmelse och som har godkänts av den verkställande myndigheten inom ramen för lag nr 26 093 för leverans av biodiesel för obligatorisk blandning vid tidpunkten för rättsföljden att beaktas […]” ([20]). Detta innebar att endast företag som var aktiva leverantörer enligt det tidigare inblandningskravet enligt 2006 års lag om biobränslen kunde bli leverantörer enligt den nya lagen.

(43) Enligt inblandningskravet för biodiesel i 2006 års lag om biobränslen var den obligatoriska andelen biodiesel i det bränsle som blev resultatet av blandningen ursprungligen 10 %. Denna andel sänktes genom 2021 års lag om biobränslen och den obligatoriska blandningsandelen fastställdes till 5 % ([21]). Enligt 2021 års lag om biobränslen kunde energiministeriet till och med sänka blandningsandelen till 3 % om det ansåg att de ekonomiska förhållandena krävde en sänkning av bränslepriserna, särskilt ”när ökningen av priserna på grundläggande insatsvaror för produktion av biodiesel skulle kunna snedvrida priset på fossila bränslen vid pump” ([22]). I juni 2022 höjdes dock den obligatoriska blandningsandelen till 7,5 % genom resolution nr 438/2022 ([23]).

(44) Under en fyramånadersperiod från mitten av juni 2022 till mitten av oktober 2022, precis i början av översynsperioden, höjde de argentinska myndigheterna genom dekret nr 330/2022 och resolution nr 638/2022 emellertid tillfälligt inblandningskravet för biodiesel med 5 % till 12,5 % på grund av brist på diesel på marknaden ([24]). Bland de företag som levererade den extra procentsatsen fanns undantagsvis inte bara företag som normalt sett omfattades av det inhemska inblandningskravet, utan även biodieselexportörer ([25]). Även Molinos Agro S.A. deltog i detta. De argentinska myndigheterna angav att priset för denna ytterligare leverans av biodiesel var fritt, men i dekret nr 330/2022 angavs att även priset för detta tillfälliga ytterligare inblandningskrav reglerades i form av ett maximipris ([26]).

(45) Under översynsperioden var därför den obligatoriska blandningsandelen 12,5 % under en halv månad och 7,5 % under resten av perioden.

(46) Under kontrollen på plats förklarade de argentinska myndigheterna att det i Argentina också finns en liten inhemsk marknad för biodiesel som inte omfattas av inblandningskravet. På denna marknad kan även exporterande producenter av biodiesel och vertikalt integrerade biodieselproducenter delta. Denna marknad som inte omfattas av inblandningskravet motsvarade endast 1,5–2 % av hela den inhemska marknaden för biodiesel.

([19]) Artikel 11.1 i 2021 års lag om biobränslen.
([20]) Artikel 11.3 i 2021 års lag om biobränslen.
([21]) Artikel 8 i 2021 års lag om biobränslen.
([22]) Artikel 8 i 2021 års lag om biobränslen.
([23]) Ministerio de Economía – Secretaría de Energía, Resolución 438/2022, RESOL-2022-438-APN-SE#MEC.
([24]) Decreto 330/2022, DECNU-2022-330-APN-PTE – Régimen de Corte Obligatorio Transitorio Adicional de Biodiésel och Ministerio de Economía – Secretaría de Energía, Resolución 638/2022, RESOL-2022-638-APN-SE#MEC.
([25]) Artikel 2 i dekret nr 330/2022.
([26]) Artikel 4 i dekret nr 330/2022.

(47) Under översynsperioden, närmare bestämt mellan december 2022 och juli 2023, drabbades Argentina dessutom av en allvarlig torka, som hade en negativ inverkan på produktionen av sojabönor och andra grödor. Detta framgår tydligt av diagram 1, som visar en betydande minskning av produktionen av sojabönor, majs och vete under den perioden (skäl 125). Produktionskapaciteten förblev dock stabil även under torkan och produktionen ökade efter torkan, vilket framgår av diagram 1. Kommissionen ansåg därför att torkan var en tillfällig företeelse.

(48) Även om sojaproduktionen i Argentina i allmänhet tillgodoser efterfrågan, använde sig de exporterande producenter som ingick i urvalet 2023 av import av sojabönor från grannländer som drabbats mindre av torkan: Paraguay, de norra regionerna i Brasilien och Bolivia. Detta bekräftades också av offentligt tillgänglig information ([27]).

(49) Dessa sojabönor importerades enligt systemet för tillfällig import, vilket var fallet i den ursprungliga undersökningen. Enligt systemet för tillfällig import, som liknar EU:s system för aktiv förädling, tas inga importtullar ut om insatsvarorna bearbetas och den resulterande produktionen återexporteras.

(50) Sojabönor som importerades enligt systemet för tillfällig import användes endast för att producera och återexportera sojamjöl och sojaolja, inte biodiesel. Systemet för tillfällig import bygger på ett omvandlingsförhållande mellan importerade insatsvaror och återexporterad produktion, vilket kan tillämpas på pressning av sojabönor till sojamjöl och sojaolja och återexport av dessa produkter, men inte på vidare produktion och återexport av biodiesel, som är ett andra produktionssteg i ett senare led i värdekedjan.

(51) Importerade sojabönor kunde användas för att framställa biodiesel endast när de faktiskt importerades, till skillnad från import enligt systemet för tillfällig import. Detta skedde inte av flera skäl. För det första omfattades sojabönor (liksom sojaolja och biodiesel) som importerades från Mercosurländer (t.ex. Paraguay, Brasilien och Uruguay) av en skatt på inköp av utländsk valuta, kallad *impuesto PAIS (Para una Argentina Inclusiva y Solidaria)*, som beräknades som en procentsats av importens cif-värde. Dessutom omfattades sojabönor (liksom sojaolja och biodiesel) som importerades från länder utanför Mercosur (t.ex. Bolivia) av Mercosurs gemensamma importtull och av en statistisk avgift, utöver *impuesto PAIS*. Det är därför dyrt att faktiskt importera sojabönor till Argentina och därmed inte ekonomiskt attraktivt. För det andra förklarade de exporterande producenter som ingick i urvalet att det var svårare att få hållbarhetscertifiering av sojabönor – vilket krävs för vissa exportdestinationer, särskilt EU – som importeras från Paraguay och Brasilien jämfört med sojabönor som produceras i Argentina. Detta gällde särskilt efterlevnaden av reglerna för avskogning, som inte berör Argentinas vidsträckta trädlösa slätter. Slutligen måste biodiesel som används för att uppfylla inblandningskravet (som utgör den största delen av den inhemska marknaden, såsom anges i skäl 46) produceras i argentinska anläggningar med inhemska råvaror. Importerade sojabönor kunde således endast användas för produktion av biodiesel för den lilla återstående inhemska marknaden som inte omfattas av inblandningskravet eller för exportmarknaderna, i det senare fallet utan ekonomisk motivering och de certifieringsfrågor som just beskrivits.

3.3. **System som ursprungligen undersöktes och utjämnades**

3.3.1. *Statligt stöd till biodieselindustrin, bl.a. genom tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning*

(52) Sökanden hänvisade i sin begäran till kommissionens slutsatser i den ursprungliga undersökningen att de argentinska myndigheterna hade anförtrott åt eller ålagt sojabönsodlarna att genomföra sin politik att skapa en uppdelad inhemsk marknad och att tillhandahålla sojabönor till biodieselindustrin mot för låg ersättning. I den ursprungliga undersökningen konstaterade kommissionen dessutom att de argentinska myndigheterna beviljade en förmån som bestod av skillnaden mellan de priser som de inhemska biodieselproducenterna betalade och det pris som de skulle ha betalat om det hade rått marknadsvillkor för sojabönor i Argentina. De argentinska myndigheternas uppsättning åtgärder ansågs dessutom vara selektiva, eftersom åtgärderna var begränsade till en grupp företag eller industrier, däribland den inhemska biodieselindustrin.

([27]) https://www.datamarnews.com/noticias/the-end-of-sojizacion-argentinas-new-path-as-soybean-importer/.

(53) Sökanden hävdade att dessa åtgärder fortfarande var tillämpliga och kommer att fortsätta att vara tillgängliga för den argentinska biodieselindustrin under de kommande åren. Åtgärderna påstås göra det möjligt för den argentinska biodieselindustrin att köpa råvaror till lägre kostnader och därmed öka produktionen och exporten av biodiesel.

3.3.1.1. Tillämpning av bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen

(54) Den 20 januari 2025 underrättade kommissionen de argentinska myndigheterna om att den av nedanstående skäl kunde komma att behöva använda sig av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28.1 i grundförordningen för sin prövning av förekomsten och omfattningen av det påstådda stödet till biodieselindustrin i form av tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning.

(55) I frågeformuläret bad kommissionen för det första de argentinska myndigheterna att lämna kontaktuppgifter (namn, adress och e-postadress) till alla företag som levererar sojabönor och sojaolja för tillverkning av den produkt som översynen gäller.

(56) I sitt svar lämnade de argentinska myndigheterna endast namn på och adresser till de aktörer i värdekedjan som var involverade i distributionen av sojaolja, men inte till leverantörerna av sojabönor. De argentinska myndigheterna förklarade att de endast lämnade sådana uppgifter som de ansåg inte skulle strida mot de rättsliga begränsningar som fastställts för att skydda företagens konfidentiella uppgifter enligt lag nr 17 622 (särskilt artiklarna 11 och 13) och kompletterande regler.

(57) I sin skrivelse med begäran om komplettering upprepade kommissionen sin begäran om kontaktuppgifter till sojabönsproducenter, eftersom de argentinska myndigheterna hade lämnat uppgifter om det totala antalet sojabönsproducenter i Argentina, vilka hämtats från den federala skattemyndighetens förenklade informationssystem för jordbruket, och därför borde ha tillgång till sådana uppgifter.

(58) De argentinska myndigheterna svarade att uppgifterna om de berörda företagen inte kunde lämnas, eftersom de inte bara omfattades av lag nr 17 622 utan också skyddades av artikel 101 i lag nr 11 683 om skattesekretess, och uppgifterna därför inte kunde lämnas in inom ramen för undersökningen.

(59) För det andra bad kommissionen i frågeformuläret de argentinska myndigheterna att ange de tio största producenterna av i) sojabönor och ii) sojaolja i Argentina och att för var och en av dem lämna a) namn, b) plats och c) företagets ägarförhållanden (t.ex. statsägt, kollektivt ägt, privatägt eller utlandsägt). Kommissionen begärde vidare att de argentinska myndigheterna för var och en av de tio största producenterna och distributörerna av i) sojabönor och ii) sojaolja i Argentina skulle lämna närmare uppgifter om ledamöterna i styrelsen och ledningen och ange vilka av dessa ledamöter som också är regeringstjänstemän eller innehar en befattning vid en statlig myndighet eller ett offentligt organ.

(60) I sitt svar uppgav de argentinska myndigheterna att de begärda uppgifterna omfattades av lag nr 17 622 och kompletterande förordningar och inte kunde lämnas.

(61) I sin skrivelse med begäran om komplettering upprepade kommissionen sin begäran enligt ovan, noterade de argentinska myndigheternas svar på frågeformuläret och angav sin första uppfattning av tillämpningsområdet för lag nr 17 622 samt nämnde ett antal andra fall där leverantörer av sojabönor föreföll lämna relevanta uppgifter till centrala och regionala myndigheter, vilka kanske inte omfattades av tillämpningsområdet för lag nr 17 622. Dessutom frågade kommissionen om ett företags ägarförhållanden och styrelsens sammansättning i allmänhet lämnades till bolagsregistret.

(62) I sitt svar klargjorde de argentinska myndigheterna att uppgifter från sekretariatet för jordbruk, boskapsuppfödning och fiske skyddas enligt lag nr 17 622 och därför inte kunde lämnas in inom ramen för undersökningen. De argentinska myndigheterna förklarade vidare att varje provins och autonomt område i Argentina upprättar och driver sina egna bolagsregister och medgav att ett företags ägarförhållanden och styrelse meddelas till bolagsregistret i staden Buenos Aires, till exempel. Den information som fanns tillgänglig om ett företags ägarstruktur berodde emellertid på enhetens rättsliga organisation, och styrelseledamöternas för- och efternamn kunde konsulteras, men inte all information var tillgänglig för allmänheten och kunde därför inte lämnas in inom ramen för undersökningen.

(63) För det tredje bad kommissionen i frågeformuläret de argentinska myndigheterna att vidarebefordra tillägg A (frågeformulär för leverantörer av insatsvaror) till i) de tio största producenterna och distributörerna av insatsvarorna i fråga samt ii) till alla andra producenter och distributörer av sojabönor och sojaolja som hade levererat insatsvaror till de två exporterande producenter som ingick i urvalet. I detta avseende underrättade kommissionen de argentinska myndigheterna om att den hade begärt att varje samarbetsvilligt företag skulle upprätta en förteckning över alla sina leverantörer av insatsvarorna i fråga och uppmanade de argentinska myndigheterna att samordna sina åtgärder med de samarbetsvilliga exporterande producenterna. Kommissionen begärde också bevisning (kopia av e-post, brev eller fax) för att de argentinska myndigheterna hade sänt tillägg A till de berörda producenterna och distributörerna samt, om möjligt, bevis för att producenterna och distributörerna hade mottagit tillägg A (t.ex. ett mottagningsbevis).

(64) I sitt svar lämnade de argentinska myndigheterna inte de begärda uppgifterna och angav inte om de redan hade tillgång till dem eller om de hade vidarebefordrat tillägg A till de berörda producenterna och distributörerna av insatsvaror. De argentinska myndigheterna uppgav endast att de begärda uppgifterna omfattades av lag nr 17 622 och kompletterande bestämmelser och därför inte kunde tillhandahållas.

(65) I sin skrivelse med begäran om komplettering upprepade kommissionen sin begäran och klargjorde att kommissionen inte begärde några uppgifter från de argentinska myndigheterna, utan endast att myndigheterna skulle bistå kommissionen med att inhämta uppgifterna från leverantörerna av sojabönor.

(66) I sitt svar klargjorde de argentinska myndigheterna att de helt och hållet förstod kommissionens begäran, men upprepade att de saknade en rättslig grund enligt vilken de begärda uppgifterna kunde lämnas, eftersom uppgifterna om företagen i fråga skyddades av artikel 101 i lag nr 11 683 om skattesekretess och därför inte kunde lämnas in inom ramen för den pågående antisubventionsundersökningen. De argentinska myndigheterna angav inte heller i sitt svar huruvida de hade vidarebefordrat tillägg A till de berörda producenterna och distributörerna av insatsvaror och lade inte heller fram någon bevisning för detta.

(67) Under kontrollen på plats tog kommissionen återigen upp dessa frågor med de argentinska myndigheterna.

(68) De argentinska myndigheterna svarade inte bara att de argentinska myndigheterna var bundna av sekretesskrav, utan uppgav också att det var omöjligt för dem att tillhandahålla en förteckning över de registrerade sojaproducenterna, för det första därför att antalet sojabönsproducenter ändrades från skördesäsong till skördesäsong och för det andra därför att det fanns omkring 60 000 sojabönsproducenter varje skördeår. De argentinska myndigheterna förklarade också att situationen för blandare av biodiesel är annorlunda och att de därför kunde lämna namn på och kontaktuppgifter till blandarna av biodiesel i svaret på frågeformuläret. Detta beror på att blandare, till skillnad från sojabönsproducenter, måste registrera sig i ett offentligt tillgängligt register för att kunna bedriva sin affärsverksamhet. I skäl 80 konstaterade kommissionen emellertid att de argentinska myndigheterna hade kunnat sammanställa de begärda uppgifterna genom att få tillgång till de argentinska skattemyndigheternas databaser.

(69) När det gäller det påstådda tillhandahållandet av sojabönor mot för låg ersättning vägrade de argentinska myndigheterna sammanfattningsvis att ge tillgång till och lämnade inte de nödvändiga uppgifter och den bevisning som kommissionen begärde i sitt frågeformulär, vare sig i skrivelsen med begäran om komplettering eller under kontrollen på plats.

(70) Bristen på samarbete i tillräcklig utsträckning innebar att kommissionen inte kunde samla in alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för sina slutsatser i denna undersökning. Närmare bestämt kunde kommissionen inte få information och uppgifter om producenterna av sojabönor och sojaolja och om hur en exportskatt på sojabönor, sojaolja och biodiesel (se skälen 101 och 123) skulle påverka produktionen och priserna hos producenterna av sojabönor och sojaolja samt leveranserna till biodieselproducenterna.

(71) Denna information gällde bl.a. identiteten på producenterna av sojabönor och sojaolja, graden av statligt ägande och statlig kontroll över de största bland dem, beteendet och besluten hos producenterna av sojabönor och sojaolja inför exportskatterna och ändringar av dessa, deras produktionsstrategier och möjligheter att byta till andra grödor, tillgången till odlingsbar mark, marknadens egenskaper och utveckling i fråga om skillnaden mellan stora respektive små och medelstora företag, försäljnings- och marknadsföringskanalerna och strategierna för deras inhemska marknader och exportmarknader, priser och prispolitik på deras inhemska marknader och exportmarknader, de internationella prisernas inverkan på deras prispolitik, konkurrensläget inom landet och på exportmarknaderna, deras lönsamhet under åren, effekten av eventuell överkapacitet och lagringsstrategier, import och export hos deras viktigaste kunder på hemmamarknaden och på exportmarknaderna, inbegripet pressningsindustrins roll och det mervärde som pressningsindustrin skapade samt konkurrensläget för pressningsindustrin i Argentina och på internationella marknader.

(72) Alla dessa upplysningar, uppgifter och handlingar var nödvändiga eftersom det utan dem var mycket svårt att komma fram till en korrekt och väl underbyggd slutsats om fortsatt subventionering i fråga om det påstådda subventionssystem som bestod i tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning. Avsaknaden av alla dessa nödvändiga uppgifter försvårade följaktligen undersökningen avsevärt.

(73) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att de argentinska myndigheterna

— vägrade att ge tillgång till de nödvändiga uppgifter som begärts i) om kontaktuppgifter till leverantörer av sojabönor, ii) om namn, plats, ägarförhållanden och uppgifter om ledamöterna i styrelsen och ledningen – inbegripet deras förhållande till de argentinska myndigheterna – för de tio största producenterna av sojabönor och sojaolja i Argentina och iii) i tillägg A om de relevanta leverantörerna av sojabönor och sojaolja, inbegripet bevis för att de argentinska myndigheterna hade sänt tillägg A till de relevanta producenterna och distributörerna,

— inte i sina svar inom tidsfristen lämnade nödvändiga uppgifter om i) kontaktuppgifter till leverantörerna av sojabönor och ii) namn, plats, ägarförhållanden och närmare uppgifter om ledamöterna i styrelsen och ledningen – inbegripet deras förhållande till de argentinska myndigheterna – för de tio största producenterna av sojabönor och sojaolja i Argentina, och

— avsevärt försvårade undersökningen genom att inte inom tidsfristen lämna de begärda nödvändiga uppgifter om i) kontaktuppgifter till leverantörerna av sojabönor och ii) namn, plats, ägarförhållanden och närmare uppgifter om ledamöterna i styrelsen och ledningen – inbegripet deras förhållande till de argentinska myndigheterna – för de tio största producenterna av sojabönor och sojaolja i Argentina.

(74) På grundval av detta underrättade kommissionen den 20 januari 2025 de argentinska myndigheterna om sin avsikt att tillämpa artikel 28.1 i grundförordningen och uppmanade dem att lämna synpunkter.

(75) Den 27 januari 2025 lämnade de argentinska myndigheterna sina synpunkter på den planerade tillämpningen av artikel 28.1 i grundförordningen. Även Carbio lämnade synpunkter i detta avseende.

(76) De argentinska myndigheterna medgav i huvudsak att vissa av de uppgifter som lämnats var ofullständiga eller inte hade den detaljnivå som begärts, särskilt när det gäller sojabönsproducenterna, men höll inte med om att denna brist på samarbete skulle betraktas som en vägran att lämna nödvändiga uppgifter och ett betydande hinder för undersökningen. Enligt de argentinska myndigheternas uppfattning beskrev det faktum att nödvändiga uppgifter inte hade tillhandahållits omständigheterna i ärendet på ett bättre sätt.

(77) De argentinska myndigheterna och Carbio erinrade för det första om att den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång gällde biodiesel, för vilken sojaolja – och inte sojabönor – är en insatsvara. Produktionen av sojabönor skulle således endast ha ett indirekt samband med produktionen av biodiesel och skulle inte utgöra nödvändiga uppgifter. Kommissionen hade dock felaktigt utvidgat sin analys till att omfatta hela värdekedjan i tidigare led.

(78) I detta avseende noterade kommissionen att den begärde den information som var nödvändig för att analysera det påstående om subventionering som sökanden framförde i begäran, vilket särskilt gällde tillhandahållandet av sojabönor – biodieselns huvudsakliga råvara – mot för låg ersättning till förmån för biodieselproducenterna. Påståendet avvisades därför.

(79) För det andra klargjorde de argentinska myndigheterna att de inte samlade in eller förde någon sådan förteckning över sojabönsproducenter som kommissionen begärde och att de därför inte kunde tillhandahålla sådan information.

(80) Kommissionen höll inte med om att de argentinska myndigheterna inte kunde lämna sådan information, som var nödvändig för undersökningen. Kommissionen noterade särskilt att de argentinska myndigheterna i sina synpunkter på tillämpningen av artikel 28 i grundförordningen förklarade att det för att sammanställa de begärda uppgifterna skulle ha krävts tillgång till de argentinska skattemyndigheternas databaser, vilket bekräftade att de begärda uppgifterna kunde ha sammanställts av de argentinska myndigheterna. Kommissionen frångick därför påståendet om vägrad tillgång till nödvändiga uppgifter och betydande hinder för undersökningen när det gäller kontaktuppgifterna för leverantörerna av sojabönor och drog slutsatsen att de argentinska myndigheterna inte hade lämnat de begärda nödvändiga uppgifterna. De argentinska myndigheternas bristande samarbetsvilja kvarstod emellertid, i form av underlåtenhet att lämna nödvändiga uppgifter, och kommissionen saknade fortfarande de nödvändiga uppgifter som begärts och tillämpade artikel 28.1 i grundförordningen.

(81) För det tredje förklarade de argentinska myndigheterna att de hade lämnat alla tillgängliga uppgifter, men att de av rättsliga skäl hindrades från att lämna andra typer av uppgifter, särskilt uppgifter om namn, plats, ägarförhållanden och närmare uppgifter om ledamöterna i styrelsen och ledningen – inbegripet deras förhållande till de argentinska myndigheterna – för de tio största producenterna av sojabönor och sojaolja i Argentina.

(82) Kommissionen noterade att avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (*subventionsavtalet*) innehåller detaljerade regler och skyldigheter för den undersökande myndigheten att skydda konfidentiella uppgifter. Kommissionen ansåg att om sådan information inte lämnas får den undersökande myndigheten använda sig av tillgängliga uppgifter. Kommissionen var därför tvungen att vidhålla påståendet om vägran att lämna nödvändiga uppgifter och betydande hinder för undersökningen när det gäller uppgifterna om de tio största producenterna av sojabönor och sojaolja i Argentina och avvisade de argentinska myndigheternas påstående.

(83) Slutligen vände sig de argentinska myndigheterna mot förteckningen i skäl 71 över de uppgifter som kommissionen inte kunde få fram och hävdade för det första att förteckningen över sojabönsproducenter inte skulle ha gett svar på dessa saknade uppgifter, för det andra att de argentinska myndigheterna lämnade svar på flera av dessa uppgifter under hela kontrollen och för det tredje att det fanns andra tillförlitliga källor som inte var bundna av samma rättsliga krav som de argentinska myndigheterna, särskilt de exporterande producenter som ingick i urvalet för uppgifter om lönsamheten och mervärdet av pressningen. I detta senare avseende lämnade även den argentinska sammanslutningen inom värdekedjan för sojabönor (*Asociación de la Cadena de la Soja Argentina – ACSOJA*) uppgifter om möjligheterna att växla mellan olika grödor och om marknadsrelaterade beslut.

(84) Kommissionen noterade att den information som anges i skäl 71 inte bara berodde på att förteckningen över sojabönsproducenter inte hade tillhandahållits, utan på att all den information som begärts och som anges i skäl 73 inte hade tillhandahållits. Kommissionen bortsåg inte heller från de övriga uppgifter som de argentinska myndigheterna lämnade, men mer exakta uppgifter kunde ha erhållits direkt från sojabönsproducenterna om myndigheterna hade vidarebefordrat tillägg A till dem. Slutligen hade kommissionen inga invändningar mot de uppgifter som de argentinska myndigheterna och ACSOJA lämnade under kontrollen, vilka dock inte är tillräckliga för att ersätta de uppgifter som inte lämnades och inte har någon betydelse för bedömningen av de argentinska myndigheternas bristande samarbetsvilja. Detta påstående avvisades därför.

(85) Sammanfattningsvis förlitade sig kommissionen, i avsaknad av nödvändiga uppgifter, delvis på tillgängliga uppgifter för sina slutsatser rörande de aspekter av undersökningen som anges i skälen 70 och 71 i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

(86) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade de argentinska myndigheterna att de inte hade någon förteckning över sojabönsproducenter.

(87) Såsom anges i skäl 80 hävdade kommissionen inte att de argentinska myndigheterna hade tillgång till en sådan förteckning, men noterade att myndigheterna hade bekräftat att de uppgifter som begärdes i förteckningen kunde ha sammanställts och lämnats in.

(88) De argentinska myndigheterna hävdade vidare att sammanställningen av en sådan förteckning och vidarebefordran av frågeformuläret till de tio största leverantörerna av sojabönor och sojaolja inte bara skulle ha krävt tillgång till uppgifterna utan också att de skulle ha behövt kringgå de rättsliga bestämmelser som hindrade dem från att dela med sig av sådana uppgifter till en tredje part. De argentinska myndigheterna hävdade i detta avseende att kommissionen felaktigt åberopat reglerna i subventionsavtalet och hävdade att regeringstjänstemännens skyldighet att ge tillgång till och dela med sig av vissa typer av uppgifter är oberoende av och inte har något samband med något förfarande för hantering av konfidentiella uppgifter enligt subventionsavtalet.

(89) De argentinska myndigheterna hävdade därtill att kommissionen hade känt till dessa begränsningar sedan den ursprungliga undersökningen och borde ha angett vilka sojabönsproducenter som den ansåg vara av avgörande betydelse för att delta i den nuvarande undersökningen. För dessa producenter skulle således de argentinska myndigheternas begränsningar inte gälla, och frågeformulären skulle kunna sändas till dem.

(90) Kommissionen ansåg att subventionsavtalet omfattar en situation där regeringstjänstemän är bundna av nationella sekretesskrav, vilket förklaras i skäl 82. I annat fall skulle den undersökta medlemmen alltid kunna åberopa nationella sekretesskrav för att inte samarbeta i samband med en antisubventionsundersökning. Kommissionen är skyldig att skydda de konfidentiella uppgifter som lämnas. I enlighet med artikel 29.6 i grundförordningen får kommissionen inte heller använda de insamlade uppgifterna för något annat ändamål, eftersom de uppgifter som erhålls i samband med en antisubventionsundersökning endast får användas för det ändamål för vilket de begärdes. Kommissionen noterade vidare att den inte i förväg kunde känna till de argentinska myndigheternas begränsning av möjligheten att lämna sådana uppgifter på grundval av en tidigare undersökning, eftersom omständigheterna kan ha ändrats. Eftersom de argentinska myndigheterna aldrig lämnade in någon förteckning över sojabönsproducenter, varken i den ursprungliga undersökningen eller i denna översyn, kunde kommissionen inte ha känt till eller identifierat någon av dessa producenter. Ännu viktigare är att de argentinska myndigheterna föreslog detta som en möjlig lösning först efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, dvs. i ett mycket sent skede av undersökningen när det inte längre var möjligt att genomföra den, och inte förklarade varför sekretessbegränsningarna inte skulle gälla. Dessa påståenden avvisades därför.

(91) De argentinska myndigheterna gjorde också ett antal påståenden om avsaknaden av varje typ av uppgifter som anges i skäl 71 och förklarade sina synpunkter på vart och ett av dessa eller hänvisade till de svar som de hade lämnat i samband med denna översyn vid giltighetstidens utgång.

(92) Kommissionen förklarade redan i skäl 84 att den inte hade några invändningar mot de uppgifter som de argentinska myndigheterna lämnade, utan snarare mot de uppgifter som inte hade lämnats av eller via de argentinska myndigheterna, särskilt eftersom myndigheterna aldrig vidarebefordrade tillägg A till de relevanta leverantörerna. I tillägg A begärde kommissionen inte att de argentinska myndigheterna skulle yttra sig om de uppgifter som begärdes från leverantörerna av sojabönor och sojaolja. Kommissionen hade redan undersökt och kände till de argentinska myndigheternas synpunkter tack vare deras svar på frågeformuläret, även om det var ofullständigt. Kommissionen begärde snarare leverantörernas synpunkter och information från dem, med hänsyn till att det undersökta systemet bestod i tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning. Påståendet avvisades därför.

3.3.1.2. Analys

(93) För att kunna fastställa att det rör sig om en utjämningsbar subvention måste tre faktorer föreligga, nämligen a) ett finansiellt bidrag eller inkomststöd/prisstöd, b) en förmån, och c) selektivitet.

(94) För att komma fram till en slutsats om den första faktorn undersökte kommissionen om den uppsättning åtgärder som antagits av de argentinska myndigheterna leder till ett finansiellt bidrag i form av att de offentliga myndigheterna tillhandahåller sojabönor mot för låg ersättning till de argentinska exporterande biodieselproducenterna, i enlighet med artikel 3.1 a i grundförordningen, och/eller om den uppsättning åtgärder som antagits av de argentinska myndigheterna faller inom kategorin inkomst- eller prisstöd till biodieselindustrin, i enlighet med artikel 3.1 b i grundförordningen.

3.3.1.3. Finansiellt bidrag

(95) Liksom i den ursprungliga undersökningen konstaterade kommissionen att alla företag som ingick i urvalet köpte sojabönor på hemmamarknaden från antingen närstående eller icke-närstående företag för att bearbeta dem till sojaolja och sedan till biodiesel. De exporterande producenter som ingick i urvalet köpte inte sojaolja för vidare bearbetning till biodiesel (med undantag för försumbara inköp av en av de exporterande producenter som ingick i urvalet, motsvarande 0,004 % av dess inköpsvolym av sojabönor och sojaolja under översynsperioden), eftersom de själva pressade sojabönorna till sojaolja som ett mellanliggande steg i produktionen av biodiesel. Analysen i de följande underavsnitten inriktar sig därför på frågan om huruvida de argentinska myndigheterna tillhandahöll sojabönor (snarare än sojaolja) mot för låg ersättning.

(96) Enligt artikel 3.1 a iv andra strecksatsen i grundförordningen föreligger ett finansiellt bidrag om de offentliga myndigheterna ”anförtror åt eller ålägger ett privat organ att utföra en eller flera av de funktioner som räknas upp i leden i, ii och iii och som normalt ligger inom deras kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis”. Den typ av funktioner som anges i artikel 3.1 a iii i grundförordningen föreligger när ”offentliga myndigheter tillhandahåller andra varor eller tjänster än sådana som rör allmän infrastruktur, eller köper varor”. Dessa bestämmelser återspeglar leden iii och iv i artikel 1.1 a.1 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (*subventionsavtalet*) och bör tolkas och tillämpas mot bakgrund av WTO:s relevanta rättspraxis.

(97) I linje med relevant WTO-rättspraxis ([28]) granskade kommissionen huruvida resultaten av den ursprungliga undersökningen rörande i) de argentinska myndigheternas ingripande (dvs. huruvida de argentinska myndigheternas ingripande innebär ett anförtroende åt eller åläggande för sojabönsproducenter), ii) de anförtrodda organens karaktär (dvs. huruvida sojabönsodlare är privata organ i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen), och iii) organens agerande (dvs. huruvida de sojabönsodlare som anförtrotts eller ålagts uppgiften tillhandahöll sojabönor till den argentinska biodieselindustrin mot för låg ersättning och därmed agerade som ombud för de argentinska myndigheterna), förblev giltiga i den nuvarande översynen. Kommissionen bedömde all bevisning i begäran om översyn vid giltighetstidens utgång och motsvarande bilagor om fortsatt tillämpning av åtgärden samt den bevisning som framkommit under undersökningen. Kommissionen undersökte också om den funktion som utförs av sojabönsproducenter normalt sett skulle ligga inom myndigheternas kompetens (dvs. om tillhandahållandet av sojabönor mot för låg ersättning till företag i Argentina som producerar sojaolja kan anses vara en typisk verksamhet för myndigheterna) och om denna funktion rent faktiskt inte skiljer sig från myndigheternas normala praxis (dvs. om odlarnas egentliga tillhandahållande av sojabönor rent faktiskt skiljer sig från vad myndigheterna normalt sett skulle ha gjort själva).

3.3.1.3.1. Anförtroende åt eller åläggande för sojabönsodlarna från de argentinska myndigheternas sida

(98) Kommissionen undersökte först om de argentinska myndigheternas stöd till den argentinska biodieselindustrin faktiskt fortsatte att vara ett politiskt mål från myndigheternas sida och inte bara en ”sidoeffekt” av utövandet av allmänna föreskrivande befogenheter. Liksom i den ursprungliga undersökningen undersökte kommissionen i den nuvarande undersökningen särskilt om de eventuella snedvridningar av priserna som konstaterats var en del av myndigheternas mål eller om sådana snedvridningar snarare var en ”oavsiktlig” biprodukt av myndigheternas allmänna föreskrivande verksamhet. I enlighet med slutsatserna i skäl 85 beslutade kommissionen att delvis använda tillgängliga uppgifter enligt artikel 28 i grundförordningen för att fastställa om de argentinska myndigheterna hade utfärdat något anförtroende åt eller åläggande för sojabönsodlarna.

(99) I den ursprungliga undersökningen drog kommissionen slutsatsen att flera handlingar visade att de argentinska myndigheterna uttryckligen hade som politiskt mål att stödja och utveckla biodieselindustrin, särskilt genom att försöka minska de inhemska priserna på insatsvarorna (sojabönor) och därigenom ge ett finansiellt bidrag till produktionen av biodiesel ([29]). Kommissionen drog vidare slutsatsen att detta stöd uppnåddes genom flera åtgärder som, även om de ändrats vid flera tillfällen sedan de infördes 1994, kontinuerligt hade tillämpats i syfte att, såsom de argentinska myndigheterna själva angav i lagstiftningen, sänka det inhemska priset på sojabönor mot bakgrund av stigande världsmarknadspriser och för att gynna utvecklingen av förädlingskedjan i Argentina, som bl.a. omfattar biodieselindustrin ([30]).

(100) Under översynsperioden stöddes biodieselindustrin också genom flera åtgärder som kan tillskrivas de argentinska myndigheterna (bl.a. en exportskatt på sojabönor, motåtgärder för produktion av andra spannmål, t.ex. genom införande av exportkvoter, andra åtgärder till stöd för sojabönsodlare, nämligen ett krav på lokalt innehåll för biodiesel som levereras inom ramen för det inhemska inblandningskravet, och subventioner till sojabönsproducenter för att de ska fortsätta att producera och sälja på hemmamarknaden till biodieselproducenter).

([28]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skälen 77–82.
([29]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 85.
([30]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 86.

Exportskatt

(101) I den ursprungliga undersökningen redogjorde kommissionen för utvecklingen av exportskatten på sojabönor sedan den infördes 1994 med en skattesats på 3,5 % och fram till den skattesats på 30 % som infördes genom dekret nr 133/2015 ([31]). I detta avseende förklarade de argentinska myndigheterna i sina synpunkter på inledandet av den nuvarande undersökningen att flera av de resolutioner som beskrivs där inte längre var tillämpliga. Detta var fallet med resolutionerna nr 10/2007, 369/2007, 64/2008 och 125/2008.

(102) Sedan den ursprungliga undersökningen höjdes exportskattesatsen för både sojabönor och sojaolja från 30 % till 33 % genom dekret nr 230/2020 ([32]), som har varit den gällande rättsliga grunden och tillämpats sedan mars 2020.

(103) Därefter föreskrevs i dekret nr 790/2020 ([33]), som trädde i kraft i oktober 2020, en gradvis ändring av exportskattesatserna under de följande månaderna, vilket från och med januari 2021 resulterade i en differentierad exportskattesats för sojabönor och sojaolja. Från och med januari 2021 omfattades sojaolja av en reducerad skattesats på 31 %, medan sojabönor fortfarande omfattades av en skattesats på 33 %.

(104) Genom dekret nr 131/2022 ([34]), som trädde i kraft i mars 2022, upphävdes dock tillfälligt den sänkning av exportskatten på sojaolja som föreskrivs i dekret nr 790/2020 till och med den 31 december 2022. Följaktligen återinfördes den högre exportskatten på sojaolja enligt definitionen i dekret nr 230/2020 (33 %). Exportskatten på sojabönor förblev 33 % under hela denna period.

(105) Från och med den 1 januari 2023 återinfördes dekret nr 790/2020 automatiskt, och exportskatten på sojaolja på 31 % och exportskatten på sojabönor på 33 % återinfördes.

(106) Under det första kvartalet av översynsperioden togs därför en exportskatt på 33 % ut på både sojabönor och sojaolja, medan exportskatten under de tre sista kvartalen av översynsperioden uppgick till 33 % för sojabönor och 31 % för sojaolja.

(107) Biodiesel i sig omfattas av en exportskatt. I enlighet med dekret nr 230/2020 höjdes exportskatten på biodiesel från 27 % till 30 % från och med mars 2020. I enlighet med dekret nr 790/2020, som trädde i kraft i oktober 2020, sänktes sedan exportskatten till 26 % för oktober 2020, men höjdes gradvis under de följande månaderna, vilket i januari 2021 resulterade i en exportskattesats på 29 %. Genom dekret nr 131/2022 återinfördes tillfälligt exportskatten på 30 % enligt dekret nr 230/2020 till och med den 31 december 2022. Slutligen fastställdes exportskatten på biodiesel åter till 29 % från och med den 1 januari 2023.

(108) Den exportskattesats som var tillämplig på biodiesel var därför 30 % under det första kvartalet av översynsperioden och 29 % under de tre sista kvartalen av översynsperioden.

(109) De argentinska myndigheterna förklarade under kontrollen på plats att den minskade skillnaden i exportskattesats i slutet av översynsperioden mellan de tre produkterna (33 % för sojabönor, 31 % för sojaolja och 29 % för biodiesel) berodde på att mervärde tillförts mellan produktionsstegen.

(110) Sätten att beräkna de två exportskatterna, på sojabönor och sojaolja å ena sidan och på biodiesel å andra sidan, är dock olika, vilket inte bekräftar de argentinska myndigheternas påstående i detta avseende.

(111) Under kontrollen på plats förklarade de argentinska myndigheterna att exportskatten på sojabönor och sojaolja tillämpas som en procentandel av ett officiellt fob-pris för produkten i fråga, som offentliggörs dagligen av sekretariatet för jordbruk, boskapsuppfödning och fiske i enlighet med resolution nr 411E/2017 från ministeriet för jordbruksindustri och baseras på genomsnittet av de priser som exportörerna deklarerat under dagen ([35]). Ett officiellt fob-pris offentliggörs för både sojabönor och sojaolja, medan detta inte är fallet för biodiesel.

([31]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skälen 89–100.
([32]) Decreto 230/2020, DCTO-2020-230-APN-PTE – Fíjase alícuota del Derecho de Exportación.
([33]) Decreto 790/2020, DCTO-2020-790-APN-PTE – Derecho de Exportación.
([34]) Decreto 131/2022, DCTO-2022-131-APN-PTE – Suspensión Decreto N° 790/2020.
([35]) Officiella fob-priser finns tillgängliga, även för översynsperioden, på följande länk: https://dinem.magyp.gob.ar/dinem_fob.wp_fob_consall.aspx.

(112) De exporterande producenter som ingick i urvalet förklarade under kontrollen på plats att det fob-pris i US-dollar som deklareras vid export av biodiesel till tullmyndigheterna redan inkluderar exportskatten, som också deklareras i US-dollar, vilket innebär att exportskatten på 29 % på biodiesel i själva verket beräknas på ett pris som är lägre än det totala fob-pris som deklareras till tullen. Följaktligen är den effektiva skattesatsen (*tasa efectiva*) som tas ut på biodiesel endast 22,48 % av fob-priset i US-dollar.

(113) Av ovanstående följer att den faktiska skillnaden mellan exportskatten på biodiesel och exportskatten på den första produkten i ett tidigare led i värdekedjan, dvs. sojaolja, är högre än de 2 % som framgår av de två skattesatserna (29 % respektive 31 %) och i själva verket uppgår till 8,52 % (dvs. jämförelsen mellan den effektiva skattesatsen på 22,48 % för biodiesel och skattesatsen på 31 % för sojaolja). Denna faktiska skillnad var dessutom ännu större under översynsperiodens första kvartal, då exportskatten på 30 % för biodiesel motsvarade en effektiv skattesats på 23,07 % och exportskatten på sojaolja fastställdes till 33 %. Under detta kvartal var den faktiska skillnaden 9,93 %. Detta bekräftades av både argentinska och internationella offentliga källor ([36]).

(114) Kommissionen konstaterade följaktligen att den bedömning av effekterna av de olika exportskattesatserna som flera internationella organ gjort och som rapporterats i den ursprungliga undersökningen ([37]) fortfarande var tillämplig och giltig.

(115) Enligt OECD tillämpar de argentinska myndigheterna genom sitt exportskattesystem ”högre skattesatser för råvaror eller producenter av insatsvaror medan lägre skattesatser tillämpas för färdiga produkter. […] Den prisfördel som inhemska industrier i senare led får kan snedvrida och minska konkurrensen på både inhemska och utländska marknader” ([38]). Dessutom angav Internationella byrån för förnybar energi (Irena) i en rapport om Argentina att ”särskilda exportskatter för biobränslen jämfört med andra produkter från samma råvara främjade exporten av biobränslen, särskilt biodiesel” ([39]). Världsbanken konstaterade i sin tur att de argentinska myndigheterna ”tar ut höga exportskatter på både sojaolja och biodiesel” (som vid tidpunkten för rapporten låg på 32 % respektive 16,6 %), vilket leder till att ”råvarukostnaden sänks på hemmamarknaden och exporten av biodiesel främjas” ([40]).

(116) Kommissionen noterade att denna bedömning är förenlig med målen för de argentinska myndigheternas politik enligt beskrivningen i den relevanta lagstiftningen. Kommissionen noterade att det i ett av de icke-numrerade skälen i dekret nr 131/2022 – genom vilket exportskatten på 33 % på sojabönor bibehölls och exportskatterna på sojaolja och biodiesel tillfälligt höjdes – bland de syften för vilka de argentinska myndigheterna hade befogenhet att ta ut exporttullar angavs att man skulle ”stabilisera de inhemska priserna på lämpliga nivåer eller upprätthålla en utbudsvolym som är tillräcklig för att tillgodose den inhemska marknadens behov”.

([36]) ”Revés para el complejo soja: cómo afecta el aumento de DEX a la industria del biodiesel santafesino que sopesará un aporte extra de US$ 6 millones este año”, *Informativo semanal* Año XXXIX – N° Edición 2044, 25 mars 2022, Bolsa de Comercio de Rosario, finns på https://www.bcr.com.ar/es/mercados/investigacion-y-desarrollo/informativo-semanal/noticias-informativo-semanal/reves-para-el, och 2024 års GAIN-rapport, s. 10–11.

([37]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 87.

([38]) *The Economic Impact of Export Restrictions on Raw Materials*, offentliggjord 2010, s. 18, tillgänglig på http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm.

([39]) *Renewable Energy Policy Brief Argentina*, juni 2015, finns på https://www.irena.org/-/media/Files/IRENA/Agency/Publication/2015/IRENA_RE_Latin_America_Policies/IRENA_RE_Latin_America_Policies_2015_Country_Argentina.pdf?la=en&hash=4A7F4CDAB9E00B7739363467AB2B2ADA67C94CDC.

([40]) *Liquid Biofuels: Background Brief for the World Bank Group Energy Sector Strategy* – Background Paper for the World Bank Group Energy sector strategy, mars 2010, s. 9, finns på https://www.ourenergypolicy.org/wp-content/uploads/2016/03/Biofuel_brief_Web_version.pdf.

(117) Det faktum att exportskatten på sojabönor var avsedd att säkerställa tillgången på råvara, särskilt till biodieselindustrin, framgick av förarbetena till åtgärden. Redan i den tidigare undersökningen hade kommissionen noterat att det i de gemensamma resolutionerna nr 438/2012, 269/2012 och 1001/2012 ([41]) hänvisades till skillnaden mellan den effektiva skattesatsen för biodiesel och skattesatsen för dess huvudsakliga insatsvara (dvs. sojabönor) ([42]), och att det i dekret nr 133/2015 ([43]) gjordes en justering av exportskatten på sojabönor och erinrades om att ”ökningen av den planterade arealen och rekordskörden under den gångna säsongen inte har förhindrat minskad konkurrenskraft och lönsamhet för hela den tillhörande värdekedjan”, inklusive biodiesel ([44]).

(118) I efterföljande rättsakter anammades ett liknande tillvägagångssätt. I skälen i dekret nr 1343/2016 ([45]), som innebar en viss sänkning av de exporttullar som infördes genom dekret nr 133/2015, förklaras till exempel att ”det är nödvändigt att fortsätta att genomföra effektiva åtgärder som är förenliga med detta syfte, särskilt när det gäller **sojabönor och biprodukter från dessa**, och som ger marknaden förutsägbarhet och säkerhet när det gäller det gradvisa sätt på vilket de exporttullar som är tillämpliga på sådana varor kommer att sänkas” (fetstil tillagd). Biprodukter från sojabönor är bland annat biodiesel.

(119) På liknande sätt erinrades det i skälen i dekret nr 1025/2017 ([46]), där exportskatten på biodiesel vid den tidpunkten fastställdes till 8 %, om att ”en harmonisering mellan **exporttullarna för biodiesel och exporttullarna för dess huvudsakliga råvara, sojaolja**, är nödvändig för att uppnå konvergens mellan dem” (fetstil tillagd).

(120) I dekret nr 230/2020 och dekret nr 131/2022 nämndes inte uttryckligen denna koppling, eftersom de endast ändrade de gällande exportskattesatserna för ett antal olika produkter. De argentinska myndigheternas officiella syn på sojabönor som insatsvara för biodiesel framgick i stället fortfarande av dekret nr 790/2020, eftersom det endast gällde exportskatter på sojabönor och sojabönsbaserade produkter, inbegripet biodiesel. I skälen i dekret nr 790/2020 erinras det om att ”genom dekret nr 230/20 fastställdes exporttullsatserna för olika varor, däribland vissa tulltaxenummer i Mercosurs gemensamma nomenklatur (N.C.M.) som avser **vissa sojabönsprodukter och biprodukter**” (fetstil tillagd). De sojabönsprodukter vars exportskattesats ändrades omfattar biodiesel.

(121) Genom att fastställa exportskattesatserna för sojabönor, sojaolja och biodiesel samtidigt och med hjälp av samma rättsakt, t.ex. dekret nr 790/2020, fortsatte de argentinska myndigheterna därför, precis som i den ursprungliga undersökningen, att visa att de avsåg att använda sin sojabönspolitik som ett sätt att säkerställa tillgången till biodiesel till låga priser även under översynsperioden. Detta bekräftas av det faktum att de argentinska myndigheterna i skäl 109 uppgav att de ansåg att de tre exportskattesatserna för sojabönor, sojaolja och biodiesel motsvarade de olika stegen i mervärdet och därmed ingick i samma värdekedja.

(122) Denna slutsats stärks ytterligare av det faktum att exportskatten omfattar alla steg i värdekedjan från den berörda insatsvaran – sojabönor – till det mellanliggande steget – sojaolja – och fram till den undersökta produkten, dvs. biodiesel, vilket inte ger sojabönsproducenterna någon ”säkerhetsventil” eller något alternativ till det inhemska utbudet, med tanke på att alla biodieselexportörer är vertikalt integrerade och också är de viktigaste företagen som pressar sojabönor till sojaolja.

(123) Mot bakgrund av ovanstående försätter de argentinska myndigheterna, genom att införa exportskatter på sojabönor, de argentinska sojabönsodlarna i en ekonomiskt irrationell situation som tvingar dem att sälja sina varor på hemmamarknaden till ett lägre pris än de skulle kunna få utan dessa exportskatter. De berövas därför möjligheten att göra ett rationellt val och uppmuntras att följa de politiska mål som ligger bakom exportskatten.

([41]) Ministerio de Economía y Finanzas Públicas, Ministerio de Industria y Ministerio de Planificación Federal, Inversión Pública y Servicios, Comercio Exterior, Resolución Conjunta 438/2012, 269/2012, 1001/2012 créanse el Registro de Operadores de Soja Autorizados (ROSA) y la ”Unidad Ejecutiva Interdisciplinaria de Monitoreo”. Derógase la Resolución N° 109/09.
([42]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 99.
([43]) Ministerio de Agroindustria, Decreto 133/2015, Derecho de exportación. Alícuota.
([44]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 100.
([45]) Ministerio de Agroindustria, Decreto 1343/2016, Derecho de exportación. Alícuota. Modificación.
([46]) Comercio Exterior, Decreto 1025/2017, Derogación. Decreto N° 1719/2012.

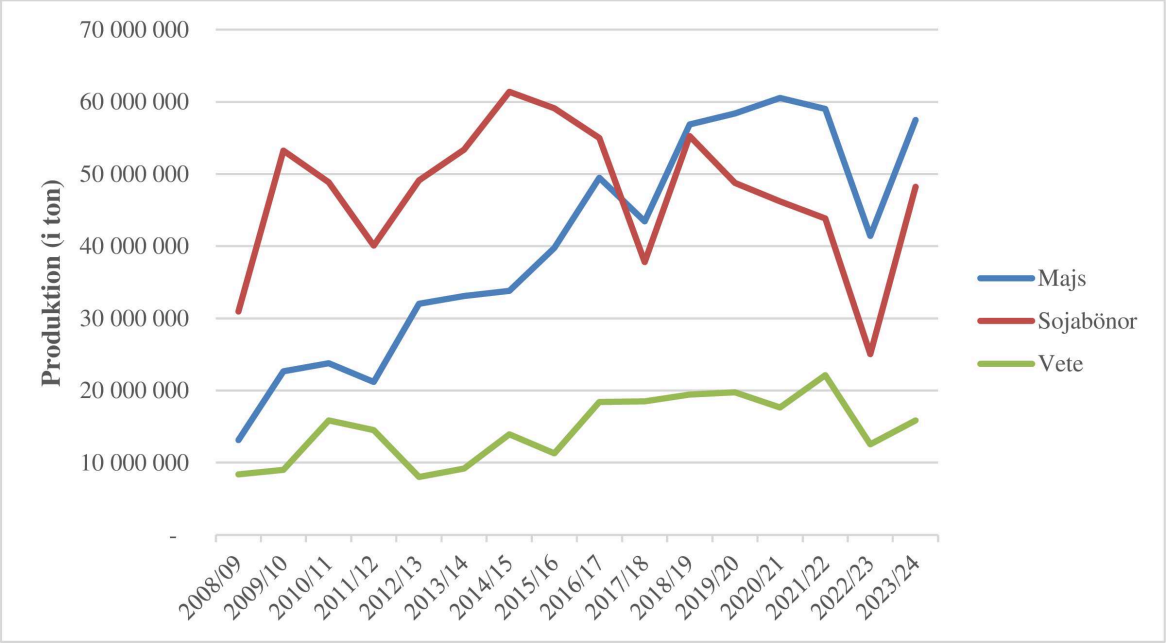
Exportkvoter för majs och vete

(124) I den ursprungliga undersökningen konstaterades att den irrationella situation som sojabönsodlarna befann sig i förstärktes av andra exportbegränsningar, t.ex. exportkvoter för majs och vete under perioden 2008–2015, vilket motverkade export av andra grödor och styrde odlarna mot att fortsätta produktionen av sojabönor (i stället för andra spannmål) och sänkte det inhemska priset ytterligare ([47]). Denna långa period av exportbegränsningar för andra grödor ledde till en kraftig ökning i produktionen av sojabönor, den så kallade *sojización* ([48]). Som framgår av diagram 1 nästan fördubblades produktionen av sojabönor mellan 2008 och 2015 och nådde ett rekord på 61,4 miljoner ton. Efter avskaffandet av exportkvoterna 2015 och fram till skördeåret 2016/17 minskade produktionen av sojabönor inte nämnvärt under denna begränsade period jämfört med andra grödor, utan förblev relativt stabil ([49]).

(125) I diagram 1 redovisar kommissionen produktionen av sojabönor, majs och vete per skördeår sedan 2008, vilket kompletterar de uppgifter som redovisades i den ursprungliga undersökningen. I detta sammanhang är skörde- eller odlingsåret tidsperioden från en skörd till nästa skörd. Det finns således en viss skillnad mellan skördeår och kalenderår. Skördeåret för sojabönor börjar den 1 april och slutar den 31 mars.

Diagram 1

Argentinsk produktion av sojabönor, majs och vete per skördeår

Källa: http://datosestimaciones.magyp.gob.ar/.

(126) Dessa uppgifter visar att produktionen av framför allt majs och vete har ökat sedan 2018, när det inte fanns några exportkvoter, medan produktionen av sojabönor har minskat. Sökanden hävdade att denna minskning skulle ses som en effekt av de handelspolitiska skyddsåtgärder som införts av Europeiska unionen, Förenta staterna och Peru.

(127) Sökanden hävdade att de argentinska myndigheterna återinförde exportkvoter för majs och vete genom resolution nr 276/2021 ([50]) för att åtgärda de negativa effekterna av de handelspolitiska skyddsåtgärderna, vilket förväntades ge samma omställningseffekt som den politik som fördes mellan 2008 och 2015.

([47]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skälen 104–105.
([48]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 107.
([49]) Se föregående fotnot.
([50]) Ministerio de Agricultura, Ganadería y Pesca, Resolución 276/2021, RESOL-2021-276-APN-MAGYP.

(128) Kommissionen undersökte därför om exportkvoterna för majs och vete fortfarande var i kraft.

(129) ACSOJA förklarade under kontrollen på plats att det inte finns någon skyldighet att byta från en gröda till en annan och att odlarna fortfarande fritt kan besluta vilka grödor som ska odlas på den mark de odlar, oavsett om det är sojabönor eller andra grödor. De argentinska myndigheterna förklarade i sitt svar på frågeformuläret och under kontrollen på plats att beteckningen exportkvoter på det system som inrättades genom resolution nr 276/2021 var felaktig, eftersom det snarare rörde sig om utjämningsvolymer för exporten eller volymer för jämvikt i exporten (*volúmenes de equilibrio*). Sådana volymer fastställdes av ett rådgivande råd (*Consejo Consultivo*) med företrädare för den inhemska förbrukningen, exportsektorn och de argentinska myndigheterna. På grundval av den inhemska förbrukningen och exportbehoven fastställer rådet utjämningsvolymen, som justeras utifrån tillgång och efterfrågan. De argentinska myndigheterna förklarade att volymerna vanligtvis sattes högre än den faktiska exporten, eftersom målet var att ge företagen på marknaden förutsägbarhet snarare än att blockera exporten. Om 90 % av utjämningsvolymen uppnåddes kunde emellertid endast obligatoriska intyg för exportförsäljning (*declaraciones juradas de venta al exterior* – DJVE 30) som var giltiga för export under en period av 30 dagar lämnas in till tullmyndigheterna – i stället för intyg för exportförsäljning som var giltiga för export under en period av 360 dagar (DJVE 360). När hela utjämningsvolymen var förbrukad kunde majs och vete inte längre exporteras. Utjämningsvolymerna var offentligt tillgängliga ([51]).

(130) Undersökningen visade att när det gäller översynsperioden justerades den ursprungliga utjämningsvolymen för skördeåret 2022/23 på tio miljoner ton majs ([52]) därefter till 20 miljoner ton ([53]) och sedan till 26 miljoner ton ([54]).

(131) I stället justerades den ursprungliga utjämningsvolymen för skördeåret 2022/23 på två miljoner ton för vete ([55]) därefter till tio miljoner ton ([56]) och bekräftades sedan med samma volym på tio miljoner ton ([57]).

(132) Efter översynsperioden, i december 2023, nåddes gränsen för utjämningsvolymen, och de argentinska myndigheterna blockerade registreringen av nya intyg för exportförsäljning under några dagar ([58]). En exporterande producent som ingick i urvalet rapporterade också att även om utjämningsvolymen nåddes under ett visst år och exporten blockerades, hade detta inte någon betydande inverkan på exporten, eftersom det skedde mot slutet av det året.

(133) Kommissionen noterade att även om omställningseffekten till följd av det nya systemet enligt resolution nr 276/2021 kan ha hämmats av den torka som 2023, under översynsperioden, påverkade produktionen av alla tre grödor i fråga i Argentina (se diagram 1), var produktionen av sojabönor 2021/22, före torkan, fortfarande 42 % högre än den var innan de argentinska myndigheterna 2008/09 genomförde politiken att styra om spannmålsproduktionen till stöd för sojabönsodlare. Under 2023/24, efter torkan, återhämtade sig sojaproduktionen och ökade jämfört med produktionen före torkan 2021/22, men både majs och vete nådde inte upp till samma produktionsnivå som före torkan.

(134) Under perioden utan begränsningar mellan 2015 och 2021 minskade dessutom produktionen av sojabönor, medan produktionen av majs och vete ökade.

(135) Slutligen innebar det system som inrättades genom utjämningsvolymen för export, även om det föreskriver en rörlig kvot, fortfarande att exporten av majs och vete blockerades när kvoten var uttömd. Det faktum att detta 2023 endast skedde under några dagar motsäger inte en potentiell längre blockering av exporten, vilket de argentinska myndigheterna hade möjlighet att göra under översynsperioden.

(136) Detta fick kommissionen att dra slutsatsen att de utjämningsvolymer för export som varit i kraft sedan 2021 och under översynsperioden bidrog till att gynna produktionen av sojabönor framför majs och vete, styra odlarna mot att fortsätta produktionen av sojabönor (i stället för andra spannmål) och sänka det inhemska priset i linje med de argentinska myndigheternas politiska mål.

([51]) https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/ss_mercados_agropecuarios/djve/index.php?accion=imp.
([52]) Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, *Circular SSMA* nr 3/2022, 6 maj 2022.
([53]) Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, *Circular SSMA* nr 5/2022, 8 november 2022.
([54]) Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, *Circular SSMA* nr 1/2023, 26 oktober 2023.
([55]) Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, *Circular SSMA* nr 06/2021, 17 december 2021.
([56]) Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, *Circular SSMA* nr 2/2022, 28 mars 2022.
([57]) Subsecretaria de Mercados Agropecuarios, *Circular SSMA* nr 1/2023, 26 oktober 2023.
([58]) *Circular* nr 2/2023, 11 december 2023 och *Circular* nr 3/2023, 14 december 2023.

Tillfälligt importförbud för sojabönor och andra åtgärder till stöd för sojabönsodlare

(137) I den ursprungliga undersökningen förklarade kommissionen vilken inverkan ett tillfälligt importförbud för sojabönor och, efter det att det upphävts, mycket tungrodda förfaranden för import av sojabönor hade på användningen av inhemska sojabönor för produktion av biodiesel. Kommissionen drog också slutsatsen att importförbudet, i kombination med exportskatten på sojabönor, bekräftade de argentinska myndigheternas politiska mål att främja utvecklingen av en helt inhemsk biodieselindustri med lokalt innehåll i leveranskedjan. Det skapade en artificiell, statligt styrd produktion av sojabönor i Argentina för inhemsk förbrukning och säkerställde att den lokala efterfrågan på sojabönor tillgodosågs på grundval av ett lokalt utbud som var inriktat på att uppnå de angivna politiska målen ([59]).

(138) Under översynsperioden tillämpades inget importförbud för sojabönor.

(139) Såsom förklaras i skäl 38 avskräckte dock 2021 års lag om biobränslen – som var tillämplig under översynsperioden – från import av sojabönor när den införde ett krav på lokalt innehåll, enligt vilket biodiesel som används för att uppfylla inblandningskraven måste produceras i argentinska anläggningar med inhemskt producerade råvaror. De argentinska myndigheterna skapade följaktligen en icke-konkurrensutsatt marknad för inhemska sojabönor, vilket innebar att den inhemska värdekedjan avskildes från världsmarknaden och skyddades från importtryck. Genom att ingripa på marknaden uppnådde de argentinska myndigheterna sitt mål att öka produktionen och sänka de inhemska priserna till förmån för biodieselindustrin.

Subventioner till sojabönsproducenter

(140) I den ursprungliga undersökningen hade kommissionen konstaterat att de argentinska myndigheterna styrde sojabönsodlare mot produktion av sojabönor och därigenom ökade den inhemska tillgången på sojabönor, vilket gynnade utvecklingen av biodieselindustrin ([60]).

(141) Sökanden hävdade att de argentinska myndigheterna fortsatte att ge stöd till sojabönsproducenter, särskilt genom att införa två kompensationsprogram.

(142) Det första var ett kompensations- och stimulansprogram för små sojaproducenter och kooperativ i enlighet med dekret nr 786/2020 ([61]). Sökanden hävdade att sojabönsodlare enligt detta program fick exportskattebidrag beroende på sina odlingsarealer och att systemet, trots att det var i kraft till och med den 31 december 2020, hade förlängts genom efterföljande statliga åtgärder och lagstiftning, som sökanden inte närmare förklarade.

(143) Kommissionen undersökte därför om systemet fortfarande var i kraft under översynsperioden.

(144) De argentinska myndigheterna hävdade att sojabönsodlarna inte gynnades av återbetalningen av exportskatt, eftersom de inte stod för exportskatterna. De argentinska myndigheterna förklarade i stället att det i det relevanta skälet i dekret nr 786/2020 hänvisades till lag nr 27 541 ([62]), som visserligen tillät de argentinska myndigheterna att höja exportskatterna upp till 33 %, men som föreskrev att 3 % av det ökade värdet av exportskatterna skulle avsättas till inrättandet av en fond för att öka konkurrenskraften hos små och medelstora producenter och kooperativ ([63]). I lag nr 27 541 angavs också att ”den nationella verkställande avdelningen ska inrätta mekanismer för segmentering och stimulans i syfte att förbättra lönsamheten och konkurrenskraften hos små producenter och kooperativ vars verksamhet påverkas av en eventuell höjning av exporttullarna […]” (fetstil tillagd) ([64]). Utbetalningen av denna fond grundades på den volym sojabönor som odlarna sålde från februari 2020 till december 2020, upp till en gräns i form av volym sojabönor per odlad hektar.

([59]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 106.
([60]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 108.
([61]) Decreto 786/2020, DCTO-2020-786-APN-PTE – Disposiciones.
([62]) Ley 27541, Ley de Solidaridad Social y Reactivación Productiva en el Marco de la Emergencia Pública.
([63]) Artikel 52 i lag nr 27 541.
([64]) Artikel 53 i lag nr 27 541.

(145) På grund av de argentinska myndigheternas bristande samarbete när det gällde att vidarebefordra tillägg A till leverantörerna av sojabönor kunde kommissionen inte kontrollera om sojabönsodlarna gynnades av detta system. På grundval av artikel 28 utgjorde dock de argentinska myndigheternas detaljerade förklaring tillgängliga uppgifter som tydde på att systemet faktiskt hade varit i kraft och utbetalats i samband med försäljning fram till och med den 31 december 2020. Eftersom sökanden inte närmare angav vilka efterföljande statliga åtgärder och vilken lagstiftning som innebar att systemet fortsatte att tillämpas, kunde kommissionen inte finna någon åtgärd i detta avseende; de argentinska myndigheterna bekräftade att åtgärden gällde försäljning fram till och med den 31 december 2020, och kommissionen drog slutsatsen att systemet, eftersom det utbetalades fram till och med den 31 december 2020, inte var i kraft under översynsperioden.

(146) Det andra av dessa program gällde ett kompensationsprogram för små och medelstora sojabönsproducenter och majsproducenter enligt resolution nr 862/2022, som antogs i november 2022 ([65]). Enligt detta program uppgick den förmån som varje sojabönsproducent skulle erhålla till upp till 6 500 US-dollar per deklarerad hektar sojabönor, och den totala förmån som stödmottagarna skulle erhålla uppgick till 1 730 miljoner US-dollar.

(147) Undersökningen visade att kompensationsprogrammet finansierades av exportökningsfonden (*Fondo Incremento Exportador*), som inrättades i enlighet med artikel 9 i dekret nr 576/2022 ([66]). Denna fond finansierades i sin tur genom den extra exportskatt (bland annat på sojabönor, sojaolja och biodiesel) som togs ut genom den ökade export som uppnåddes genom exportökningsprogrammet (*Programa de Incremento Exportador*). Enligt dekret nr 576/2022 var exportökningsprogrammet de argentinska myndigheternas program för att främja export genom att erbjuda exportörer av sojabönsbaserade produkter en attraktiv växelkurs mellan US-dollar och argentinsk peso (den s.k. sojadollarn), vilket säkerställde att utländsk valuta kom in i de federala reserverna i ett ekonomiskt läge med hög inflation.

(148) Perioden för genomförande och avslutande av kompensationsprogrammet fastställdes i artikel 5 i resolution nr 862/2022, där det angavs att perioden för inlämnande av ansökningar var 15 arbetsdagar från det att förordningen offentliggjorts i den officiella tidningen. Efter det att denna period hade löpt ut fanns det ingen möjlighet att lämna in ytterligare ansökningar. Följaktligen trädde genomförandet av programmet, i enlighet med artikel 8 i resolution nr 862/2022, i kraft i december 2022 genom utfärdandet av resolution nr 276/2022 ([67]), som innehöll en detaljerad förteckning över programmets stödmottagare. I och med denna administrativa handling upphörde tillämpningen av programmet. Sökanden gjorde inte gällande att programmet skulle fortsätta, och kommissionen fann inte heller några bevis för detta.

(149) Kompensationsprogrammet var således i kraft under översynsperioden. På grund av de argentinska myndigheternas bristande samarbete när det gällde att vidarebefordra tillägg A till leverantörerna av sojabönor kunde kommissionen inte kontrollera vilken roll detta kompensationsprogram spelade för leverantörerna. På grundval av artikel 28 utgjorde emellertid förteckningen över programmets stödmottagare tillräcklig bevisning för att programmet hade utbetalats under översynsperioden.

(150) Sammanfattningsvis utgör kompensationsprogrammet och dess rättsliga grunder ett tydligt bevis för att de argentinska myndigheterna förväntade sig att deras exportåtgärder skulle kunna få negativa verkningar för de inhemska sojabönsodlarna och inte drog sig för att använda intäkterna från samma exportåtgärder (dvs. intäkterna från exportskatterna) för att mildra dessa verkningar genom kompensation till sojabönsodlarna. Detta system är ett annat sätt som de argentinska myndigheterna använder för att anförtro åt eller ålägga sojabönsodlarna att genomföra deras politik och tillhandahålla sojabönor till den inhemska biodieselindustrin mot för låg ersättning.

([65]) Ministerio de Economía, Resolución 862/2022, RESOL-2022-862-APN-MEC.
([66]) Decreto 576/2022, Programa de Incremento Exportador, DECNU-2022-576-APN-PTE – Creación.
([67]) Ministerio de Economía – Secretaría de Agricultura, Ganadería y Pesca, Resolución 276/2022, RESOL-2022-276-APN-SAGYP#MEC.

Analys

(151) Liksom i den ursprungliga undersökningen ansåg kommissionen mot bakgrund av den tillgängliga bevisningen att de argentinska myndigheterna fortsatte att spela ”en mer aktiv roll än att bara inta en stödjande hållning”, vilket överprövningsorganet kräver ([68]). Den uppsättning åtgärder som vidtogs av de argentinska myndigheterna begränsar sammantaget sojabönsodlarnas handlingsfrihet genom att i praktiken begränsa deras affärsbeslut om var och till vilket pris de ska sälja sin produkt.

(152) Sojabönsodlarna hindras således från att maximera den inkomst som de hade kunnat få utan exportskatten på sojabönor (t.ex. genom att exportera sin produktion för att kunna ta del av högre priser eller genom att höja de inhemska priserna) och andra liknande begränsande åtgärder.

(153) Detta bekräftas ytterligare genom resolution nr 862/2022, enligt vilken de argentinska myndigheterna vidtar särskilda åtgärder för att hjälpa sojabönsindustrin och den därmed sammanhängande värdekedjan att vända den uppkomna nedgången i konkurrenskraft och lönsamhet i hela den därmed sammanhängande värdekedjan. De argentinska myndigheterna ger således sojabönsodlarna ekonomiskt stöd, uppmuntrar dem eller uppmanar dem att upprätthålla produktionen för att försörja den inhemska marknaden, trots att en rationell leverantör skulle anpassa sin produktion och sina priser i en situation där exporten har motverkats.

(154) Genom dessa åtgärder förmår de argentinska myndigheterna sojabönsodlarna att behålla sojabönorna i Argentina, eftersom de inte kan sälja till bättre priser som skulle råda i Argentina utan dessa åtgärder.

(155) I denna bemärkelse ”anförtror” eller ”ålägger” de argentinska myndigheterna producenterna av insatsvarorna funktionen att tillhandahålla varor till de inhemska användarna av sojabönor, dvs. biodieselproducenterna, mot för låg ersättning. Sojabönsodlarna ges ansvaret för att skapa en artificiell, fragmenterad, inhemsk lågprismarknad i Argentina.

(156) Med andra ord syftade den uppsättning åtgärder som beskrivs ovan och som tillämpas av de argentinska myndigheterna till att minimera åtgärdernas negativa inverkan på sojabönsodlarna och samtidigt få dem att bete sig på ett visst sätt, som inte bara är ett resultat eller en verkan av de argentinska myndigheternas åtgärder. Sojabönsodlarna kan visserligen sänka sin inhemska produktion något som reaktion på exportskatterna och andra restriktiva åtgärder, men bevisen visar att produktionen inte upphörde och inte heller minskade avsevärt (med undantag för 2023, som påverkades av torkan, se tabell 1 nedan). Kommissionen drog slutsatsen att detta är ett resultat av de argentinska myndigheternas åtgärder, genom vilka sojabönsodlarna anförtroddes och ålades att fortsätta produktionen.

(157) Åtgärder för att mildra verkningarna av de argentinska myndigheternas exportbegränsningar för sojabönsproducenter föreskrevs i samma rättsliga grunder där exportbegränsningar infördes (t.ex. exportökningsfonden i dekret nr 576/2022 om inrättande av exportökningsprogrammet samt i tidigare lag nr 27541, enligt vilken de argentinska myndigheterna fick höja exportskatterna upp till 33 %, men enligt vilken 3 % av det ökade värdet av exportskatterna skulle avsättas till inrättandet av en fond för drabbade sojabönsodlare). Effekterna fastställdes därför av de argentinska myndigheterna i förväg, inte i efterhand, och var därför inte ”oavsiktliga”. Det finns ett tydligt ”påvisbart samband” mellan politiken och de privata berörda organens agerande, som i egenskap av ombud för de argentinska myndigheterna genomför deras politik att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning till biodieselindustrin.

(158) Carbio och de argentinska myndigheterna hävdade att exportskatterna i fråga inte var en utjämningsbar subvention. Enligt Carbio utgör exportskatter inte ett finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen. Carbio vidhöll att den tolkning av begreppet anförtroende eller åläggande som gjorts av tribunalen ([69]) och av WTO:s rättspraxis inte kunde leda till slutsatsen att de argentinska myndigheternas ingripande innebär ett anförtroende åt eller åläggande för sojabönsproducenter. Exportskatten på sojabönor innebar i själva verket inte att sojabönsproducenterna tilldelades uppgiften att sälja sojabönor på hemmamarknaden till priser som var lägre än världsmarknadspriserna. Enligt de argentinska myndigheterna var exportskatten snarare avsedd att öka skatteintäkterna och utgjorde, enligt budgetbevis, fortfarande en mycket viktig inkomstkälla för de argentinska myndigheterna.

([68]) Överprövningsorganets rapport, DS296, *US – Countervailing Duty Investigation on DRAMS*, punkt 115.

([69]) Särskilt domen av den 14 december 2022, PT Pelita Agung Agrindustri och PT Permata Hijau Palm Oleo/kommissionen, T-143/20, ECLI:EU:T:2022:811, punkt 102.

(159) Kommissionen erinrade om att det faktum att exportskatter som sådana inte uttryckligen anges i artikel 3.1 a i grundförordningen innebär inte att de i sig är uteslutna från att kunna utgöra ett finansiellt bidrag och kan därför omfattas av definitionen av en subvention enligt grundförordningen och subventionsavtalet, i synnerhet när de verkar tillsammans med andra statliga åtgärder. I tribunalens rättspraxis bekräftas att syftet med exportbegränsningssystem kan vara att direkt och indirekt stödja biodieselindustrin ([70]). Kommissionen lämnade en mängd bevis på att exportskatten på sojabönor användes som ett verktyg tillsammans med andra instrument för att förmå sojabönsodlare att följa de fastställda politiska målen på ett sätt som tillsammans bildar en utjämningsbar subvention i enlighet med artikel 3.1 a i grundförordningen. När det gäller syftet med exportskatterna noterade kommissionen att det i lagstiftningen också angavs att syftet var att ”stabilisera de inhemska priserna på lämpliga nivåer eller upprätthålla en utbudsvolym som är tillräcklig för att tillgodose den inhemska marknadens behov”, såsom anges i skäl 116. Påståendet avvisades därför.

(160) Carbio och de argentinska myndigheterna hävdade att exportskatterna inte på något annat sätt begränsade sojabönsodlarnas val av att producera, sälja och exportera sina produkter. De argentinska myndigheterna hävdade dessutom att de officiella fob-priserna endast användes som beskattningsunderlag för exportskatten och att exportpriserna således fastställdes fritt.

(161) Kommissionen noterade att undersökningen visade att sojaproduktionen verkligen påverkades av exportbegränsningarna för andra grödor, att det inhemska priset på sojabönor låg kvar under världsmarknadspriset (se diagram 3) och att storleken på den exportskatt som betalades på sojabönor berodde på det officiella fob-pris som fastställts av de argentinska myndigheterna. En exportskatt som baseras på det officiella fob-priset innebär med nödvändighet att sojabönsodlarna inte fritt kan fastställa exportpriset. Som framgår av analysen ovan är exportskatten inte det enda verktyg som de argentinska myndigheterna har för att styra sojabönsodlarna. Påståendet avvisades därför.

(162) Sammanfattningsvis konstaterade kommissionen, liksom i den ursprungliga undersökningen, att de argentinska myndigheterna fortsätter att anförtro åt eller ålägga sojabönsodlarna att genomföra sin politik i syfte att skapa en uppdelad inhemsk marknad och att tillhandahålla den inhemska biodieselindustrin sojabönor mot för låg ersättning.

(163) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de argentinska myndigheterna att sojabönor inte är en direkt råvara för biodiesel och att kommissionen borde ta hänsyn till detta i sin analys, särskilt genom att betrakta sojaoljan som en insatsvara, där Argentina har en naturlig konkurrensfördel.

(164) Kommissionen bekräftade att den tog hänsyn till denna aspekt vid beräkningen av subventionsbeloppet för de argentinska exporterande producenter som ingick i urvalet. Nämnaren i beräkningen av den förmån som erhölls genom systemet var den omsättning som genererades av försäljningen av sojabönsbaserade produkter, inte bara biodiesel. Därför behövde kommissionen inte fördela den erhållna förmånen på grundval av slutanvändningen av de inköpta sojabönorna. Eftersom de exporterande producenter som ingick i urvalet var vertikalt integrerade behövde kommissionen inte ta hänsyn till några ytterligare steg i värdekedjan mellan sojabönorna och biodieseln, och i begäran fanns det ingen uppgift om tillhandahållande av sojaolja som kunde analyseras, eftersom den var egenproducerad av de exporterande producenter som ingick i urvalet. I avsnitt 3.3.1.3.3 i denna förordning, särskilt i tabell 1, analyserade kommissionen dessutom sojaoljans roll i värdekedjan mellan sojabönor och biodiesel. Påståendet avvisades därför.

([70]) Se den icke överklagade domen av den 14 december 2022, PT Wilmar Bioenergi Indonesia m.fl./kommissionen, T-111/20, EU:T:2022:809, punkt. 146.

(165) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de argentinska myndigheterna och Carbio att exportskatten var en allmänt tillämplig finanspolitisk åtgärd. De argentinska myndigheterna hävdade att de källor som kommissionen grundade sina slutsatser på (se skäl 115) inte bekräftade att syftet var att tillhandahålla sojabönor till biodieselindustrin mot för låg ersättning. Carbio erinrade om att exportskatterna infördes innan biodieselindustrin etablerades i Argentina 2007 och att de har använts som ett finanspolitiskt verktyg. Carbio rapporterade att exportskatterna till och med kan utgöra en börda för exporterande producenter, som inte får någon ersättning för dem. Följaktligen skulle exportskattens eventuella inverkan på sojabönspriserna och eventuella förmåner ha varit en bieffekt av de argentinska myndigheternas offentliga verksamhet för att ta ut intäkter och ”en ren biprodukt av statlig reglering” ([71]). En sådan vanlig verksamhet för att ta ut intäkter skulle inte uppfylla den rättsliga normen om ”en mer aktiv roll för staten än att bara inta en stödjande hållning” ([72]).

(166) Kommissionen erinrade om att den i skäl 116 konstaterade att ett av de syften för vilka de argentinska myndigheterna hade befogenhet att ta ut exporttullar var att ”stabilisera de inhemska priserna på lämpliga nivåer eller upprätthålla en utbudsvolym som är tillräcklig för att tillgodose den inhemska marknadens behov”. I skälen 117–123 anges dessutom den tillgängliga bevisning som visar att exportskatten på sojabönor var avsedd att säkerställa tillgången på råvaror, särskilt till biodieselindustrin. Kommissionen erkände visserligen att exportskatten på sojabönor också kan ha använts som ett skattepolitiskt verktyg, men drog slutsatsen att detta inte var dess enda syfte. Eftersom den argentinska lagstiftningen visade att statens syfte med exportskatten var att utveckla industrin i senare led, särskilt biodieselindustrin, är exportskattens inverkan på priserna inte en ”ren biprodukt” av de argentinska myndigheternas reglering, utan de argentinska myndigheternas uttalade avsikt. I detta sammanhang innebär det faktum att exportskatterna infördes innan biodieselindustrin etablerades i Argentina 2007 inte att man förnekar möjligheten att ett politiskt verktyg anpassas eller tillämpas för att uppnå nya politiska mål som uppkommer senare. I den ursprungliga undersökningen konstaterades att skälet till ändringen av exportskattesatsen 2007 var just ”nya produktionsändamål, av vilka biobränslen nämndes som ett uttryckligt exempel” ([73]). Påståendet avvisades därför.

(167) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Carbio sina synpunkter i skälen 158 och 160. De argentinska myndigheterna upprepade också sina synpunkter i skäl 158. Båda hänvisade till den tolkning av artikel 1.1 a.1 iv i subventionsavtalet som panelen gjorde i *US – Export Restraints*, enligt vilken en exportbegränsning ”inte kan utgöra ett tillhandahållande av varor som anförtrotts eller ålagts av en regering i den mening som avses i led iv” ([74]). Båda nämnde också att unionen uttryckligen instämde i denna rättspraxis i sin inlaga från tredje part i *US – Export Restraints* ([75]). Carbio hävdade dessutom att exportbegränsningar inte kan utgöra ett medel för anförtroende åt eller åläggande för privata aktörer i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen. Till stöd för detta hänvisade Carbio till tribunalens ([76]) tolkning och till panelens tolkning av artikel 1.1 a.1 iv i subventionsavtalet i *China – GOES* ([77]) och i *US – Countervailing Measures (China)*, där det förklarades att ”[n]är Kinas regering begränsar möjligheten för inhemska producenter av magnesia och koks att exportera dessa produkter, ger den inte de inhemska producenterna ’ansvar’ att göra någonting” ([78]). Följaktligen hävdade Carbio att exportbegränsningar inte kan betraktas som ett finansiellt bidrag i form av anförtroende eller åläggande. Enligt Carbios uppfattning utgjorde följaktligen exportskatterna, liksom exportbegränsningarna för majs och vete, inte utjämningsbara subventioner.

([71]) T-300/16, Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen, punkt 117, och överprövningsorganets rapport, *United States – Countervailing Duty Investigation on Dynamic Random Access Memory Semiconductors (DRAMS) from Korea*, WT/DS296/AB/R, antagen den 20 juli 2005, DSR 2005:XVI, s. 8131, punkt 114.

([72]) Överprövningsorganets rapport, *US – Countervailing Duty Investigation on DRAMS*, punkt 114.

([73]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 93 samt skälen 94–95.

([74]) Panelens rapport, *United States – Measures Treating Exports Restraints as Subsidies*, WT/DS194/R och Corr.2, antagen den 23 augusti 2001, DSR 2001:XI, s. 5767, punkterna 8.38 och 8.75.

([75]) Bilaga B-1: Sammanfattning av EG:s skriftliga inlaga från tredje part, WT/DS194/R, punkt 17 och s. 6.

([76]) Tribunalens dom av den 10 april 2019, Jindal Saw och Jindal Saw Italia/kommissionen, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, punkt 108.

([77]) Panelens rapport, *China – Countervailing and Anti-Dumping Duties on Grain Oriented Flat-Rolled Electrical Steel from the United States*, WT/DS414/R och Add.1, antagen den 16 november 2012, fastställd genom överprövningsorganets rapport WT/DS414/AB/R, DSR 2012:XII, s. 6369, punkt 7.85.

([78]) Panelens rapport, *United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China*, WT/DS437/R och Add.1, antagen den 16 januari 2015, ändrad genom överprövningsorganets rapport WT/DS437/AB/R, DSR 2015:I, s. 183.

(168) Kommissionen noterade att den inte bara analyserade exportbegränsningar såsom exportskatten och exportbegränsningarna för majs och vete, utan en hel uppsättning åtgärder, inbegripet – men inte begränsade till – dessa exportbegränsningar, som beskrivs i skälen 101–150. Denna uppsättning åtgärder gjorde det möjligt för de argentinska myndigheterna att anförtro eller ålägga sojabönsodlarna att följa de politiska målen på ett sätt som bildade en utjämningsbar subvention enligt artikel 3.1 a i grundförordningen. Påståenden som enbart gäller exportbegränsningarna är därför verkningslösa mot bakgrund av kommissionens analys. Dessa påståenden avvisades följaktligen.

(169) Carbio riktade in sig på kommissionens hänvisning till domen i målet PT Wilmar Bioenergi Indonesia m.fl. mot kommissionen i skäl 159, särskilt att den skulle stödja kommissionens uttalande om att kommissionen själv lagt fram riklig bevisning för att exportskatten på sojabönor användes som ett verktyg, tillsammans med andra instrument, för att få sojabönsodlarna att följa de fastställda politiska målen på ett sätt som bildade en utjämningsbar subvention. Carbio hävdade att domen inte stöder detta uttalande, särskilt eftersom de exportbegränsningar som avsågs i den domen var kopplade till internationella priser.

(170) Kommissionen ansåg att den dom som nämns i skäl 159 ger stöd för att tribunalens rättspraxis bekräftar att syftet med exportbegränsningssystem kan vara att direkt och indirekt stödja biodieselindustrin. Kommissionen hänvisade dock inte till den domen till stöd för sin slutsats i fråga om exportskatten på sojabönor. Påståendet avvisades därför.

(171) De argentinska myndigheterna erkände visserligen att kommissionen korrekt identifierat de olika beskattningsunderlagen (dvs. det fob-pris som beaktas) för sojabönor och sojaolja å ena sidan och biodiesel å andra sidan, men hävdade att kommissionen blandat ihop det med beskattningsvärdet (dvs. det värde som exportskatten beräknas på) och misstolkat skillnaden mellan den effektiva exportskattesatsen för biodiesel och exportskattesatsen för sojabönor och sojaolja i skäl 113. Enligt de argentinska myndigheterna borde kommissionen ha jämfört den effektiva exportskattesatsen för biodiesel med den påstådda effektiva exportskattesatsen för sojabönor och sojaolja, som var mycket lägre. Enligt de argentinska myndigheterna är beskattningsunderlaget visserligen olika, men sättet att beräkna beskattningsvärdet är detsamma för de tre exportskatterna.

(172) Kommissionen noterade att de argentinska myndigheterna lämnade motsägelsefulla uppgifter i detta avseende. De argentinska myndigheterna förklarade själva i sitt svar på fråga C.II.22 i frågeformuläret att ”när varor omfattas av officiella priser (t.ex. varor enligt lag nr 21 453 [dvs. sojabönor och sojaolja]) kommer beskattningsvärdet att vara lika med det officiella priset”. Av detta följer att kommissionen korrekt identifierade beskattningsvärdet för sojabönor och sojaolja i det officiella fob-priset, så att exportskatten tas ut direkt på det officiella fob-priset, utan beräkning av en effektiv skattesats för sojabönor och sojaolja. Den skillnad som beskrivs i skäl 113 och som rapporteras i offentliga källor finns alltså. Påståendet avvisades därför.

(173) De argentinska myndigheterna kritiserade också beskrivningen som ”irrationell” av sojabönsproducenternas situation till följd av de argentinska myndigheternas åtgärder i skäl 123, med tanke på den goda produktion som väntas 2025.

(174) Kommissionen noterade att den irrationella karakteriseringen avsåg försäljningen snarare än produktionen och avvisade därför detta påstående.

(175) De argentinska myndigheterna hävdade vidare att utjämningsvolymer för export av majs och vete inte var ett stöd till sojabönsproducenterna utan snarare syftade till att mildra marknadsstörningar till följd av Rysslands militära aggression mot Ukraina. De argentinska myndigheterna hävdade vidare att kommissionens analys tvärtom var inriktad på åtgärdens effekter. Dessutom noterade de argentinska myndigheterna att balanseringsvolymerna ändrades uppåt under året och inte nedåt, vilket skulle ha varit den riktning som eftersträvades om syftet hade varit att stimulera produktionen av sojabönor. Slutligen ansåg de argentinska myndigheterna att kommissionen inte beaktade att sojabönsproducenter fritt kan byta gröda och att kvoten fylldes nästan i takt med dess giltighetstid.

(176) Kommissionen drog i skäl 136 slutsatsen att utjämningsvolymerna för export bidrog till att gynna produktionen av sojabönor snarare än att stödja den. Dessutom infördes utjämningsvolymerna för export genom resolution nr 276/2021 av den 16 december 2021, före Rysslands militära aggression mot Ukraina i februari 2022. Slutligen utjämnade kommissionen inte utjämningsvolymerna för export individuellt, utan som en del av en uppsättning åtgärder genom vilka de argentinska myndigheterna anförtrodde eller ålade leverantörer av sojabönor det uttryckliga syftet att tillhandahålla sojabönor till biodieselindustrin mot för låg ersättning. Ändringarna av utjämningsvolymerna för export grundades på den inhemska förbrukningen och exportbehoven. En justering uppåt av volymerna återspeglade således helt enkelt en minskad inhemsk förbrukning och ett ökat exportbehov. Syftet att gynna produktionen av sojabönor framgick tvärtom av samma införande av utjämningsvolymer för export av majs och vete. Det bör noteras att införandet av utjämningsvolymerna för export skedde efter en period utan exportbegränsningar. Under denna period utan exportbegränsningar hade produktionen av sojabönor minskat, medan produktionen av majs och vete hade ökat. Friheten att växla mellan grödor stärker kommissionens slutsatser, eftersom produktionsuppgifterna i diagram 1 visar det nära sambandet mellan produktionen av sojabönor och exportbegränsningar, vilket också framgår av de exporterande producenternas val av grödor under perioden utan begränsningar. Slutligen behöll utjämningsvolymerna för export ett hårt tak, vilket framgår av det faktum att volymerna var uttömda, så dess blotta existens gynnar produktionen av sojabönor. Påståendet avvisades därför.

3.3.1.3.2. Anförtroende åt eller åläggande för ett privat organ i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen

(177) Liksom i den ursprungliga undersökningen bedömde kommissionen därefter om sojabönsodlarna i Argentina är privata organ som anförtros eller åläggs en funktion av de argentinska myndigheterna i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen.

(178) De argentinska exporterande producenterna i urvalet köpte alla sojabönor som användes i biodieselproduktionen från inhemska källor. Dessa sojabönor köptes från privata sojaodlingar, med undantag för vissa volymer sojabönor som köptes från det statsägda företaget YPF S.A.

(179) De argentinska myndigheterna förklarade att Argentina har mer än sextiotusen sojabönsproducenter, som är spridda över ett stort område och producerar under olika ekonomiska och produktiva förhållanden, och hävdade att dessa inte kan anses vara ett privat organ som anförtrotts eller ålagts en funktion enligt artikel 1.1 a 1 iv i subventionsavtalet, utan att de är underkastade statens regleringsmakt och den skattepolitik som den föreskriver och som är allmänt tillämplig.

(180) Kommissionen noterade att antalet eller olikheterna i fråga om lokalisering eller produktionsförhållanden inte i sig talar emot ett konstaterande av anförtroende eller åläggande. Snarare talar sojabönsmarknadens fragmenterade struktur för en svag marknadsbalans, särskilt om man jämför med de få, vertikalt integrerade biodieselexportörerna (mindre än ett dussin, enligt de argentinska myndigheterna), som också är den huvudsakliga verksamheten för pressning av sojabönor och som har mycket större marknadsinflytande. Dessutom är skattepolitiken i fråga, dvs. exportskatterna, inte allmänt tillämplig, utan träffar specifika jordbruksbaserade livsmedelsprodukter och derivat därav, särskilt sojabönor, sojaolja och biodiesel. Påståendet avvisades därför.

(181) Liksom i den ursprungliga undersökningen ansåg kommissionen därför, på grundval av tillgängliga uppgifter, att alla sojabönsodlare är privata organ som i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen har anförtrotts av de argentinska myndigheterna att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning.

3.3.1.3.3. Sojabönsodlarnas tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning

(182) I den ursprungliga undersökningen undersökte kommissionen om sojabönsodlarna verkligen genomförde den argentinska regeringens politik att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning.

(183) Kommissionen genomförde samma analys och uppdaterade de uppgifter som samlats in vid den tidpunkten. I enlighet med slutsatserna i skäl 85 var kommissionen tvungen att delvis använda tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 28 i grundförordningen för att avgöra huruvida sojabönsodlarna hade tillhandahållit sojabönor mot för låg ersättning.

(184) Genom den uppsättning åtgärder som beskrivs i skälen 101–150 gav de argentinska myndigheterna sojabönsodlare incitament att sälja till lägre priser lokalt än annorstädes, dvs. i avsaknad av dessa åtgärder skulle sojabönsodlarna ha exporterat sojabönor till det mycket högre världsmarknadspriset, eller helt enkelt anpassat sitt utbud till marknadens villkor. I stället gjorde sojabönsodlarna inte så på grund av de argentinska myndigheternas strategi för att stödja utvecklingen av biodieselindustrin i senare led.

(185) Såsom framgår av tabell 1 bearbetas praktiskt taget hela den inhemska produktionen av sojabönor till sojaolja genom pressning. Nedan redovisas uppgifter om produktion, export, import och inhemsk pressning av sojabönor under olika år.

Tabell 1

Produktion av sojabönor, sojaolja och biodiesel i Argentina

	Produktion av sojabönor (i ton)	Export av sojabönor (i ton)	Import av sojabönor (i ton)	Pressning av sojabönor (i ton)	Produktion av sojaolja (i ton)	Inhemsk konsumtion av sojaolja (i ton)	Produktion av biodiesel (i ton)
2020	48 780 412	6 640 000	4 930 000	42 680 000	7 160 243	1 791 370	1 157 364
2021	46 217 911	5 500 000	4 430 000	45 840 000	8 392 043	2 524 210	1 723 665
2022	43 861 066	5 540 000	4 570 000	39 940 000	7 447 690	2 890 010	1 909 618
2023	25 044 982	2 000 000	10 000 000	38 500 000	5 270 048	1 887 864	831 269

Källa: De argentinska myndigheternas svar på frågeformuläret, hämtat från olika offentligt tillgängliga argentinska databaser ([79]). Endast uppgifter om biodieselproduktionen för oktober–december 2023 hämtades från följande länk: http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4. Uppgifterna för december 2023 var fortfarande preliminära.

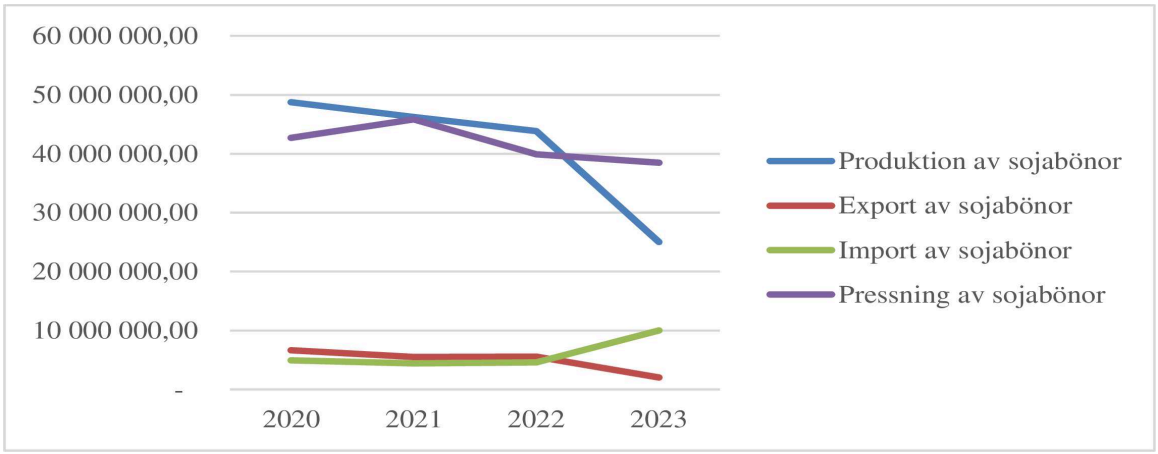
(186) Såsom förklaras i skäl 133 berodde minskningen av sojaproduktionen fram till 2022 på att exportkvoterna för majs och vete avskaffades i kombination med handelspolitiska skyddsåtgärder från Europeiska unionen, Förenta staterna och Peru. Den följande nedgången 2023 berodde på en omfattande torka i Argentina. Under 2024, efter torkan, återhämtade sig sojaproduktionen och ökade jämfört med produktionen före torkan 2022.

([79]) De uppgifter som rapporterades för pressning av sojabönor avsåg enligt de argentinska myndigheternas svar på frågeformuläret pressning och annan användning. Uppgifterna hämtades från de månatliga *Estimaciones Agrícolas* som offentliggörs av ekonomiministeriets sekretariat för jordbruk, boskapsuppfödning och fiske (https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/estimaciones/estimaciones/informes/). För att fastställa volymerna för enbart pressning använde sig kommissionen av andra officiella uppgifter som offentliggjordes i den månatliga *Industrialización de granos* från ekonomiministeriets sekretariat för jordbruk, boskapsuppfödning och fiske (https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/gestion/). Dessa uppgifter visade emellertid högre volymer för enbart pressning (*industrialización*) för vissa skördeår (april–mars) jämfört med de uppgifter som de argentinska myndigheterna använde. Eftersom den största delen av förbrukningen av sojabönor gick till pressning och för att uppgifterna i tabell 1 skulle förbli konsekventa och jämförbara, använde kommissionen de argentinska myndigheternas uppgifter om pressning och annan användning som uppgifter om enbart pressning, med beaktande av att de kunde vara underskattade.

(187) Utvecklingstrenden framgår av diagram 2 (i ton).

Diagram 2

Bearbetning av sojabönor i Argentina

Källa: Uppgifter i tabell 1.

(188) Tabell 1 och diagram 2 visar att praktiskt taget hela sojabönsproduktionen gick till pressning och att den inhemska förbrukningen av den resulterande sojaoljan främst användes för produktion av biodiesel. Även när Argentina stod inför en låg produktion till följd av torkan 2023 importerade landet dessutom mer sojabönor för att fylla sin pressningskapacitet.

(189) Dessutom sker export av sojabönor endast när den inhemska förbrukningen för såväl pressning av sojabönor som tillverkning av biodiesel är helt och hållet tillgodosedd. Tabell 1 och diagram 2 visar också den mycket begränsade importen av sojabönor under de år då exportbegränsningarna tillämpades, med undantag för torkan år 2023. Detta bekräftas också av de affärsmodeller som observerades hos de exporterande producenter som ingick i urvalet. Ingen av dem importerade sojabönor för tillverkning av biodiesel. De sojabönor som importerades användes i stället uteslutande i deras pressningsanläggningar, och all den sojaolja och det sojamjöl som producerades exporterades till marknader utanför Argentina.

(190) Det primära syftet med de argentinska myndigheternas åtgärder har därmed uppnåtts: inhemskt producerade sojabönor har helt och hållet tillgodosett den inhemska efterfrågan på en insatsvara för inhemsk biodieselproduktion till skada för de sojabönsproducenter som på grund av exportbegränsningarna inte kunde optimera sina vinster genom att antingen exportera alla sina produkter eller sälja dem på hemmamarknaden till högre priser.

(191) Enligt gällande rättspraxis för WTO bör det i de flesta fall finnas någon form av hot eller incitament från de offentliga myndigheterna gentemot leverantörerna av insatsvaror för att visa att det föreligger anförtroende och åläggande. Att det lämnas utrymme för en egen bedömning ogiltiggör inte per automatik denna slutsats. Analysen måste göras från fall till fall på grundval av tillgänglig bevisning. I detta fall är det anmärkningsvärt att exporten är ganska begränsad på en mycket internationell råvarumarknad där Argentina är en av de ledande sojabönsproducenterna i världen, särskilt med tanke på att priset på de internationella marknaderna är betydligt högre än det inhemska priset i Argentina (se diagram 3).

(192) Bevisningen i den argentinska lagstiftningen (se skälen 116–120) visar att de argentinska myndigheternas politiska mål är att utveckla och gynna industrier i senare led med högre förädlingsvärde, däribland biodiesel. De argentinska myndigheterna angav dessutom tydligt att de hade som mål att skydda industrierna i senare led från höjda internationella priser.

(193) Det står också klart att de oräkneliga små sojabönsodlarna visserligen inte formellt hindras av de argentinska myndigheterna från att exportera sina produkter, men förmås av denna politik att sälja nästan hela sin produktion inom landet, till lägre priser än vad de annars skulle ha fått på de internationella marknaderna. Det finns inga bevis i ärendet på att de argentinska myndigheterna försöker uppmuntra och/eller aktivt ge direkt eller indirekt stöd till en ökad export och därmed skapa största möjliga vinster för sojabönsodlarna, trots att det är känt att små odlare har svårt att hitta kunder utomlands, kommunicera på ett främmande språk och hantera de betungande administrativa formaliteterna för export.

(194) I brist på andra bevis på motsatsen och med hänsyn till de argentinska myndigheternas bristande samarbetsvilja när det gäller att lämna relevanta belägg och upplysningar i detta avseende, konstaterade kommissionen att dessa bevis visar att sojabönsodlare förmås att sälja sin produktion inhemskt till förmån för industrier i senare led (däribland biodieselproducenter) i stället för att maximera sin avkastning, t.ex. genom att hitta andra lösningar, som att anpassa sin produktionstakt eller byta till andra typer av produktion (t.ex. andra spannmål).

(195) Det faktum att sojabönsodlarna har en viss handlingsfrihet att sälja utomlands, åtminstone formellt, och att det ändå har förekommit en mycket begränsad export, undergräver inte den övergripande slutsatsen att det förekommer anförtroende och åläggande i enlighet med WTO:s rättspraxis ([80]).

(196) Liksom i den ursprungliga undersökningen analyserade kommissionen vidare vilken inverkan utbudet av sojabönor till följd av de argentinska myndigheternas åtgärder hade på det inhemska priset på sojabönor i Argentina.

(197) Kommissionen använde sig av det genomsnittliga inhemska priset på sojabönor i Argentina, som baseras på månatliga uppgifter från spannmålsbörsen i Buenos Aires för Rosario, Bahía Blanca och Quequén som de argentinska myndigheterna tillhandahållit.

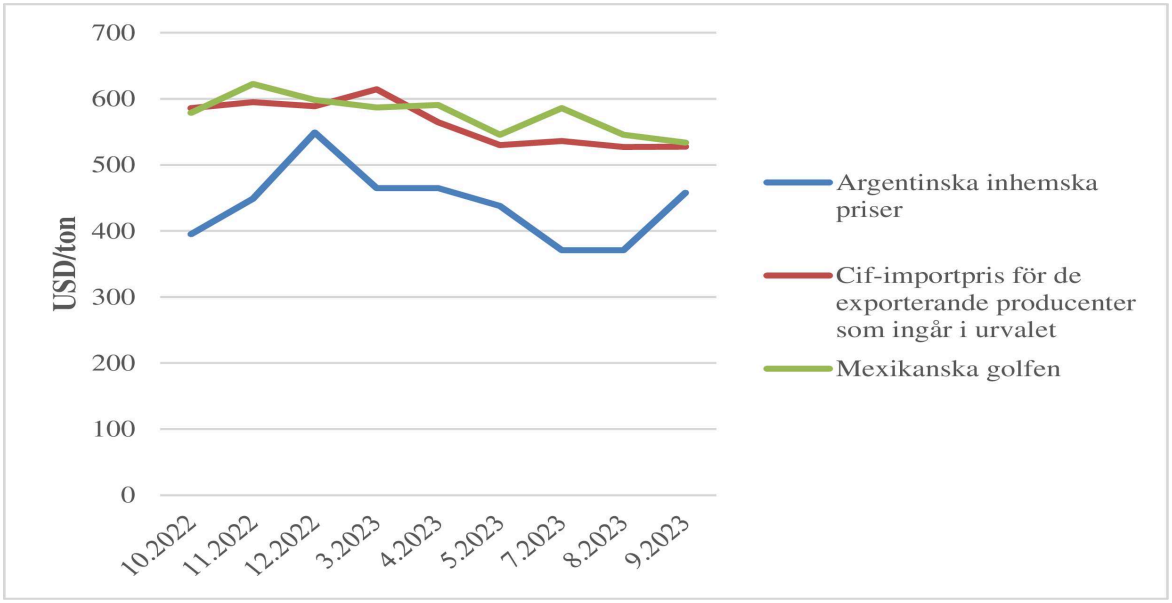
(198) Liksom i den ursprungliga undersökningen importerade de exporterande producenter som ingick i urvalet en viss mängd sojabönor. Även om företagen inte använde denna import för produktion av biodiesel – importen användes för att framställa sojaolja som sedan exporterades – kan priset på denna import betraktas som representativ, eftersom sojabönorna importerades för att pressas och därefter återexporteras som sojaolja och priset på dem avspeglade världsmarknadspriset på sojabönor (Mexikanska golfen).

(199) Diagram 3 nedan visar prisfluktuationerna under översynsperioden (med undantag för månader då inget inhemskt pris rapporterades) och prisskillnaden mellan det argentinska inhemska priset och världsmarknadspriset.

([80]) Panelens rapport, DS 296, *US – Countervailing Duty Investigation on DRAMS*, punkt 7.38. Panelens rapport överklagades, men just denna slutsats överklagades inte.

Diagram 3

Argentinas inhemska pris jämfört med världsmarknadspriset

Källa: De argentinska myndigheternas svar på frågeformuläret för det argentinska inhemska priset, de exporterande producenternas svar på frågeformuläret för deras importpris och index för Mexikanska golfen enligt uppgifter på webbplatsen för sekretariatet för jordbruk, boskapsuppfödning och fiske (https://www.magyp.gob.ar/sitio/areas/ss_mercados_agropecuarios/areas/granos/_archivos/000057_Precios%20Internacionales/_series/_golfo_mex/golfo_mexico.php).

(200) Diagram 3 visar en prisskillnad mellan det argentinska inhemska priset och världsmarknadspriset samt cif-importpriset för de exporterande producenter som ingick i urvalet under hela översynsperioden. Den politiska styrningen från de argentinska myndigheternas sida förhindrar sojabönsodlarna från att skapa vinster baserade på världsmarknadspriset. Sojabönsodlarna fråntas i praktiken möjligheten att göra det rationella valet att sälja sina produkter på den internationella marknaden till betydligt högre priser.

(201) I stället uppnår de jämförbara vinster på både hemmamarknaden och den internationella marknaden genom att minska de inhemska priserna med beloppet för exportavgiften. De argentinska myndigheterna förhindrar på så sätt inhemska prisökningar till förmån för den inhemska bearbetningsindustrin.

(202) De argentinska myndigheterna utövar sin styrning genom att förhindra sojabönsodlarna att göra ett rationellt val. Som framgår av diagrammet har dessutom prisskillnaden mellan de inhemska priserna och de internationella priserna inte bara varit konstant under hela översynsperioden, utan också skyddat biodieselindustrin och alla andra industrier i senare led (t.ex. pressningsverksamheten, som huvudsakligen är integrerad med biodieselproducenter) från de högre priserna på den internationella marknaden.

(203) De argentinska myndigheternas uppsättning åtgärder uppnådde följaktligen sitt på förhand fastställda mål, nämligen att sänka de inhemska priserna i samband med stigande internationella priser till förmån för den inhemska förädlingsindustrin, däribland biodieselindustrin.

(204) Därför konstaterade kommissionen att sojabönsodlarna i Argentina anförtroddes eller ålades att tillhandahålla sojabönor till den inhemska biodieselindustrin mot för låg ersättning.

(205) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Carbio att kommissionen i den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång inte drog slutsatsen att sojabönsproducenterna inte skulle ha frihet att fastställa priset på sojabönor, i motsats till den ursprungliga undersökningen ([81]). Carbio noterade att de exporterande producenter som ingick i urvalet förklarade under kontrollen att köpare och säljare på marknaden för sojabönor gör transaktioner och fastställer priserna fritt. Carbio hävdade dessutom att exportskatten inte berövade leverantörerna av sojabönor deras rationella val och inte undergrävde deras förmåga att exportera, vilket framgår av tabell 1 och skäl 195. Odlarna kunde alltså fritt besluta vilka grödor de skulle odla.

(206) I motsats till vad som hävdades drog kommissionen i skäl 161 slutsatsen att det inhemska priset på sojabönor, liksom i den ursprungliga undersökningen, låg kvar under världsmarknadspriset och att sojabönsproducenterna inte fritt kunde fastställa exportpriset på grund av exportskatten. Förklaringarna från de exporterande producenter som ingick i urvalet motsade inte dessa två undersökningsresultat. Kommissionen har dessutom redan förklarat i skälen 161 och 193–195 hur sojabönsproducenternas handlingsfrihet begränsades av de argentinska myndigheterna. Friheten att besluta vilka grödor som ska odlas hindrade slutligen inte kommissionen från att i skäl 135 dra slutsatsen att de utjämningsvolymer som användes för exporten bidrog till att gynna produktionen av sojabönor framför majs och vete. Dessa påståenden avvisades därför.

(207) De argentinska myndigheterna hävdade att avsaknaden av bevis för att de argentinska myndigheterna vidtagit åtgärder för att stödja sojabönsproducenternas exportverksamhet inte borde likställas med bevis för motsatsen. Enligt de argentinska myndigheterna tog kommissionen inte heller hänsyn till att den internationella råvarumarknaden är komplex och att sojabönsproducenterna inte deltar i den direkt utan snarare genom handlare.

(208) Kommissionen noterade att dess undersökningsresultat rörde sojabönsproducenternas handlingsfrihet som begränsades av de argentinska myndigheterna och grundade sig på faktisk bevisning som samlats in i samband med undersökningen, snarare än på avsaknad av sådan bevisning; därtill har de argentinska myndigheterna inte lämnat någon ytterligare bevisning efter det slutliga utlämnandet av uppgifter. Det faktum att tillgången till den internationella råvarumarknaden i allmänhet sker via handlare bör inte hindra sojabönsproducenter från att exportera. De argentinska exporterande producenterna av biodiesel exporterar i allmänhet via handlare. Påståendet avvisades därför.

3.3.1.3.4. En funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis

(209) I enlighet med vad som konstaterades i den ursprungliga undersökningen ([82]) ansåg kommissionen att tillhandahållandet av sojabönor på argentinsk mark till den argentinska biodieselindustrin är en funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens, eftersom stater enligt allmän internationell rätt har suveränitet över sina naturresurser. I stället för att själva direkt tillhandahålla biodieselindustrin insatsvarorna i syfte att uppnå sina politiska mål att främja utvecklingen av biodieselindustrin, inbegripet dess exportpotential, uppmuntrade de argentinska myndigheterna genom en rad åtgärder privata organ att göra detta på myndigheternas vägnar, vilket således innebär att dessa organ utför en funktion som rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis och som innebär att intäkter offras.

(210) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de argentinska myndigheterna att tillhandahållandet av sojabönor inte var en funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens, eftersom myndigheterna inte deltog i den verksamhet som rörde produktionen av sojabönor. Likaså hävdade Carbio att kommissionen inte hade lagt fram någon bevisning för att beslut som fattas av privatägda leverantörer om produktion och försäljning av sojabönor, som odlas på privatägd mark i Argentina, återspeglar en funktion som normalt ligger inom de argentinska myndigheternas kompetens. Enligt de argentinska myndigheterna och Carbio innebär enbart det faktum att en stat kan utöva regleringsbefogenheter avseende naturresurser inom sitt territorium inte att tillhandahållandet av dessa naturresurser till privata företag också är en funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens. Tvärtom är kommersiell exploatering, distribution och försäljning av naturresurser en funktion som normalt ligger hos privata företag och där statens roll är begränsad till reglering och tillsyn. Med andra ord är reglering och tillsyn av naturresurser en funktion som normalt ligger inom statens kompetens, medan direkt tillhandahållande av naturresurser till privata enheter inte är det.

([81]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 125.
([82]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 164.

(211) När det gäller argumenten att de argentinska myndigheterna inte deltog i sojabönsproduktionen, att leverantörerna är privatägda och att de säljer sojabönor som odlats på privatägd mark, noterade kommissionen för det första att de argentinska myndigheterna anförtrodde åt eller ålade sojabönsproducenterna att uppnå ett visst politiskt mål. Att de anförtrodda sojabönsproducenterna tillhandahöll sojabönor skilde sig inte från en situation där de argentinska myndigheterna själva var direkta producenter av sojabönorna. Kommissionen håller inte heller med om Carbios konstruerade distinktion, enligt vilken kommersiell exploatering, distribution och försäljning av naturresurser inte är en funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens, som är begränsad till att reglera och övervaka naturresurser. Konsekvenserna av ett sådant synsätt skulle bli att tillhandahållandet av varor eller tjänster mot för låg ersättning aldrig skulle kunna anses vara en uppgift som ligger inom myndigheternas kompetens, eftersom statens funktion endast skulle vara att reglera tillhandahållandet av sådana varor eller tjänster. Kommissionen godtog inte en sådan distinktion och ansåg att just tack vare de argentinska myndigheternas utövande av sina regleringsbefogenheter i fråga om tillhandahållandet av sojabönor kan detta tillhandahållande av sojabönor behandlas som en funktion som normalt ligger inom myndigheternas kompetens. I detta sammanhang påverkar det faktum att mottagarna av denna vara är privata enheter snarare än statsägda inte denna slutsats, eftersom det är irrelevant för det politiska målet att utveckla biodieselindustrin. Påståendet avvisades därför.

3.3.1.3.5. Slutsats om finansiellt bidrag

(212) Genom en rad åtgärder, såsom exportskatter, kvantitativa begränsningar, subventioner till inhemska producenter och offentliga politiska uttalanden, uppmuntrade de argentinska myndigheterna de inhemska sojabönsodlarna att sälja lokalt och ”anförtrodde åt” eller ”ålade” dem att tillhandahålla denna råvara i Argentina mot för låg ersättning. Åtgärderna i fråga uppnådde den önskade effekten att snedvrida den inhemska marknaden för sojabönor i Argentina och att pressa ned priserna till en artificiellt låg nivå till förmån för biodieselindustrin i senare led. Funktionen att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning ligger normalt inom myndigheternas kompetens med tanke på det offentliga målet att stödja biodieselindustrin. Dessutom skiljer sig inte sojabönsodlarnas praxis för att utföra denna funktion rent faktiskt från de offentliga myndigheternas normala praxis när de eftersträvar liknande politiska mål genom andra former av stöd (t.ex. bidrag eller efterskänkta intäkter).

(213) Kommissionen drog därför slutsatsen att de argentinska myndigheterna tillhandahöll ett indirekt finansiellt bidrag i den mening som avses i artikel 3.1 a iv i grundförordningen, såsom den tolkas och tillämpas i överensstämmelse med relevanta WTO-normer enligt artikel 1.1 a iv i subventionsavtalet.

3.3.1.4. Inkomst- eller prisstöd

(214) I den ursprungliga undersökningen ansåg kommissionen att kategorierna ”finansiellt bidrag” och ”inkomst- eller prisstöd” inte uteslöt varandra ([83]). Utöver undersökningen av huruvida de argentinska myndigheternas åtgärder kunde betraktas som ”finansiella bidrag” genom att tillhandahålla varor mot för låg ersättning, undersökte kommissionen också i linje med denna tolkning huruvida de argentinska myndigheternas åtgärder även kunde betraktas som inkomst- eller prisstöd enligt artikel 3.1 b i grundförordningen ([84]).

(215) Såsom anges i memorandumet om tillräcklig bevisning ansåg kommissionen att sökanden i den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång lade fram bevisning för att de argentinska myndigheternas uppsättning åtgärder också kunde betecknas som inkomst- eller prisstöd enligt artikel 3.1 b i grundförordningen. Kommissionen undersökte därför först om de argentinska myndigheterna fortsatte att visa sin avsikt att stödja inrättandet och utvecklingen av biodieselindustrin, för det andra vilken typ av åtgärder de argentinska myndigheterna vidtog eller fortsatte att vidta under översynsperioden för att stödja biodieselindustrin, och för det tredje om dessa åtgärder kunde betraktas som ”någon form av inkomst- eller prisstöd” i den mening som avses i artikel XVI i Gatt 1994.

([83]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skälen 171–176.
([84]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 177.

3.3.1.4.1. De argentinska myndigheternas avsikt att stödja den inhemska biodieselindustrin

(216) I den ursprungliga undersökningen, i samband med analysen av inkomst- eller prisstöd, redogjorde kommissionen för den lagstiftning som visar de argentinska myndigheternas avsikt att stödja biodieselindustrin, särskilt dekret nr 1396/2001 ([85]), resolution nr 1156/2004 ([86]) och 2006 års lag om biobränslen.

(217) I den nuvarande undersökningen undersökte kommissionen, utöver de faktorer som lyftes fram i samband med exportskatten i skälen 117–122 och den slutsats som drogs i fråga om utjämningsvolymerna för export av majs och vete i skäl 136 och subventionerna till sojabönsodlare i skäl 150, huruvida den efterföljande lagstiftningen visar att de argentinska myndigheterna har som uttryckligt politiskt mål att stödja utvecklingen av den inhemska biodieselindustrin. Under översynsperioden var 2006 års lag om biobränslen inte längre i kraft och hade ersatts av 2021 års lag om biobränslen, som reglerade det inhemska inblandningskravet för biodiesel.

(218) I skäl 38 erinrade kommissionen redan om de funktioner som innehas av energiministeriet, den verkställande myndigheten enligt 2021 års lag om biobränslen. När det gäller analysen av inkomst- eller prisstöd erinrar kommissionen om att energiministeriets roll är att ”garantera tillgången till de insatsvaror som krävs för framställning av biobränslen för den obligatoriska blandningen, genom att kunna medla och inrätta de mekanismer som det anser nödvändiga för att förvärvet av dessa ska ske på normala och sedvanliga marknadsvillkor och utan snedvridning, och i tillämpliga fall som gräns fastställa exportpriset för sådana insatsvaror minus respektive kostnader” ([87]). Denna funktion visar att de argentinska myndigheterna utformade produktionen av sojabönor i förhållande till produktionen av biodiesel och i syfte att säkerställa en tillräcklig försörjning för denna. För detta ändamål gavs de argentinska myndigheterna befogenhet att fastställa ett högsta pris för de insatsvaror för biodiesel som såldes inom ramen för det inhemska inblandningskravet motsvarande exportpriset för sådana insatsvaror, efter avdrag för relevanta kostnader. Med andra ord skulle priset på de insatsvaror som var avsedda för den inhemska marknaden ha varit lägre än priset på de insatsvaror som var avsedda för exportmarknaden. Det framgår därför tydligt av denna bestämmelse att de argentinska myndigheternas avsikt med 2021 års lag om biobränslen var att stödja den inhemska biodieselindustrin.

(219) Detta bekräftas ytterligare och uttryckligen av artikel 16 i 2021 års lag om biobränslen, med den betecknande rubriken ”Importsubstitution”, som ger energiministeriet befogenhet att ”ersätta importen av fossila bränslen med biobränslen” och att ”främja investeringar för industrialisering av nationella råvaror” ([88]). Såsom de argentinska myndigheterna bekräftade under kontrollen på plats avses med industrialisering (*industrialización*) i samband med värdekedjan för sojabönor själva pressningen. I praktiken avser därför artikel 16 i 2021 års lag om biobränslen främjande av investeringar i pressning av sojabönor för att främja produktionen av biodiesel. Detta utgör ytterligare ett sätt att stödja den inhemska biodieselindustrin.

(220) Den bedömning av fastställandet av det inhemska priset på biodiesel som gjordes i den ursprungliga undersökningen ([89]) förblev dessutom giltig under översynsperioden. I enlighet med 2021 års lag om biobränslen fortsatte de argentinska myndigheterna under översynsperioden att fastställa priset på den biodiesel som såldes på den inhemska marknaden inom ramen för det inhemska inblandningskravet för biodiesel, som utgör nästan hela den inhemska marknaden för biodiesel.

(221) Under översynsperioden fastställdes det inhemska priset på biodiesel nästan varje månad, utan någon åtskillnad mellan olika typer av företag, och priset var offentligt tillgängligt ([90]).

([85]) Decreto 1396/2001, Plan de Competitividad para el Combustible Biodiesel. Modificaciones al Impuesto sobre los Combustibles Líquidos y el Gas Natural. Normas Complementarias.
([86]) Secretaría de Agricultura, Ganadería, Pesca y Alimentos, Resolution 1156/2004, Biocombustibles, Créase el Programa Nacional de Biocombustibles. Principales objetivos. Misiones y funciones.
([87]) Artikel 3 i 2021 års lag om biobränslen.
([88]) Artikel 16 i 2021 års lag om biobränslen.
([89]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skälen 192–195.
([90]) https://glp.se.gob.ar/biocombustible/reporte_precios.php.

(222) Ingen av de exporterande producenter som ingick i urvalet fick en kvot och levererade till den inhemska marknaden under undersökningsperioden (även om andra biodieselproducenter i Renovagruppen gjorde det). De priser som de argentinska myndigheterna fastställde på den inhemska marknaden förefaller dock vara högre än det genomsnittliga fob-exportpriset för de exporterande producenter som ingick i urvalet, under de perioder med samma inhemska pris – under översynsperioden – då de rapporterade exportförsäljning, med beaktande av fob-exportpriset både netto efter exportskatt på biodiesel och, med undantag för två perioder då de inhemska priserna och exportpriserna var desamma, inklusive exportskatt på biodiesel.

(223) Genom att på ett artificiellt sätt fastställa priset på inhemsk biodiesel på en artificiellt hög nivå drev de argentinska myndigheterna en politik som tillhandahöll prisstöd till de små och medelstora biodieselproducenter som sålde sin produktion på hemmamarknaden.

De argentinska myndigheternas uttryckliga stöd på nationell nivå och provinsnivå till biodieselindustrin

(224) Sökanden angav dessutom som bevis för de argentinska myndigheternas fortsatta stöd till biodieselindustrin i) finansieringsprogrammet för rörelsekapital i biodieselindustrin enligt resolution nr 947/2023 ([91]) och ii) de intäkter som uteblivit genom 2021 års lag om biobränslen.

(225) Dessa utgör nya påstådda system som berör producenter av biodiesel, och kommissionen analyserade dem under respektive avsnitt nedan för att fastställa om en förmån uppkommit inom ramen för dessa system. För att förstå om de argentinska myndigheterna stödde biodieselindustrin analyserade kommissionen emellertid den rättsliga grunden för systemen – som var i kraft under översynsperioden – och ett offentligt uttalande om dem. Uppgifter från 2021 års lag om biobränslen redovisades i skälen 218 och 219. Såsom förklaras i skälen 313–314 föreföll dessutom artikel 22 i 2021 års lag om biobränslen föreskriva en skattebefrielse från skatten på flytande bränsle och den koldioxidskatt som endast är tillämplig på biodiesel av nationellt ursprung som blandas i bränslen. Under kontrollen på plats tycktes de argentinska myndigheterna dela denna uppfattning. De argentinska myndigheternas svar på frågeformuläret tycktes dock tyda på att biodiesel som blandas i bränslen, oavsett om den är av nationellt ursprung eller importerad, enligt artikel 4 i avdelning III i lag nr 23 966 ([92]) aldrig omfattas av skatten på flytande bränsle och koldioxidskatten, eftersom dessa skatter endast tas ut på bensin-, gasolje- eller dieselkomponenten i det blandade bränslet, oavsett om denna komponent eller den blandade biodieseln är av nationellt ursprung eller importerad. I artikel 4 angavs ingen skattesats för biodiesel, till skillnad från för andra bränslen. Det förblev därför oklart om det förekom någon diskriminering i skatteuttaget på grundval av biodieselns ursprung.

(226) Såsom förklaras i skäl 315 var det inte möjligt att beräkna en förmån enligt detta system, eftersom det var uppenbart att denna skatt togs ut på det blandade bränsle som blandningen längre ner i värdekedjan resulterade i, och inte på biodieselproducenternas nivå. Det faktum i sig att biobränslen, däribland biodiesel (som uttryckligen nämns i artikel 4 i avdelning III i lag nr 23 966), inte omfattas av tillämpningsområdet för skatten på flytande bränsle och koldioxidskatten visar dock att de argentinska myndigheterna har en tydlig avsikt att främja förbrukningen av biodiesel, särskilt biodiesel av nationellt ursprung, och att på så sätt stödja den inhemska biodieselindustrin.

(227) När det i stället gäller finansieringsprogrammet för rörelsekapital inom biodieselindustrin var det uttalade syftet att ”erbjuda bättre finansieringsvillkor för förvärv av nödvändiga insatsvaror för produktion av biodiesel för obligatorisk blandning med diesel enligt lag nr 27 640 ([93]). Vid en ceremoni för genomförandet av programmet förklarade ordföranden för Banco de la Nación Argentina (*BNA*), en av landets största banker och helt statsägd, uttryckligen att syftet med krediten var att ”skapa fler arbetstillfällen och kunna fortsätta att exportera samt spara utländsk valuta” ([94]). Av detta följer att det inte råder något tvivel om att finansieringsprogrammet för att förmedla kapital till

([91]) Ministerio de Economía, Resolución 947/2023, RESOL-2023-947-APN-MEC.

([92]) Ley Nº 23.966, Financiamiento del Regimen Nacional e Prevision Social. Afectacion del I.V.A. Impuesto sobre Combustibles Liquidos y Gas Natural. Modificaciones a la Ley del Fondo Nacional de la Vivienda. Derogacion de Regimenes de Jubilaciones Especiales. Impuesto sobre los Bienes Personales no incorporado al Proceso Economico. Destino de los recursos de privatizaciones. Modificacion de la Ley de Tasas Judiciales.

([93]) Artikel 1 i resolution nr 947/2023.

([94]) https://biodiesel.com.ar/16276/biocombustibles-la-secretaria-de-energia-de-argentina-lanza-credito-a-tasa-preferencial-para-la-industria-del-biodiesel.

biodieselindustrin var avsett att stödja biodieselindustrin genom att erbjuda bättre finansieringsvillkor, och särskilt att stödja exporten av biodiesel. Även om kommissionen i skäl 311 drog slutsatsen att de exporterande producenter som ingick i urvalet inte gynnades av finansieringsprogrammet, var programmet i kraft under översynsperioden för stödberättigade biodieselproducenter, och det utgjorde därför giltig bevisning för inkomst- eller prisstöd.

(228) Sökanden hävdade dessutom att flera åtgärder från provinsförvaltningens sida visade att stödet till biodieselindustrin fanns även på provinsnivå.

(229) Sökanden rapporterade särskilt att provinsen Santa Fe för det första lanserade ett program som syftade till att alla offentliga bussar skulle använda biodiesel i ren form (B100) ([95]).

(230) För det andra meddelade provinsen Córdoba att man skulle finansiera krediter för främjande av lokal produktion och förbrukning av biodiesel ([96]).

(231) För det tredje genomförde provinsen Córdoba sin politik för främjande av biobränslen genom regional lag nr 10 721 ([97]), som syftar till att konsolidera produktionen av biodiesel och främja ersättningen av fossila bränslen med biodiesel. I regional lag nr 10 721 fastställs flera mål, bland annat att konsolidera produktionen av biobränslen och att ”främja en gradvis ersättning av fossila bränslen genom […] förmånlig förbrukning av biobränslen, vilket tenderar att leda till en storskalig användning av dem” (fetstil tillagd) ([98]).

(232) Alla dessa åtgärder på provinsnivå vidtogs efter den ursprungliga undersökningen.

(233) Den nya åtgärd som vidtogs av provinsen Santa Fe syftade till att främja en ”storskalig användning av biobränslen (biodiesel […])” ([99]) inom en rad olika ekonomiska sektorer, bland annat kollektivtrafiken och fordonsparker. Förutom att det i Santa Fes regionala lag nr 14 010 krävdes att offentliga transportmedel och fordon som användes i samband med offentliga upphandlingar skulle använda biodiesel i ren form (B100) som bränsle, innehöll den möjligheten att bevilja ”befrielse från och/eller nedsättning av bruttoinkomstskatt, stämpelskatt och/eller skatt på enskilda fordon” till företag som bidrog till syftet med Santa Fes regionala lag nr 14 010 ([100]). Detta bidrag beräknades på grundval av de investeringar som dessa företag gjorde för att öka användningen av biodiesel i sin verksamhet. Genom att belöna privata företags investeringar med skattebefrielser främjade Santa Fes regionala lag nr 14 010 aktivt användningen av biodiesel (och därmed försäljningen av biodiesel i provinsen) inom många ekonomiska sektorer i provinsen. De skattebefrielser i provinsen Santa Fe som biodieselproducenterna gynnades av analyserades särskilt i skälen 270–289, och när det gäller inkomst- eller prisstöd visade Santa Fes regionala lag nr 14 010 att de argentinska myndigheternas avsikt att stödja biodieselindustrin genomfördes på provinsnivå.

(234) När det gäller de nya åtgärder som vidtagits av provinsen Córdoba, medgav sökanden i sin begäran att bevis för subventioner från provinsen Córdoba avvisades i den ursprungliga undersökningen, med motiveringen att de exporterande producenter som ingick i urvalet inte gynnades av de regionala lagarna i Córdoba ([101]). Sökanden hävdade dock att dessa uppgifter fortfarande var av intresse, eftersom de visade den lokala tillämpningen av en nationell politik för biobränslen och kunde vara relevanta om de producenter som ingick i urvalet skulle skilja sig åt i översynen vid giltighetstidens utgång.

([95]) Ley provincial 14010, Creación del Programa Provincial de Uso Sustentable de Biocombustibles (*Santa Fes regionala lag nr 14 010*).
([96]) https://biodiesel.com.ar/15931/powerbioempresa-lider-en-la-fabricacion-de-plantas-de-biodiesel-que-acompana-el-programa-de-autocomsumo-de-biodiesel-100-que-impulsa-el-gobierno-de-cordobahttps://biodiesel.com.ar/15931/powerbioempresa-lider-en-la-fabricacion-de-plantas-de-biodiesel-que-acompana-el-programa-de-autocomsumo-de-biodiesel-100-que-impulsa-el-gobierno-de-cordoba.
([97]) Ley provincial 10721, Ley de Promoción y Desarrollo para la Producción y Consumo de Biocombustibles y Bioenergía (*Córdobas regionala lag nr 10 721*).
([98]) Artikel 2 n i Córdobas regionala lag nr 10 721.
([99]) Artikel 1 i Santa Fes regionala lag nr 14 010.
([100]) Artikel 5 i Santa Fes regionala lag nr 14 010.
([101]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 281.

(235) Kommissionen noterade att även om urvalet hade ändrats jämfört med urvalet i den ursprungliga undersökningen, var det ingen exporterande producent som ingick i urvalet i den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång som producerade biodiesel i provinsen Córdoba. De kunde därför inte dra nytta av de system som anges här. De subventioner som beviljades av provinsen Córdoba och som sökanden begärde att kommissionen skulle undersöka på nytt skilde sig dock från dem som rapporteras här och behandlas i skälen 297–299. De exporterande producenter som ingick i urvalet i den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång kunde inte heller dra nytta av de subventioner som rapporteras här, eftersom de inte var belägna i provinsen Córdoba. Det kan dock inte uteslutas att andra producenter av biodiesel i provinsen Córdoba kunde ha dragit nytta av dessa subventioner under översynsperioden. Kommissionen ansåg därför att dessa åtgärder, enbart vad gäller inkomst- eller prisstöd, visade att de argentinska myndigheternas avsikt att stödja biodieselindustrin hade genomförts på provinsnivå.

Slutsats om de argentinska myndigheternas avsikt att stödja biodieselindustrin

(236) Kommissionen drog därför slutsatsen att de argentinska myndigheternas avsikt att stödja utvecklingen av den argentinska biodieselindustrin fortsatte att vara tydlig även under översynsperioden.

3.3.1.4.2. Stödåtgärder till biodieselindustrin

(237) Såsom anges i skälen 216–236 framgick de argentinska myndigheternas avsikt att stödja biodieselindustrin av en rad åtgärder, däribland en artificiell snedvridning av den inhemska marknaden för sojabönor, prissättningen av den biodiesel som säljs inom ramen för det inhemska inblandningskravet, finansieringsprogrammet för rörelsekapital i biodieselindustrin enligt resolution nr 947/2023, de uteblivna intäkterna genom 2021 års lag om biobränslen och de åtgärder som antagits av provinserna Santa Fe och Córdoba. Dessa åtgärder gav direkt eller indirekt stöd till biodieselproducenternas inkomster. Genom 2021 års lag om biobränslen fortsatte de argentinska myndigheterna dessutom det system för främjande av produktion av biodiesel som redan införts genom 2006 års lag om biobränslen. På grundval av den tillgängliga informationen drog kommissionen därför slutsatsen att de argentinska myndigheterna under åren efter den ursprungliga undersökningen har fortsatt att införa en rad åtgärder för att utveckla och stödja biodieselindustrins inkomster.

3.3.1.4.3. Den uppsättning åtgärder som vidtagits av de argentinska myndigheterna kan betraktas som ”någon form av inkomst- eller prisstöd” i den mening som avses i artikel XVI i Gatt 1994

(238) Genom den uppsättning åtgärder som beskrivs i skälen 216–236 ger de argentinska myndigheterna inkomststöd till biodieselindustrin.

(239) De argentinska myndigheterna har dessutom genom 2021 års lag om biobränslen fortsatt med ett inblandningskrav som innebär att blandningsföretag i Argentina måste köpa biodiesel till artificiellt höga priser som fastställts av de argentinska myndigheterna, vilket innebär prisstöd till biodieselindustrin.

(240) Alla dessa åtgärder visar att den argentinska biodieselindustrin får stöd och artificiell stimulans.

(241) Därför konstaterade kommissionen att de argentinska myndigheterna genom dessa åtgärder direkt eller indirekt ger inkomst- eller prisstöd till biodieselindustrin och på så sätt bidrar till dess konkurrenskraft.

(242) Såsom konstaterades i den ursprungliga undersökningen har de argentinska myndigheterna, genom att reglera den inhemska marknaden för biodiesel och enbart tilldela kvoter till de mindre biodieselföretagen skapat en industri där de största producenterna hindras från inhemsk försäljning och därför är helt och hållet inriktade på export, vilket främjar biodieselindustrins konkurrenskraft i fråga om export ([102]).

([102]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 199.

Tabell 2

Argentinsk produktion och export av biodiesel (i ton)

År	Produktion	Export totalt	Export till unionen	Export till tredjeländer	Export (i % av produktionen)
2020	1 157 364	597 205	596 892	313	52 %
2021	1 723 665	1 269 570	1 269 228	342	74 %
2022	1 909 618	1 236 410	1 236 180	230	65 %
Översynsperioden	1 184 444	575 304	555 283	20 021	49 %

Källa: De argentinska myndigheternas svar på frågeformuläret, hämtat från olika offentligt tillgängliga argentinska databaser.

(243) Som framgår av tabell 2 fortsatte biodieselindustrin att vara en exportinriktad industri. Sedan 2020 exporterades upp till 74 % av produktionen, beroende på år, och under översynsperioden exporterades nästan hälften av produktionen. De exporterande producenter som ingick i urvalet förklarade att priserna i unionen, som var deras enda exportdestination under översynsperioden (då åtagandet var i kraft), var låga under översynsperioden och att de i allmänhet exporterade endast när priserna var tillräckligt höga jämfört med det minimiimportpris som gällde enligt åtagandet, i syfte att göra vinst. Samtidigt innebar den högre obligatoriska andelen biodiesel (12,5 %) fram till mitten av oktober 2022 och möjligheten att tillhandahålla den ytterligare obligatoriska andelen även för företag som normalt sett inte omfattas av det inhemska inblandningskravet att en större del av produktionen gick till inhemsk förbrukning snarare än till export. Därför är andelen export i förhållande till produktion lägre jämfört med tidigare år. En liknande situation kan observeras 2020, då den obligatoriska andelen biodiesel var 10 % enligt 2006 års lag om biobränslen, innan den sänktes 2021 till 5 % genom 2021 års lag om biobränslen (och därefter höjdes till 7,5 % från och med juni 2022). I detta avseende innebär en högre obligatorisk andel biodiesel en högre inhemsk förbrukning, medan en lägre obligatorisk andel biodiesel leder till ökad export. Följaktligen styrde de argentinska myndigheterna, genom att sänka den obligatoriska andelen biodiesel i 2021 års lag om biobränslen, den argentinska biodieselindustrin ännu mer mot export. De lägre produktionsnivåerna och den totala exporten i absoluta tal under översynsperioden berodde på en allmän produktionsminskning till följd av torkan i Argentina, som påverkade biodieselns råvara, dvs. sojabönorna.

(244) På så sätt gynnade stödet till den inhemska biodieselindustrin exporten av biodiesel, vilket gav biodieselproducenterna möjlighet att på ett illojalt sätt konkurrera med biodieselproducenter i andra länder som inte gynnades av lägre priser på insatsvaror. Den argentinska biodieselindustrin fortsatte att i huvudsak vara inriktad på exportmarknaderna, framför allt unionsmarknaden.

3.3.1.4.4. Slutsats om inkomst- eller prisstöd

(245) De argentinska myndigheterna hävdade att klassificeringen av exportskatter som inkomst- eller prisstöd till biodieselindustrin stod i strid med den roll som exportskatten på biodiesel hade för anförtroende eller åläggande, eftersom den sänkte de priser som biodieselindustrin erhöll.

(246) Kommissionen noterade att analysen av anförtroendet eller åläggandet var inriktad på exportskatten på sojabönor, och inte på biodiesel, och på konsekvenserna av tillhandahållandet av sojabönor mot för låg ersättning, vilket leder till lägre kostnader och högre vinster/inkomster. Det är således samma exportskatt, liksom andra stödåtgärder, som bidrog till att de argentinska myndigheterna tillhandahöll inkomst- eller prisstöd. Påståendet avvisades därför.

(247) Kommissionen drog därför slutsatsen att de argentinska myndigheterna genom en rad åtgärder direkt eller indirekt fortsatte att tillhandahålla inkomst- eller prisstöd till biodieselindustrin i den mening som avses i artikel 3.1 b i grundförordningen, vilket ledde till att större delen av den inhemska produktionen exporterades.

(248) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de argentinska myndigheterna att de flesta av de åtgärder som låg till grund för slutsatsen om inkomst- eller prisstöd avser den inhemska marknaden, där biodieselexportörer inte tilläts delta. Detta gällde särskilt slutsatsen i skäl 218 om 2021 års lag om biobränslen, som garanterar insatsvaror för produktion av biodiesel för den inhemska marknaden. De argentinska myndigheterna hävdade också att sekretariatet inte har befogenhet över sojabönor, eftersom det inte är en direkt insatsvara för biodiesel, och att prisbegränsningen gäller insatsvaror för framställning av biodiesel inom ramen för inblandningskravet och inte biodieseln i sig. En sådan prisbegränsning gällde endast om marknadsvillkoren för inköp av insatsvarorna inte var tillämpliga.

(249) Kommissionen höll inte med. Undersökningen visade att enskilda företag inom de grupper av exporterande producenter som ingick i urvalet deltog på den inhemska marknaden för biodiesel. Dessutom påverkar 2021 års lag om biobränslen exportörerna eftersom den förbjuder de exporterande enheterna att delta på den inhemska marknaden och därför tvingar dem att exportera. Stödet för tillhandahållande av insatsvaror för produktion av biodiesel avsedd för den inhemska marknaden gynnar också enskilda företag inom de grupper av exporterande producenter som ingick i urvalet. När det gäller sekretariatets befogenheter i fråga om insatsvaror för biodiesel förklarade de argentinska myndigheterna inte vad syftet med denna rättsliga bestämmelse är, om det inte är att trygga försörjningen och begränsa priset på sojabönor. De argentinska myndigheterna angav inte vilka andra insatsvaror än sojabönor som den rättsliga bestämmelsen avsåg. Slutligen såldes den biodiesel som såldes inom ramen för inblandningskravet redan till ett statligt reglerat pris och behövde inte någon ytterligare prisbegränsning som fastställts av sekretariatet. Påståendet avvisades därför.

3.3.1.5. Förmån

(250) Efter att ha fastställt att den uppsättning åtgärder som beskrivs i skälen 101–150 utgör ett finansiellt bidrag från de argentinska myndigheterna genom anförtroende eller åläggande av privata organ och/eller att den uppsättning åtgärder som beskrivs i skälen 216–236 utgör inkomst- eller prisstöd, beräknade kommissionen storleken på subventionen i form av den förmån som mottagaren konstaterats få under översynsperioden i enlighet med artikel 3.2 och artikel 5 i grundförordningen.

(251) Liksom i den ursprungliga undersökningen, och eftersom de flesta av de argentinska myndigheternas åtgärder syftade till att artificiellt sänka det inhemska priset på sojabönor, vilket ledde till högre inkomster för de argentinska biodieselproducenterna, undersökte kommissionen om de argentinska myndigheternas stöd till biodieselindustrin medförde en förmån genom att titta på skillnaden mellan de priser som betalades av de inhemska biodieselproducenterna och ett referensvärde som baserades på de rådande marknadsvillkoren för sojabönor i Argentina.

(252) Kommissionen beräknade först det vägda genomsnittliga inköpspriset för sojabönor som de argentinska exporterande producenter som ingick i urvalet hade betalat under översynsperioden. Det vägda genomsnittet beräknades månad för månad och enligt leverans från sojabönsodlarna till biodieselanläggningen i Argentina.

(253) Det genomsnittliga inköpspriset var baserat på de priser, exklusive mervärdesskatt, och de kvantiteter som angavs i transaktionsförteckningen över fakturor som lämnats in av de argentinska exporterande producenter som ingick i urvalet och som kontrollerades under kontrollerna på plats.

(254) Detta genomsnittliga pris behövde jämföras med ett lämpligt riktmärke. Liksom i den ursprungliga undersökningen använde sig kommissionen av det månatliga vägda genomsnittliga priset på sojabönor som importerades av de exporterande producenter som ingick i urvalet. Dessa importerades på cif-nivå och hade i genomsnitt samma prisnivå oavsett ursprung. De faktiska importpriserna för leverans enligt cif-villkor till pressanläggningarna låg på samma prisnivå som världsmarknadspriserna angivna som Mexikanska golfen. Importen av sojabönor stod för en betydande del av de inköp som gjordes av de exporterande producenter som ingick i urvalet, nämligen 38 %, vilket är en högre procentandel än i den ursprungliga undersökningen på grund av den torka som påverkade översynsperioden. Inköpen var spridda över hundratals transaktioner.

(255) Därför ansåg kommissionen att de faktiska priser som de exporterande producenter som ingick i urvalet betalade för importerade sojabönor avspeglar icke snedvridna marknadsförhållanden i Argentina, inbegripet de generellt tillämpliga leveransavgifter som ingår i slutpriset ([103]).

(256) Det faktum att de exporterande producenterna i urvalet inte använde importen för tillverkning av biodiesel utan för tillverkning av sojaolja påverkar inte denna slutsats, eftersom efterfrågan på sojabönor för tillverkning av biodiesel i Argentina helt täcktes av det inhemska utbudet av sojabönor under översynsperioden. Samtidigt finns det inga kvalitetsskillnader mellan de olika sojabönorna som innebär att de importerade sojabönorna inte skulle kunna användas för tillverkning av biodiesel. Kommissionen ansåg följaktligen att dessa inköp utgjorde ett lämpligt riktmärke.

(257) Därför använde kommissionen det faktiska pris till vilket de exporterande producenter som ingick i urvalet importerade sojabönor till Argentina, varav samtliga kom från angränsande länder, som det närmaste möjliga måttet på icke snedvridna argentinska inhemska priser på dessa produkter. Såsom förklaras i skäl 254 låg dessa priser på samma nivå som världsmarknadspriserna.

(258) Kommissionen jämförde sedan det pris som betalats för sojabönor odlade inom landet av argentinska producenter med det vägda genomsnittliga importpriset för sojabönor månad för månad. All denna import skedde inom ramen för ett system för tillfällig import och omfattades därför inte av importtullar. Det faktiska pris som betalades av de exporterande producenter som ingick i urvalet ansågs motsvara de rådande marknadsvillkoren i Argentina.

(259) Totalbeloppet för skillnaden utgör de ”besparingar” som de argentinska biodieselproducenterna gjort som köper sojabönor på den argentinska snedvridna marknaden jämfört med det pris som de skulle ha betalat i avsaknad av snedvridningar. Totalbeloppet motsvarar den förmån som de argentinska producenterna beviljats av de argentinska myndigheterna under översynsperioden.

(260) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelade kommissionen dessa subventionsbelopp på den totala omsättningen i den sojabönsbaserade produktionen hos de exporterande producenter som ingick i urvalet under undersökningsperioden som lämplig nämnare, eftersom subventionen gav en fördel för hela produktionen av sojabönsbaserade produkter och inte bara för den berörda produkten eller för den produktion som var avsedd för export.

(261) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de argentinska myndigheterna och Carbio att kommissionen inte hade lämnat tillräckliga skäl till stöd för slutsatsen att de genomsnittliga importpriserna återspeglade rådande marknadsvillkor, utöver att hänvisa till att det inte förekom några snedvridningar och påpeka i) att importpriserna låg i linje med världsmarknadspriserna och ii) att de stod för en betydande del av inköpsvolymen för de exporterande producenter som ingick i urvalet. Carbio hävdade att detta resonemang stred mot kommissionens konstaterande i skäl 190 att inhemskt producerade sojabönor helt och hållet har tillgodosett den inhemska efterfrågan på en insatsvara för inhemsk biodieselproduktion och att importerade sojabönor inte användes för produktion av biodiesel.

(262) Tvärtemot vad som hävdades förklarade kommissionen i skäl 254 varför det importpris på sojabönor som faktiskt betalades av de exporterande producenter som ingick i urvalet återspeglade de rådande marknadsvillkoren. Det faktum att importpriserna låg i linje med världsmarknadspriserna – i motsats till de argentinska inhemska priserna – och att importen stod för en betydande del av de inköp som gjordes av de exporterande producenter som ingick i urvalet är dessutom viktiga faktorer för att fastställa att ett referensvärde återspeglar rådande marknadsvillkor. Det faktum att importerade sojabönor inte användes för att producera biodiesel ändrar inte denna slutsats, eftersom de importerade sojabönorna pressades i samma pressanläggningar som de inhemskt producerade sojabönor som användes för produktion av biodiesel. Utöver de slutsatser från kommissionen som Carbio erinrar om, beaktade kommissionen i skäl 258 även det faktum att importerade sojabönor levererades till hamnar i närheten av de anläggningar som användes för att pressa både inhemska och importerade sojabönor för produktion av biodiesel. Påståendet avvisades därför.

([103]) Se överprövningsorganets slutsatser i WT/DS436/AB/R *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products From India*, 8 december 2014, punkterna 4.292–4.322.

(263) Carbio hävdade dessutom att de genomsnittliga importpriserna för sojabönor inte utgjorde ett lämpligt referensvärde, eftersom de inte återspeglade marknadsvillkoren i Argentina. De importerade sojabönorna importerades enligt systemet för tillfällig import och användes inte för att producera biodiesel, och levererades enligt cif-villkor, medan inhemska köp av sojabönor inte medförde internationella leveransavgifter.

(264) Kommissionen noterade att den redan i skäl 262 hade beskrivit varför den ansåg att de importerade sojabönorna återspeglade de rådande marknadsvillkoren i Argentina. Kommissionen ansåg dessutom att cif-importpriset var lämpligt, eftersom det återspeglade priset vid pressanläggningen i hamnen, där även inhemskt producerade sojabönor för framställning av biodiesel pressades. Därtill låg cif-importpriserna på samma prisnivå som världsmarknadspriset (se skäl 254). Slutligen lade Carbio inte fram några ytterligare argument för varför importpriset inte skulle vara ett lämpligt referensvärde. Påståendet avvisades därför.

(265) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Carbio också att kommissionen vid beräkningen av förmånen endast beaktade skillnaden mellan det pris som betalats för inhemska sojabönor och referensvärdet när det första priset var lägre än det andra priset. När det pris som betalades för inhemska sojabönor var högre än referensvärdet bortsåg kommissionen emellertid från skillnaden, medan det belopp som översteg referensvärdet borde ha dragits av från det totala beloppet för förmånen.

(266) Kommissionen noterade att det tillvägagångssätt som använts för att beräkna förmånen för tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning var berättigat. Panelen i målet *US – Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)* konstaterade att det var förenligt med subventionsavtalet att ”inte 'kvitta' positiva förmånsbelopp med 'negativa' förmånsbelopp” ([104]). Kommissionen ansåg dessutom att påståendet under alla omständigheter var verkningslöst, eftersom man även om kommissionen skulle tillämpa den metod som Carbio föreslagit ändå skulle konstatera att subventioneringen fortsatte på grundval av den resulterande subventionsmarginalen. Påståendet avvisades därför.

3.3.1.6. Selektivitet

(267) De argentinska myndigheternas uppsättning åtgärder syftade till att gynna vissa industrier, inbegripet den inhemska biodieselindustrin. Snedvridningen för sojabönor gynnar visserligen andra produkter än biodiesel i senare led, men förmånen är endast tillgänglig för vissa industrier i Argentina, nämligen dem som ingår i värdekedjan för sojabönor. De argentinska myndigheternas särskilda inriktning på biodieselindustrin inom värdekedjan för sojabönor framgår dessutom av kopplingen mellan sojabönor och biodiesel i den relevanta lagstiftning som anges i skälen 117–122. Dessutom är dessa åtgärder begränsade till en grupp av företag eller branscher, även om de argentinska myndigheternas stöd till biodiesel också beviljas andra biobränslen. De är därför selektiva enligt artikel 4.2 a i grundförordningen.

3.3.1.7. Slutsats

(268) Kommissionen konstaterade att de argentinska myndigheterna genom en rad åtgärder, som bestod i att tillhandahålla sojabönor mot för låg ersättning och/eller inkomst- eller prisstöd, gav stöd till biodieselindustrin. De argentinska myndigheterna beviljade mottagarna en förmån som är selektiv och därmed utgör en utjämningsbar subvention.

([104]) Panelens rapport, *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/R, antagen den 25 mars 2011, ändrad genom överprövningsorganets rapport WT/DS379/AB/R, DSR 2011:VI, s. 3143, punkt 11.68.

3.3.1.8. Beräkning av subventionens storlek

(269) Följande subventionsnivå har fastställts för denna uppsättning åtgärder under undersökningsperioden för de exporterande producenterna i urvalet:

Företag	Subventionsnivå
LDC Argentina S.A.	5,12 %
Renovagruppen	8,30 %

3.3.2. *Befrielse från regionala skatter i provinsen Santa Fe*

(270) Sökanden hävdade att biodieselproducenter i provinsen Santa Fe fortsatte att gynnas av efterskänkta offentliga intäkter i form av olika skattebefrielser som beviljats under 15 år, vilket kommissionen konstaterade i den ursprungliga undersökningen ([105]).

3.3.2.1. Finansiellt bidrag

(271) Undersökningen visade att en av de rättsliga grunder som identifierades i den ursprungliga undersökningen, Santa Fes regionala lag nr 12 692 ([106]), fortsatte att gälla och att den enda ändringen av den gjordes genom Santa Fes regionala lag nr 12 956 ([107]), där de skatter som potentiellt omfattas av befrielsen identifierades: bruttoinkomstskatt, stämpelskatt, fastighetsskatt, avgifter för tjänster och skatt på enskilda fordon ([108]). Lagen genomförs vidare genom lagstiftningsdekret nr 158/07 ([109]) tillsammans med dess bilaga, och resolution nr 121/21 ([110]), som innehåller mallen för begäran.

(272) Santa Fes regionala lag nr 12 692 har titeln ”provinsiell tillämpning” av lag nr 26 093, som reglerar det tidigare inhemska inblandningskravet för biodiesel. Trots att den senare ersattes av 2021 års lag om biobränslen gjordes ingen ytterligare ändring av Santa Fes regionala lag nr 12 692.

(273) Såsom konstaterades i den ursprungliga undersökningen innehåller regional lag nr 12 692 bestämmelser om skattebefrielse (samt nedsättning eller uppskov) för företag i provinsen som är verksamma inom forskning, utveckling, generering, framställning och användning av produkter som är relaterade till förnybar energi, särskilt produktion av biodiesel. Biobränslen nämns i artiklarna 3 c, 4, 5 d och 10 i Santa Fes regionala lag nr 12 692, och biodieselproduktion nämns särskilt i artikel 10 i Santa Fes regionala lag nr 12 692.

(274) Den nuvarande undersökningen visade också att skattebefrielserna visserligen kan beviljas för en period på högst 15 år, men att de måste förnyas varje år. Förnyelser beviljas inte automatiskt, utan efter det att det visats att stödmottagaren fortsatte den subventionerade verksamheten och uppfyllde minst 80 % av de åtaganden i fråga om produktion och antal anställda som gjordes när skattebefrielsen ursprungligen begärdes. Den årliga förnyelsen berodde också på det finanspolitiska utrymme som var tillgängligt för provinsregeringen i Santa Fe på grundval av den årliga budgetlagen ([111]).

([105]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skälen 296–297.
([106]) Ley 12692, Adhesión provincial a la Ley Nacional nº 26093.
([107]) Ley 12956, Modificatoria de la Ley 12692 sobre adhesión provincial a la Ley Nacional nº 26093 de Energías Renovables.
([108]) Artikel 1 i Santa Fes regionala lag nr 12 956.
([109]) Decreto 158/07, Provincia de Santa Fe. Régimen promocional provincial. Energías renovables no convencionales. Impuestos sobre los ingresos brutos y de sellos. Exenciones, reducciones y diferimientos. Ley 12.692. Su reglamentación. Con las modificaciones de los Dtos. 2.644/12 (B.O.: 1/10/12 – Sta. Fe) y 2.949/14 (B.O.: 23/9/14 – Sta. Fe).
([110]) Ministerio de Ambiente y Cambio Climático de la provincia de Santa Fe – Resolución 121/21.
([111]) Artikel 3 i lagstiftningsdekret nr 158/07.

(275) Undersökningen visade att inga årliga förnyelser enligt Santa Fes regionala lag nr 12 692 hade beviljats sedan 2020. Undersökningen visade att vissa företag i Renovagruppen producerade biodiesel i Santa Fe, som senare exporterades av Viterra Argentina S.A. och Molinos Agro S.A., och att de hade omfattats av denna befrielse tidigare, dvs. före översynsperioden. Dessa företag var fortfarande berättigade till befrielse från stämpelskatt och fastighetsskatt under översynsperioden (dvs. deras befrielse omfattades fortfarande av den beviljade 15-årsperioden), men de slutade att få sina befrielser förnyade varje år före översynsperioden. De exporterande biodieselproducenter som ingick i urvalet (LDC Argentina S.A., Molinos Agro S.A. och Viterra Argentina S.A.) var inte berättigade till skattebefrielserna, eftersom de inte direkt ägde produktionsanläggningarna i Santa Fe eller eftersom de som omfattades av skattebefrielserna måste ha exklusivt tillstånd för den verksamhet som främjades, i detta fall produktion av biodiesel, medan de exporterande producenter som ingick i urvalet var verksamma inom en rad olika produktionsgrenar och verksamheter utöver produktion av biodiesel ([112]).

(276) Trots att en av dess biodieselproducenter fortfarande var berättigad till befrielse från stämpelskatt och fastighetsskatt under översynsperioden, gynnades Renovagruppen inte av skattebefrielserna enligt Santa Fes regionala lag nr 12 692 under översynsperioden.

(277) Undersökningen visade att skattebefrielser hade beviljats på grundval av Santa Fes regionala lag nr 8478 ([113]).

(278) Genom Santa Fes regionala lag nr 8478 från 1979, tillsammans med regionalt dekret nr 3856/1979 och regionalt dekret nr 1361/2022 ([114]), inrättades ett system för främjande av industriell utveckling i provinsen, inbegripet beviljande av befrielse från, nedsättning av eller uppskov med skatt för en period på högst tio år ([115]). Ett system med årlig förnyelse liknande det i Santa Fes regionala lag nr 12 692 tillämpades.

(279) De branscher som omfattades av denna ordning var alla företag som bedriver industriell verksamhet som innebär att ”råvaror eller material genom fysisk, kemisk eller fysikalisk-kemisk omvandling vad gäller form eller grundbeståndsdelar blir till nya produkter, genom en inducerad process, med tillämpning av enhetlig produktionsteknik, användning av maskiner eller utrustning och upprepning av enhetliga arbetsmoment eller processer, som utförs i fasta anläggningar” ([116]). Denna beskrivning omfattar produktion av biodiesel.

(280) Förhållandet mellan systemet för skattebefrielse enligt Santa Fes regionala lag nr 12692 och systemet för skattebefrielse enligt Santa Fes regionala lag nr 8478 är därför en särskild ordning kontra en allmän ordning. I regelverket för systemet för skattebefrielse enligt Santa Fes regionala lag nr 12692 fastställs följande: ”I de fall som inte anges i dessa bestämmelser kommer bestämmelserna i ’systemet för främjande av industrin – lag nr 8478’ samt kompletterande och reglerande normer att tillämpas subsidiärt” ([117]). Medan Santa Fes regionala lag nr 12692 endast gällde företag med anknytning till förnybar energi, särskilt produktion av biodiesel, gällde Santa Fes regionala lag nr 8478 därför ett större antal industrier.

(281) Biodieselproducenter i provinsen Santa Fe omfattades dock av båda lagarna. När det gäller Santa Fes regionala lag nr 8478 gynnades Renovagruppen av skattebefrielserna, eftersom det inte finns någon begränsning av antalet affärsverksamheter som stödmottagaren kan delta i.

(282) Detta framgår av det faktum att en av Renovagruppens producenter av biodiesel, som senare exporterades av Molinos Agro S.A. och Viterra Argentina S.A., före översynsperioden var befriad från stämpelskatt och fastighetsskatt enligt Santa Fes regionala lag nr 8478. Det framgår också av det faktum att en exporterande producent i Renovagruppen som ingick i urvalet beviljades en ny befrielse från bruttoinkomstskatt, fastighetsskatt och skatt på enskilda fordon strax efter översynsperioden.

([112]) Artikel 5 b i Santa Fes regionala lag nr 12 692.
([113]) Ley 8478, Promoción industrial.
([114]) Decreto 1361.
([115]) Artiklarna 1 och 4 a.
([116]) Artikel 4 i regionalt dekret nr 3856/1979.
([117]) Artikel 5 i regionalt dekret nr 158/07.

(283) Slutligen fanns det ingen bevisning för befrielse från omsättningsskatt i Santa Fe för exportförsäljning enligt artikel 127 eller för befrielse från stämpelskatt i Santa Fe enligt artikel 183.29. När det gäller den första aspekten förklarade Carbio och de exporterande producenter som ingick i urvalet att exportomsättningen inte utgör relevant omsättning som omfattas av provinsiell bruttoinkomstskatt, i enlighet med artikel 179 c i Santa Fes skattelag ([118]).

(284) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de argentinska myndigheterna att det förekommit ospecificerade fel och selektiv tolkning i samband med detta program. Eftersom detta påstående inte var underbyggt avvisade kommissionen det.

3.3.2.2. Förmån

(285) Trots att en grupp exporterande producenter som ingick i urvalet hade beviljats befrielse från stämpelskatt och fastighetsskatt enligt Santa Fes regionala lag nr 12692, beviljades ingen skattebefrielse under översynsperioden på grund av att den årliga förnyelsen saknades. Det var därför inte möjligt att beräkna någon förmån.

(286) Enligt Santa Fes regionala lag nr 8478 beviljades ingen skattebefrielse, eftersom befrielserna för en grupp exporterande producenter som ingick i urvalet antingen löpte ut före översynsperiodens början eller beviljades efteråt.

3.3.2.3. Selektivitet

(287) Skattebefrielserna enligt Santa Fes regionala lag nr 12692 är rättsligt sett selektiva, eftersom de endast tillämpas på industrier med anknytning till förnybar energi, särskilt produktion av biodiesel. Systemet är dessutom regionalt selektivt, eftersom det endast gynnar de av de nämnda industrierna som etablerade verksamhet eller investerade i provinsen Santa Fe.

(288) Skattebefrielserna enligt Santa Fes regionala lag nr 8478 är rättsligt sett selektiva, eftersom de endast tillämpas på de industrier som beskrivs i artikel 4 i regionalt dekret nr 3856/1979, en beskrivning som omfattar produktion av biodiesel. Systemet är dessutom regionalt selektivt, eftersom det endast gynnar de av de nämnda industrierna som etablerade verksamhet eller investerade i provinsen Santa Fe.

3.3.2.4. Beräkning av subventionens storlek

(289) Eftersom ingen förmån erhölls under översynsperioden var det inte möjligt att beräkna något subventionsbelopp.

3.4. **System som ursprungligen undersöktes men för vilka det inte konstaterades att de medförde någon förmån**

(290) Sökanden begärde att kommissionen skulle göra en ny undersökning av vissa program som kommissionen i den ursprungliga undersökningen hade konstaterat inte hade tillhandahållits de argentinska exporterande producenter som ingick i urvalet.

3.4.1. *Tillhandahållande av lån och exportfinansiering på förmånliga villkor och förmånliga lån*

(291) Sökanden hävdade i den ursprungliga undersökningen att BNA – som i praktiken förvaltas av de argentinska myndigheterna på daglig basis genom deras befogenhet att utse alla styrelseledamöter – tillhandahöll exportfinansiering och lån på förmånliga villkor som särskilt gynnade biodieselindustrin i Argentina. För att få en kredit inom ramen för detta program måste mottagaren visa att finansieringen användes i de olika faserna av produktions- och saluföringsprocessen för export av varan.

([118]) Ley 3456, Código Fiscal de la Provincia de Santa Fe.

3.4.1.1. Undersökningsresultat

(292) Det fanns ingen bevisning för att BNA hade beviljat lån eller exportkrediter till de exporterande producenter som ingick i urvalet under översynsperioden.

3.4.1.2. Slutsats

(293) Kommissionen konstaterade att det inte hade beviljats några förmånliga lån till de exporterande producenter som ingick i urvalet under översynsperioden.

3.4.2. *Efterskänkta eller ej indrivna offentliga intäkter enligt 2006 års lag om biobränslen*

(294) Sökanden hävdade att artiklarna 13 d och 15.1 i 2006 års lag om biobränslen främjade utvecklingen av biobränslen och tillhandahöll olika medel för att hjälpa till att utveckla och stödja den inhemska biodieselindustrin, och att subventionen därför är selektiv. Olika skattesubventioner godkändes, bland annat snabbare avskrivning för kapitalvaror. För att få denna förmån måste ett företag vara registrerat i Argentina och uteslutande bedriva verksamhet för utveckling av biobränslen. Snabbare avskrivning gör det möjligt för biodieselproducenter att minska sin skatt genom att minska sin beskattningsbara inkomst. Skattesänkningen betraktas som ett finansiellt bidrag från staten, eftersom det är fråga om uteblivna intäkter. Genom artikel 15 i 2006 års lag om biobränslen ges producenter av biodiesel dessutom möjlighet att minska det beskattningsunderlag som ligger till grund för beräkningen av den lägsta förmodade inkomstskatten. För att vara berättigat ska företaget vara beläget i Argentina och uteslutande bedriva verksamhet för utveckling av biobränslen, och mottagaren ska vara en biobränsleproducent.

3.4.2.1. Undersökningsresultat

(295) Undersökningen visade att ingen av de exporterande producenter som ingick i urvalet hade gynnats av de säljfrämjande förmåner som anges i artiklarna 13 d och 15 i 2006 års lag om biobränslen under översynsperioden.

3.4.2.2. Slutsats

(296) Denna åtgärd användes inte under översynsperioden av de exporterande producenter som ingick i urvalet, och kommissionen drog därför slutsatsen att den inte kunde beräkna någon förmån för den. Kommissionen noterade också att bestämmelserna i 2006 års lag om biobränslen blev ogiltiga när 2021 års lag om biobränslen ([119]) trädde i kraft, så det förblev oklart om artiklarna 13 d och 15.1 i 2006 års lag om biobränslen fortfarande var i kraft och om de gav någon förmån under översynsperioden.

3.4.3. *Befrielse från regionala skatter i provinsen Córdoba*

(297) Sökanden hävdade att provinsen Córdoba införde olika skatteförmåner genom Córdobas regionala lag nr 9397 ([120]), som utgjorde ”provinsiell tillämpning” av 2006 års lag om biobränslen. Utveckling och hållbar användning av biobränslen undantogs enligt lag under en 15-årsperiod från betalning av skatt på bruttoinkomst, industrialisering och lagring av produktion, förseglingar av handlingar (stämpelskatt), kontrakt och verksamheter som utförts avseende biobränslen. Endast aktiebolag som producerar, bearbetar och/eller lagrar biobränslen var berättigade. Projekt för biobränslen kunde också dra nytta av lånestöd från den officiella banken till subventionerad ränta och nedskärningar i energiförbrukningen.

3.4.3.1. Undersökningsresultat

(298) I den ursprungliga undersökningen konstaterades att skattebefrielserna var tillgängliga för biobränsleproducenter i provinsen Córdoba ([121]). Den nuvarande undersökningen bekräftade detta. Ingen av de exporterande producenter som ingick i urvalet i den nuvarande undersökningen producerade dock biodiesel i provinsen Córdoba.

([119]) Artikel 21 i 2021 års lag om biobränslen.

([120]) Ley 9397 Adhesion de la provincial a ley nacional no 26.093, y declaracion de interes public de la promocion de la produccion, procesamiento y uso sustentable de biocombustibles.

([121]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 280.

3.4.3.2. Slutsats

(299) De exporterande producenter som ingick i urvalet gynnades inte av denna skattebefrielse och kommissionen drog därför slutsatsen att den inte kunde beräkna en förmån för dem. Kommissionen drog dock slutsatsen att subventionen fortfarande fanns kvar.

3.4.4. *Befrielse från regionala skatter i provinsen Buenos Aires*

(300) Sökanden hävdade att provinsen Buenos Aires genom regional lag nr 13719 beviljade befrielse från betalning av skatt på bruttoinkomst och fast egendom under en 15-årsperiod, på villkor att projektet skulle vara avsett för exportändamål och att anläggningen skulle vara belägen i provinsen Buenos Aires, samt att stödmottagarna måste vara kvalificerade och registrerade inom ramen för 2006 års lag om biobränslen.

3.4.4.1. Undersökningsresultat

(301) I den ursprungliga undersökningen konstaterades att skattebefrielserna var tillgängliga för biobränsleproducenter i provinsen Buenos Aires ([122]). Den nuvarande undersökningen bekräftade detta. Ingen av de exporterande producenter som ingick i urvalet i den nuvarande undersökningen producerade dock biodiesel i provinsen Buenos Aires.

3.4.4.2. Slutsats

(302) De exporterande producenter som ingick i urvalet gynnades inte av denna skattebefrielse och kommissionen drog därför slutsatsen att den inte kunde beräkna en förmån för dem. Kommissionen drog dock slutsatsen att subventionen fortfarande fanns kvar.

3.4.5. *Systemet för industrifrämjande och industriutveckling i provinsen Santiago del Estero – regional lag nr 6750*

(303) Sökanden hävdade att ett regionalt system för industrifrämjande och industriutveckling infördes 2005 i provinsen Santiago del Estero för att främja nya industrier i provinsen och utvidga befintliga industrier, i enlighet med Santiago del Esteros regionala lag nr 6750 ([123]). Följande åtta förmåner var tillgängliga: 1) Återbetalning av upp till trettio procent av den gjorda investeringen under högst fem år. 2) Återbetalning av upp till femtio procent eller skattelättnad för betalning av framtida skatter för investeringar i vägar, elnät osv. som genomförs av de företag som är knutna till projekten. 3) Befrielse från regionala skatter, nuvarande eller kommande, helt eller successivt. 4) Möjligheter till köp, ett arrende- eller nyttjanderättsavtal med en köpoption inom en period av fem år och leasing av personlig egendom och fastigheter i provinsstaten. 5) Tillhandahållande av administrativt, tekniskt och finansiellt stöd och tekniska rådgivningstjänster av statliga organisationer. 6) Stöd till och statligt deltagande i förvaltningen av skattebefrielser och skatte- och tullsänkningar, kampanjer eller skyddsåtgärder och andra skattebefrielser (nolltullsatser) i nationell eller kommunal ordning. 7) Subventioner på upp till femtio procent av räntan på kreditlinjen för företag som gynnas i enlighet med de fastställda villkoren. 8) Beviljande av investeringsfrämjande lån.

3.4.5.1. Undersökningsresultat

(304) Undersökningen visade att ingen av de exporterande producenter som ingick i urvalet i den nuvarande undersökningen var belägen i provinsen Santiago del Estero.

3.4.5.2. Slutsats

(305) De exporterande producenter som ingick i urvalet gynnades inte av denna skattebefrielse och kommissionen drog därför slutsatsen att den inte kunde beräkna en förmån för dem. Kommissionen drog dock slutsatsen att subventionen fortfarande fanns kvar.

([122]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244, skäl 283.

([123]) Provincia de Santiago del Estero, Ley 6.750, Sistema Provincial de Promocion y Desarrollo Industrial.

3.5. **Nya system**

(306) Sökanden angav i sin begäran nya påstådda subventioner som inte hade undersökts i den ursprungliga undersökningen.

3.5.1. *Direkt överföring av medel: finansieringsprogram för rörelsekapital inom biodieselindustrin*

(307) Genom resolution nr 947/2023 ([124]) inrättades ett finansieringsprogram för sektorn för biobränslen i Argentina, som gällde till och med den 31 december 2023. Huvudsyftet med resolutionen var att främja utvecklingen av biobränsleindustrin i Argentina. Enligt detta program investerades 988 000 000 argentinska peso från statskassan i den nationella fonden för produktiv utveckling (*Fondep*).

(308) Enligt sökanden erbjöd Fondep förmånliga finansieringsvillkor till små och medelstora företag för förvärv av insatsvaror som var nödvändiga för att producera biodiesel. Som det erinras om i skäl 225 förklarade ordföranden för BNA uttryckligen att syftet med krediten var att ”skapa fler arbetstillfällen och kunna fortsätta att exportera samt spara utländsk valuta” ([125]).

3.5.1.1. Undersökningsresultat

(309) Undersökningen visade att programmet, som var avsett för små och medelstora företag, skulle stödja de biodieselproducenter som omfattas av det inhemska inblandningskravet, vilka skiljer sig från de exporterande biodieselproducenterna. Vissa biodieselproducenter i Renovagruppen omfattades visserligen av det inhemska inblandningskravet, men dessa utnyttjade inte finansiering från Fondep under översynsperioden. Undersökningen visade således att ingen av de exporterande producenter som ingick i urvalet hade gynnats av finansiering från Fondep under översynsperioden.

(310) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de argentinska myndigheterna att det förekommit ospecificerade fel och selektiv tolkning i samband med detta program. Eftersom detta påstående inte var underbyggt avvisade kommissionen det.

3.5.1.2. Slutsats

(311) Denna åtgärd användes inte under översynsperioden av de exporterande producenter som ingick i urvalet, och kommissionen drog därför slutsatsen att den inte kunde beräkna någon förmån för den. Under översynsperioden var systemet dock fortfarande tillgängligt för stödberättigade biodieselproducenter.

3.5.2. *Uteblivna intäkter genom 2021 års nya lag om biobränslen nr 27640*

(312) Sökanden gjorde gällande att det i 2021 års nya lag om biobränslen angavs att biobränslen var befriade från skatt på flytande bränslen och från koldioxidskatt. Dessutom fastställde 2021 års lag om biobränslen skattelättnader för biobränslen i form av lägre mervärdesskatt, för inkomstskatter, för importskatt på diesel och för skatt på vatteninfrastruktur.

3.5.2.1. Undersökningsresultat

(313) Undersökningen visade att det i artikel 22 i 2021 års lag om biobränslen fastställs följande: ”Biodiesel och bioetanol kommer inte att beskattas av skatten på flytande bränsle (ICL) och koldioxidskatten (ICO2), som fastställs i avdelning III, kapitel I respektive II, i lag nr 23966, och den ovannämnda behandlingen omfattar alla stadier av produktion, distribution och marknadsföring. När det gäller blandning av nämnda biobränslen med fossila bränslen kommer skatten endast att tas ut på den fossila bränslekomponent som ingår i blandningen. Den skattebehandling som föreskrivs i denna artikel kommer att gälla till och med den dag då ordningen upphör att gälla och kommer att gälla så länge som de huvudsakliga råvaror som används i respektive produktionsprocess är av nationellt ursprung.”

([124]) Ministerio de Economia, Resolución 947/2023, Programa de Financiamiento para Capital de Trabajo en la Industria del Biodiesel – Crease.

([125]) https://biodiesel.com.ar/16276/biocombustibles-la-secretaria-de-energia-de-argentina-lanza-credito-a-tasa-preferencial-para-la-industria-del-biodiesel.

(314) I artikel 4 i avdelning III i lag nr 23966 fastställs emellertid följande: ”När det gäller biodiesel och bioetanol kommer skatten att betalas fullt ut genom betalning av skatten på nafta-, gasolje- och dieseloljekomponenten eller annan beskattad komponent. Biobränslen i sin rena form påverkas inte.” I artikel 4 föreskrivs ingen skattesats för biodiesel, i motsats till andra bränslen.

(315) Det förblev därför oklart om det förekom någon diskriminering i skatteuttaget på grundval av biodieselns ursprung. Det var dock uppenbart att ren biodiesel, som den berörda produkten är, inte omfattades av skatten. I motsats till vad som hävdades i begäran var det dessutom uppenbart att skatten togs ut på blandade bränslen baserade på biodiesel, som produceras av blandarna längre fram i värdekedjan. Även om dessa resultat kan vara relevanta för analysen av inkomst- eller prisstöd, såsom anges i skälen 225 och 227, konstaterade kommissionen, eftersom den aktuella undersökningen gäller biodiesel och dess exporterande producenter – och inte blandade bränslen som härrör från biodiesel – att de exporterande producenter som ingick i urvalet inte direkt gynnades av denna skattebefrielse.

(316) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade de argentinska myndigheterna att det förekommit ospecificerade fel och selektiv tolkning i samband med detta program. Eftersom detta påstående inte var underbyggt avvisade kommissionen det.

3.5.2.2. Slutsats

(317) Denna åtgärd användes inte under översynsperioden av de exporterande producenter som ingick i urvalet, och kommissionen drog därför slutsatsen att den inte kunde beräkna någon förmån för den.

3.6. **Slutsats beträffande subventionering**

(318) Kommissionen beräknade storleken på de utjämningsbara subventionerna i enlighet med grundförordningen för de företag som ingick i urvalet genom att undersöka det enda subventionsprogram som företagen konstaterades ha dragit nytta av under översynsperioden, dvs. de argentinska myndigheternas stöd till biodieselindustrin, bl.a. genom tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning. För att beräkna den subventionering som detta system medförde beräknade kommissionen först subventioneringens procentandel, dvs. subventionsbeloppet som procentandel av företagets omsättning från sojabönsbaserade produkter. Denna procentandel användes därefter för att beräkna den subvention som tilldelades exporten av den berörda produkten till unionen under översynsperioden. Därefter beräknades subventionsbeloppet per ton av den berörda produkten som exporterades till unionen under översynsperioden, och marginalerna beräknades som andel av cif-värdet för samma export per ton.

(319) Det totala subventionsbeloppet överstiger det försumbara tröskelvärde som anges i artikel 14.5 i grundförordningen.

(320) Kommissionen konstaterade dessutom att andra subventioner som ursprungligen undersökts, även om de inte användes av de exporterande producenter som ingick i urvalet, fortfarande var i kraft tillsammans med andra nya subventioner. Slutsatsen drogs därför att de undersökta subventionsordningarna var i kraft under översynsperioden.

3.7. **Sannolikheten för fortsatt subventionering**

(321) Eftersom subventionering konstaterats förekomma under översynsperioden undersökte kommissionen, i enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen, sannolikheten för fortsatt subventionering om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

(322) Kommissionen undersökte därför följande faktorer: den förutsebara framtida utvecklingen av de argentinska myndigheternas politik, produktionskapaciteten och den outnyttjade kapaciteten i Argentina, unionsmarknadens attraktionskraft, inbegripet förhållandet mellan exportpriserna till tredjeländer och prisnivån i unionen, och tredjeländernas eventuella absorptionsförmåga.

3.7.1. *Den framtida utvecklingen av de argentinska myndigheternas politik*

(323) Det fastslogs att de exporterande producenter som ingick i urvalet fortsatte att gynnas av utjämningsbar subventionering från de argentinska myndigheterna under översynsperioden. Det fastställdes att subventioneringen fortsatte även på landsnivå, eftersom de flesta system var tillgängliga i hela landet för exportörer av biodiesel.

(324) När det gäller exportskatten på sojabönor och sojaolja bekräftade de argentinska myndigheterna under kontrollen på plats att skattesatserna på 31 % för sojaolja och 33 % för sojabönor fortfarande var tillämpliga efter översynsperioden. Offentlig information bekräftade att detta var fallet åtminstone till och med juli 2024 ([126]). Under kontrollen på plats bekräftade de argentinska myndigheterna också att exportskattesatsen på 29 % för biodiesel fortfarande var tillämplig efter översynsperioden. Likaså bekräftade offentlig information att detta var fallet åtminstone fram till juli 2024 ([127]). Under kontrollen på plats tillade de argentinska myndigheterna också att exportskatterna fortsatte att vara viktiga intäkter för Argentinas federala budget.

(325) När det gäller utjämningsvolymerna för export, som visserligen fortsatte att tillämpas efter översynsperioden (se skäl 132), rapporterade de argentinska myndigheterna att den nybildade argentinska myndigheten den 20 december 2023, efter översynsperioden, antog dekret nr 70/2023 ([128]), där det i artikel 142 fastställdes följande princip: ”Den nationella verkställande makten får inte införa förbud mot eller begränsningar av export eller import av ekonomiska skäl. De får endast genomföras genom lag.” Begränsningar ansågs vara av ekonomiska skäl när de syftade till ett antal mål, däribland ”att stabilisera de inhemska priserna på lämpliga nivåer eller att upprätthålla en utbudsvolym som är tillräcklig för att tillgodose den inhemska marknadens behov” och ”att tillgodose de offentliga finansernas behov”. Vidare angavs i artikel 144 att ”den nationella verkställande makten [inte] får […] införa export- eller importförbud eller kvoter av ekonomiska skäl eller på ekonomiska grunder”. Denna princip tillämpades i praktiken genom resolution nr 302/2024 ([129]), som antogs den 8 maj 2024 och som upphävde resolution nr 276/2021 och utjämningsvolymerna för export.

(326) Principen i dekret nr 70/2023 fördes vidare genom utkastet till samlingslag ([130]), som innehöll ett avsnitt om införande av ett nytt regelverk för biodiesel. Detta avsnitt godkändes dock inte för parlamentarisk granskning och samlingslagen offentliggjordes slutligen utan avsnittet. Kravet på lokalt innehåll och ramen för det inhemska inblandningskravet för biodiesel, inklusive fastställandet av det inhemska priset på biodiesel, ändrades därför inte efter översynsperioden. De argentinska myndigheterna klargjorde att alla de avsnitt i samlingslagen som inte antogs av kongressen, t.ex. avsnittet om den nya ramen för biobränslen, sannolikt skulle läggas fram på nytt för kongressen i en form och vid en tidpunkt som de argentinska myndigheterna skulle fastställa i framtiden, även om inga konkreta steg hade tagits i denna riktning.

(327) Under kontrollen på plats förklarade de argentinska myndigheterna vidare att det fanns ett utkast till lag om ändring av 2021 års lag om biobränslen, som behandlades i ett av parlamentets underhusutskott. Projektet föreslogs av *Liga Bioenergética*, en grupp bestående av sex argentinska provinser där jordbrukare och biodieselproducenter är belägna. Det rapporterades också i offentlig information ([131]). Dess parlamentariska behandling var dock fortfarande inte avslutad.

(328) När det gäller kompensationsprogrammet för små och medelstora sojabönsproducenter och majsproducenter (se skäl 148), upphörde genomförandet av programmet i december 2022, under översynsperioden.

([126]) *Argentina: Biofuels Annual*, United States Department of Agriculture (USDA) – Global Agriculture Information Networks (GAIN) rapport nr AR2024-0011, 5 augusti 2024 (*2024 års GAIN-rapport*), s. 10–11, finns på https://www.fas.usda.gov/data/argentina-biofuels-annual-9.

([127]) Se föregående fotnot.

([128]) Decreto 70/2023, DNU-2023-70-APN-PTE – Disposiciones.

([129]) Ministerio de Economía, Resolución 302/2024, RESOL-2024-302-APN-MEC.

([130]) Slutligen offentliggjord som Ley 27742, Ley de Bases y Puntos de Partida para la Libertad de los Argentinos.

([131]) 2024 års GAIN-rapport, s. 2 och 6.

(329) När det i stället gäller skattebefrielserna i provinsen Santa Fe, trots att ingen förmån kunde beräknas för översynsperioden, visade undersökningen att inte bara skattebefrielserna enligt Santa Fes regionala lag nr 12692 fortfarande var i kraft (och en av Renovagruppens producenter av biodiesel, som senare exporterades av Molinos Agro S.A. och Viterra Argentina S.A., hade fortfarande rätt till befrielse från stämpelskatt och fastighetsskatt, trots att förmånen inte förnyades varje år), men också att skattebefrielserna enligt Santa Fes regionala lag nr 8478 fortfarande var i kraft (och en exporterande producent i Renovagruppen som ingick i urvalet beviljades en ny befrielse kort efter översynsperioden).

(330) Sammanfattningsvis ger de system för utjämningsbara subventioner som konstaterats i den nuvarande undersökningen återkommande förmåner, och det finns inget som tyder på att eventuella framtida ändringar av systemen – som i detta skede endast är potentiella – skulle kunna förhindra att de återkommande förmånerna upphör. Det finns inte heller något som tyder på att systemen kommer att fasas ut helt inom en överskådlig framtid eller att de exporterande producenter som ingick i urvalet skulle upphöra att erhålla förmåner inom ramen för dessa system.

(331) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Carbio att endast ett av de system för utjämningsbara subventioner som konstaterats i den aktuella undersökningen gav återkommande förmåner, dvs. tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning.

(332) Kommissionen höll inte med. Såsom klargörs i skäl 329 kunde kommissionen inte beräkna en förmån för översynsperioden när det gäller skattebefrielserna i provinsen Santa Fe, men det är obestridligt att en förmån erhölls efter översynsperioden. Såsom anges i skäl 329 finns det under alla omständigheter inget som tyder på att skattebefrielserna i provinsen Santa Fe kommer att fasas ut inom en överskådlig framtid. När det gäller sannolikheten för fortsatt subventionering kan detta system därför också anses ge återkommande förmåner. Detta påstående avvisades därför.

(333) Carbio rapporterade också att efter översynsperioden, i januari 2025, sänktes exportskatten på sojabönor genom dekret nr 38/2025 från 33 % till 26 % ([132]). Eventuella verkningar för sojabönsproducenterna skulle därför ha minskat. Enligt Carbio skulle dessutom exportskatten på sojabönor sedan januari 2025 vara högre än exportskatten på biodiesel (29 %), och kommissionen borde se över citatet i skäl 115, enligt vilket högre skattesatser tillämpas på råvaror och lägre skattesatser på färdiga produkter, vilket ger inhemska industrier i senare led en prisfördel.

(334) Kommissionen noterade att denna ytterligare justering av exportskatten på sojabönor bekräftade att de argentinska myndigheterna har rätt att regelbundet justera exportskattesystemet. Kommissionen drog därför slutsatsen att denna justering inte innebar att de berörda subventionsåtgärderna upphörde att gälla och att en förmån kommer att fortsätta att beviljas efter översynsperioden. Kommissionen noterade dessutom att dekret nr 38/2025 även ändrade exportskattesatsen för biodiesel från 29 % till 23 % ([133]), vilket innebar att citatet i skäl 115 behölls. Detta påstående avvisades därför.

(335) Carbio tillade att sänkningen av exportskattesatsen för sojabönor, tillsammans med det faktum att subventionsmarginalen visade på en minskning av subventioneringen jämfört med den ursprungliga undersökningen och att kommissionen i skäl 328 konstaterade att kompensationsprogrammen för små och medelstora sojabönsproducenter och majsproducenter hade upphört, borde leda till slutsatsen att det inte är sannolikt att subventioneringen fortsätter.

(336) Kommissionen drog slutsatsen att det förekommer fortsatt subventionering, och de faktorer som nämns av Carbio ändrade inte denna slutsats, eftersom de andra åtgärder som nämns i skälen 101–150 och som tillsammans innebär tillhandahållande av sojabönor mot för låg ersättning inte upphörde att gälla. Därför kommer en förmån att fortsätta att beviljas efter översynsperioden. På grundval av detta avvisades detta påstående.

([132]) Decreto 38/2025, DECTO-2025-38-APN-PTE – Derecho de Exportación.
([133]) Enligt tullkod 3826 00 00.

3.7.2. *Produktionskapacitet och outnyttjad kapacitet i Argentina*

(337) Kommissionen undersökte om den subventionerade importen från Argentina till unionen skulle komma att ske i betydande volymer om åtgärderna tilläts upphöra att gälla, och därmed också det gällande åtagandet där de exporterande producenterna åtog sig att exportera till ett minimiimportpris till unionen.

(338) Enligt offentligt tillgänglig information från de argentinska myndigheterna har produktionskapaciteten i Argentina varit stabil sedan 2020 på 3 920 550 ton ([134]). Såsom anges i skäl 47 förblev kapaciteten stabil även under den torka som Argentina drabbades av mellan 2022 och 2023, vilket bekräftar att denna företeelse är av tillfällig karaktär.

(339) Jämfört med den faktiska produktionen resulterade detta i en outnyttjad kapacitet på över två miljoner ton under översynsperioden och under hela skadeundersökningsperioden.

Tabell 3

Argentinsk outnyttjad kapacitet (i ton)

År	Produktionskapacitet	Produktion	Outnyttjad kapacitet
2020	3 920 550	1 157 364	2 763 186
2021	3 920 550	1 723 665	2 196 885
2022	3 920 550	1 909 618	2 010 932
Översynsperioden	3 920 550	1 184 444	2 736 106

Källa: De argentinska myndigheternas svar på frågeformuläret, som kommer från 2023 års GAIN-rapport för produktionskapacitet och från en offentligt tillgänglig argentinsk databas för produktion.

(340) Av ovanstående följer att Argentina under översynsperioden hade en utnyttjandegrad på endast 30 % och behöll en betydande outnyttjad kapacitet, som uppgick till 15 % av förbrukningen i unionen under översynsperioden (se tabell 4). Som framgår av exportuppgifterna i tabell 2 kan den betydande outnyttjade kapaciteten inte absorberas av den inhemska marknaden och är därför i stor utsträckning tillgänglig för export. Om åtgärderna tillåts upphöra att gälla, och därmed även det gällande åtagandet, kan följaktligen betydande importvolymer till unionen återupptas, särskilt med beaktande av unionsmarknadens attraktionskraft enligt vad som anges i följande skäl.

3.7.3. *Unionsmarknadens attraktionskraft*

(341) Kommissionen undersökte om det var sannolikt att de argentinska exporterande producenterna skulle öka sin exportförsäljning till subventionerade priser på unionsmarknaden om åtgärderna upphörde att gälla. Kommissionen analyserade först den genomsnittliga prisnivån för den argentinska exporten till marknader i tredjeländer och jämförde den med den genomsnittliga prisnivån för den argentinska exporten till unionsmarknaden för att fastställa det potentiella exportpriset för biodiesel om utjämningsåtgärderna inte tillämpades.

(342) För att kunna jämföra priserna på exporten till unionen med priserna på exporten till tredjeländer på samma nivå undersökte kommissionen prisnivån till unionen och prisnivån till tredjeländer som finns offentligt tillgängliga i Argentinas exportstatistik ([135]), båda på fob-nivå.

([134]) 2023 års GAIN-rapport, s. 16. Uppgifter i miljoner liter omvandlades till ton med följande ekvivalens: 1 000 l = 1 m3 = 0,885 t.
([135]) http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4.

(343) På grundval av detta konstaterade kommissionen att exportpriset per enhet för biodiesel till unionen under översynsperioden var 25 % högre än exportpriset per enhet till tredjeländer (Kanada och Kina), vilket gör unionsmarknaden mer lukrativ (och därmed mer attraktiv) för de argentinska exporterande producenterna. Med hänsyn till att det analyserade exportpriset till unionen påverkas av minimiimportpriset enligt åtagandet, visar prisnivån till tredjeländer den potentiella nivån på de subventionerade priserna till unionen, om åtgärderna och åtagandet inte fanns.

(344) Kontrollen av de exporterande producenter som ingick i urvalet gjorde det möjligt för kommissionen att förstå effekterna av det minimiimportpris som fastställts i enlighet med åtagandet. Kontrollen visade att om priserna i unionen är lägre än minimiimportpriset, eller om de inte medger tillräcklig vinst utöver minimiimportpriset, föredrar de argentinska exporterande producenterna att exportera sojaolja eller andra mellanprodukter som neutraliserad olja (som produceras på samma produktionslinje som biodiesel, men ett steg längre fram i produktionskedjan), som inte omfattas av utjämningstullar från unionen och har en lägre produktionskostnad jämfört med biodiesel. Ett sådant affärsbeslut kräver inte långa anpassningstider, eftersom det är mycket enkelt att slå på och av biodieselanläggningarna. Minimiimportpriset enligt åtagandet förhindrar därför export under minimiimportpriset, vilket sannolikt skulle ske om åtgärderna och åtagandet inte fanns.

(345) Kommissionen analyserade huruvida unionen utgjorde en attraktiv marknad för argentinska biodieselexportörer.

(346) Under översynsperioden exporterade de exporterande producenter som ingick i urvalet biodiesel endast till unionen. Enligt offentligt tillgänglig information från de argentinska myndigheterna var unionen dessutom den främsta exportdestinationen för argentinsk biodiesel under översynsperioden, och situationen hade varit sådan åtminstone sedan 2020 ([136]). Offentligt tillgänglig information bekräftade att ”Europeiska unionen fortsätter att vara den huvudsakliga och praktiskt taget exklusiva marknaden för argentinsk biodiesel” ([137]).

(347) Såsom anges i skäl 243 innebar det inhemska inblandningskravet på 7,5 % för biodiesel, som var i kraft under större delen av översynsperioden och förblev oförändrat även efter denna period, att den mängd biodiesel som förbrukades på Argentinas inhemska marknad minskade jämfört med det tidigare inblandningskravet på 10 % enligt 2006 års lag om biobränslen och det tillfälliga inblandningskravet på 12,5 %. Ett lågt inhemskt inblandningskrav för biodiesel leder följaktligen till att en större del av produktionen går på export, särskilt till unionen.

(348) Mer allmänt är biodieselindustrin i Argentina till stor del exportinriktad, och endast mindre företag ägnar sig åt att försörja den inhemska marknaden. De större exportföretagen är däremot belägna längs floden Paraná, i ett strategiskt läge för export som möjliggör direkt leverans till unionen och andra exportdestinationer.

3.7.4. *Möjlig absorptionsförmåga på marknader i tredjeländer*

(349) Slutligen analyserade kommissionen huruvida marknader i tredjeländer har kapacitet att absorbera en del av Argentinas produktion av biodiesel.

(350) Under 2016 införde Peru och, under 2017, Förenta staterna, som båda tidigare var traditionella exportdestinationer för argentinsk biodiesel, antidumpnings- och utjämningstullar på argentinsk biodiesel på en oöverkomlig nivå ([138]).

([136]) http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4.
([137]) 2024 års GAIN-rapport, s. 19.
([138]) 2024 års GAIN-rapport, s. 17.

(351) Som framgår av tabell 2 ökade exporten från Argentina till tredjeländer under översynsperioden. På grundval av argentinsk offentligt tillgänglig statistik ([139]) berodde denna ökning främst på högre exportvolymer till Kanada. Totalt sett utgjorde dock denna export till tredjeländer endast en bråkdel av den totala exportvolymen under översynsperioden, dvs. endast 3,6 %, medan den återstående andelen helt och hållet gick till unionen. Under översynsperioden var den enda andra exportdestinationen Kina, med en obetydlig kvantitet på 21 ton som importerades från Argentina. Kina har dock egen produktion av biodiesel och kommer inte att kunna absorbera ökade exportvolymer. Kommissionen drog därför slutsatsen att tredjeländer sannolikt inte kommer att ha kapacitet att absorbera Argentinas export av biodiesel.

3.7.5. *Slutsats om sannolikheten för fortsatt subventionering*

(352) Mot bakgrund av ovanstående och i enlighet med artikel 18.3 i grundförordningen ansåg kommissionen att det var sannolikt att subventioneringen skulle fortsätta om de gällande åtgärderna skulle upphöra att gälla.

(353) Undersökningen visade att importen från Argentina fortsatte att komma in på unionsmarknaden till subventionerade priser under översynsperioden.

(354) Under översynsperioden konstaterade kommissionen dessutom att den outnyttjade kapaciteten i Argentina var betydande. Unionsmarknadens attraktionskraft i fråga om storlek och försäljningspriser tydde också på att det var sannolikt att den argentinska exporten skulle riktas mot unionens marknad om utjämningsåtgärderna skulle upphöra att gälla.

(355) På grundval av detta fann kommissionen det sannolikt att de argentinska exporterande producenterna kommer att öka sin export av biodiesel till subventionerade priser till unionsmarknaden om utjämningsåtgärderna och därmed även det gällande åtagandet tillåts upphöra att gälla.

4. SKADA

4.1. Definition av unionsindustrin och unionens produktion

(356) Den likadana produkten framställdes av 43 unionsproducenter som var medlemmar i EBB samt uppskattningsvis 20 andra unionsproducenter som inte är medlemmar i EBB. Dessa producenter utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 9.1 i grundförordningen.

(357) Unionens sammanlagda produktion uppgick till omkring 14 925 455 ton under översynsperioden. Kommissionen fastställde denna siffra på grundval av det uppdaterade svaret på makrofrågeformuläret som EBB lämnade efter kontrollbesöket. EBB:s uppgifter om unionens biodieselproduktion baserades på en extern leverantör av marknadsinformation som heter Stratas.

(358) I enlighet med vad som anges i skäl 16, och mot bakgrund av den reviderade siffran för unionens produktion under undersökningens gång, stod de fyra unionsproducenter som ingick i urvalet för cirka 12 % av unionens totala produktion av den likadana produkten.

4.2. Förbrukningen i unionen

(359) Kommissionen fastställde förbrukningen i unionen på grundval av unionsindustrins försäljningsvolymer i unionen, enligt uppgifter från EBB som kontrollerats på plats, och på grundval av Comext för importuppgifter.

([139]) http://datos.energia.gob.ar/dataset/estadisticas-de-biodiesel-y-bioetanol/archivo/4e04bc74-8625-412c-acc2-48412f2509b4.

(360) Förbrukningen i unionen utvecklades på följande sätt:

Tabell 4

Förbrukning i unionen (i ton)

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Total förbrukning i unionen	17 052 598	17 411 472	18 082 244	18 543 184
Index (2020 = 100)	*100*	*102*	*106*	*109*

Källa: EBB, Comext

(361) Förbrukningen i unionen utvecklades positivt under skadeundersökningsperioden, i linje med de ökande kraven för användning och blandning av biodiesel i unionen.

4.3. Import från det berörda landet

4.3.1. *Volym och marknadsandel för importen från det berörda landet*

(362) Kommissionen fastställde importvolymen på grundval av importstatistik från Comext och GTA. Marknadsandelen för importen fastställdes på grundval av unionens biodieselförbrukning i tabell 4, uppgifter om unionsproducenternas försäljning som lämnats av sökanden, Comext och GTA.

(363) Importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 5

Importvolym (ton) och marknadsandel

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Importvolym från Argentina (i ton)	874 199	1 292 775	997 210	490 644
Index (2020 = 100)	*100*	*148*	*114*	*56*
Marknadsandel	5,1 %	7,4 %	5,5 %	2,6 %
Index (2020 = 100)	*100*	*145*	*108*	*52*

Källa: EBB, Comext, GTA

(364) Importen från Argentina fluktuerade men minskade totalt sett under skadeundersökningsperioden (–44 % totalt). Dess marknadsandel minskade från 5,1 % 2020 till 2,6 % under översynsperioden. Det åtagande som avses i skäl 2 förblev giltigt under hela skadeundersökningsperioden.

4.3.2. *Priser på importen från det berörda landet och prisunderskridande*

(365) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av uppgifter från Comext.

(366) Det genomsnittliga priset på importen till unionen från det berörda landet utvecklades på följande sätt:

Tabell 6

Importpriser (EUR/ton)

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Argentina	732	1 076	1 419	1 425
Index (2020 = 100)	*100*	*147*	*194*	*195*

Källa: Comext

(367) Priset på importen från Argentina ökade i betydande utsträckning under skadeundersökningsperioden (+95 % totalt). Prisökningen bör ses mot bakgrund av det åtagande som avses i skäl 2 och som förblev giltigt under hela skadeundersökningsperioden.

(368) Prisunderskridandet för importen fastställdes på grundval av kontrollerade svar på frågeformuläret.

(369) Kommissionen fastställde prisunderskridandet under översynsperioden genom att jämföra

(1) det vägda genomsnittliga försäljningspris för varje produkttyp som de unionsproducenter som ingår i urvalet debiterade icke-närstående kunder på unionsmarknaden, justerat till nivån från fabrik, och

(2) motsvarande vägda genomsnittliga priser per produkttyp för importen från de samarbetsvilliga argentinska producenter som ingick i urvalet till den första oberoende kunden på unionsmarknaden, fastställda till cif-nivån, inklusive utjämningstullen, med lämpliga justeringar för tullar och kostnader efter import.

(370) Prisjämförelsen gjordes för varje enskild produkttyp och för transaktioner i samma handelsled, efter justering av priserna vid behov och efter avräkning av avdrag och rabatter. Jämförelsen, uttryckt i procent av omsättningen för de unionsproducenter som ingick i urvalet under översynsperioden, visade att de argentinska priserna inte underskred unionsindustrins priser. Att det inte förekom något prisunderskridande bör ses mot bakgrund av de prisåtaganden som de argentinska exportörerna gjorde 2019.

4.4. Import från andra tredjeländer än Argentina

(371) Importen av biodiesel från andra tredjeländer än Argentina kom huvudsakligen från Kina, Förenade kungariket och Singapore.

(372) Importvolymen till unionen, liksom marknadsandelen och prisutvecklingen för importen av biodiesel från övriga tredjeländer, utvecklades på följande sätt:

Tabell 7

Import från tredjeländer

Land		2020	2021	2022	Översynsperioden
Kina	Volym (i ton)	926 695	494 931	1 020 300	1 541 239
	Index (2020 = 100)	*100*	*53*	*110*	*166*
	Marknadsandel	5,4 %	2,8 %	5,6 %	8,3 %

Land		2020	2021	2022	Översynsperioden
	Genomsnittspris (euro/ton)	995	1 258	1 645	1 577
	Index (2020 = 100)	*100*	*126*	*165*	*158*
Förenade kungariket	Volym (i ton)	608 155	990 082	1 032 790	1 100 392
	Index (2020 = 100)	*100*	*163*	*170*	*181*
	Marknadsandel	3,6 %	5,8 %	6,1 %	6,5 %
	Genomsnittspris (euro/ton)	1 027	1 361	1 615	1 297
	Index (2020 = 100)	*100*	*132*	*157*	*126*
Singapore	Volym (i ton)	468 998	279 098	689 578	868 513
	Index (2020 = 100)	*100*	*60*	*147*	*185*
	Marknadsandel	2,8 %	1,6 %	4 %	5,1 %
	Genomsnittspris (euro/ton)	1 202	1 922	1 388	1 495
	Index (2020 = 100)	*100*	*160*	*116*	*124*
Övriga tredjeländer	Volym (i ton)	1 551 084	1 390 427	2 191 348	2 544 445
	Index (2020 = 100)	*100*	*90*	*141*	*164*
	Marknadsandel	9,1 %	8 %	12,1 %	13,7 %
	Genomsnittspris (euro/ton)	858	1 169	1 736	1 468
	Index (2020 = 100)	*100*	*136*	*202*	*171*
Sammanlagt för alla tredjeländer utom det berörda landet	Volym (i ton)	3 554 931	3 154 538	4 934 015	6 054 588
	Index (2020 = 100)	*100*	*89*	*139*	*170*
	Marknadsandel	20,8 %	18,1 %	27,3 %	32,7 %

Land		2020	2021	2022	Översynsperioden
	Genomsnittspris (euro/ton)	968	1 310	1 643	1 469
	Index (2020 = 100)	*100*	*135*	*170*	*152*

Källa: Comext (volym ([140]) och genomsnittligt pris ([141])) utom för Förenade kungariket 2020, för vilket, i avsaknad av avgörande uppgifter i Comext, uppskattningar av volymer och priser gjordes på grundval av GTA-priser.

(373) Under översynsperioden var det genomsnittliga importpriset från import från andra tredjeländer än Argentina i allmänhet högre än importpriset från Argentina. Importpriserna är dock inte direkt jämförbara på grund av skillnader i handelsflöden och/eller råvaror som används. En meningsfull jämförelse av priser, volymer och marknadsandelar för biodiesel från olika ursprung kan endast göras om man tar hänsyn till den berörda produktmixen. I detta avseende framställdes kinesisk biodiesel av råvaror som skulle få ett högre pris på unionsmarknaden på grund av en dubbelräkningspremie enligt direktiven om förnybar energi, medan en stor del av importen från andra tredjeländer än Kina var grödbaserad, vilket bekräftas av bland annat EBB:s statistiska rapport för 2023 ([142]), GAIN-rapporter om Kina ([143]) och Europeiska unionen ([144]), marknadsundersökningar ([145]) och en rad undersökningar av handelspolitiska skyddsåtgärder som kommissionen har gjort ([146]).

(374) När det gäller import från Singapore skulle priserna på sådan import inte återspegla de faktiska marknadsförhållandena. När det gäller importen till unionen med ursprung i Förenade kungariket ([147]) utgjordes denna mestadels av handlade varor ([148]), eventuellt inbegripet balansering av positionerna hos gränsöverskridande producenter i Förenade kungariket ([149]) och EU till internpriser, som kommissionen inte kunde spåra ytterligare. Dessutom finns det indikationer på onormala handelsmetoder inom sektorn i Förenade kungariket under skadeundersöknings-

([140]) Uppgifter från Comext om ren biodiesel och dess blandningar.

([141]) Uppgifter från Comext endast för ren biodiesel. Uppgifter för nummer 2710 19 43 29 för Singapore. Uppgifter för nummer 3826 00 10 för Argentina, Förenade kungariket och andra tredjeländer. Uppgifter för numren 2710 19 43 29 och 3826 00 10 för andra länder än Kina (för Förenade kungarikets andel i andra länder utom Kina beaktades endast nummer 3826 00 10).

([142]) EBB:s statistiska rapport för 2023 finns på https://ebb-eu.org/wp-content/uploads/2024/03/EBB_Statistical_Report2023-Final.pdf (senast hämtad den 18 november 2024).

([143]) GAIN. *Biofuels Annual* av den 19 oktober 2023 om Kina. Finns på https://fas.usda.gov/data/china-biofuels-annual-9 (senast hämtad den 18 november 2024).

([144]) GAIN. *Biofuels Annual* av den 14 augusti 2023 om Europeiska unionen. Finns på https://fas.usda.gov/data/european-union-biofuels-annual-3 (senast hämtad den 18 november 2024).

([145]) Mot bakgrund av https://www.reuters.com/business/energy/malaysian-2024-biofuel-output-seen-rising-if-b20-biodiesel-usage-expanded-2024-03-05/ (senast hämtad den 18 november 2024) är malaysisk biodiesel palmoljebaserad. För en global översikt, se sidan 27 i UFOP:s rapport om utbudet på den globala marknaden 2023/2024, som finns på https://www.ufop.de/files/8217/0548/9837/UFOP-2116_Report_Global_Market_Supply_A5_EN_23_24_160124.pdf.

([146]) Se t.ex. kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1344 av den 12 augusti 2019 om införande av en provisorisk utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Indonesien, EUT L 212, 13.8.2019, s. 1. ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1344/oj. I skäl 32 anges följande: ”Undersökningen visade att biodiesel som framställs i Indonesien huvudsakligen består av metylestrar som utvinns från palmolja (PME)”.

([147]) När det gäller råvaror i Förenade kungariket, se t.ex. https://www.gov.uk/government/statistics/bioenergy-crops-in-england-and-the-uk-2008-2023/bioenergy-crops-in-england-and-the-uk-2008-2023 och ansökan i den offentliga akten för undersökningen utförd av tjänsten för handelspolitiska skyddsinstrument (Trade Remedies Service), som finns på https://www.trade-remedies.service.gov.uk/public/case/AD0058/.

([148]) Importen till unionen från Förenade kungariket, ett land med stor inhemsk efterfrågan på biodiesel, ansågs till största delen utgöras av handlade varor, eftersom deras volym i tabell 12 i förordningen om provisorisk tull i princip var dubbelt så stor som den totala biodieselproduktionen i det landet. Detta är uppenbart i tabell C.41.1 från OECD/FAO (2022), *OECD-FAO Agricultural Outlook 2022–2031*, OECD Publishing, Paris, https://doi.org/10.1787/f1b0b29c-en. På sidorna 30–32 i ansökan i den offentliga akten för undersökningen utförd av Trade Remedies Service, som finns på https://www.trade-remedies.service.gov.uk/public/case/AD0058/, noterades också att Greenergy-gruppen hade en omfattande exportverksamhet. Tabellen på sidan 27 (150 000–200 000 ton från Olleco och Argent) i samma ansökan och uppskattningarna på sidan 29 (320 000–370 000 ton för Greenergy) i denna ansökan tyder på att produktionen av biodiesel i Förenade kungariket uppgick till omkring en halv miljon ton (eller något mer).

([149]) Förenade kungariket.

perioden ([150]). För det tredje har de berörda myndigheterna i Förenade kungariket beviljat oljeföretag tillstånd för aktiv förädling av importerad biodiesel, vilket har främjat handeln med biodiesel med ursprung utanför Förenade kungariket till unionen genom Förenade kungariket och gjort statistiken otydlig. Dessa metoder har inte upphört förrän helt nyligen ([151]) · ([152]).

4.5. **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.5.1. *Allmänna anmärkningar*

(375) Bedömningen av unionsindustrins ekonomiska situation omfattade en bedömning av alla ekonomiska indikatorer som påverkade unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.

(376) Såsom anges i skäl 16 tillämpades ett stickprovsförfarande för bedömningen av unionsindustrins ekonomiska situation.

(377) Vid fastställandet av skadan skilde kommissionen mellan makroekonomiska och mikroekonomiska skadeindikatorer. Kommissionen bedömde de makroekonomiska indikatorerna på grundval av uppgifterna i svaret på det övergripande frågeformuläret från sökanden. Uppgifterna avsåg samtliga unionsproducenter. Kommissionen utvärderade de mikroekonomiska indikatorerna på grundval av de uppgifter som unionsproducenterna i urvalet lämnat som svar på frågeformuläret. Båda uppsättningarna av uppgifter ansågs vara representativa för unionsindustrins ekonomiska situation.

(378) De makroekonomiska indikatorerna är följande: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, dumpningsmarginalernas storlek och återhämtning från tidigare subventionering.

(379) De mikroekonomiska indikatorerna är följande: genomsnittspriser per enhet, enhetskostnad, arbetskraftskostnader, lager, lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga.

4.5.2. *Makroekonomiska indikatorer*

4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

(380) Unionens totala produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Produktionsvolym (ton)	14 768 456	15 301 256	15 286 729	14 925 455
Index (2020 = 100)	*100*	*104*	*104*	*101*
Produktionskapacitet (ton)	21 360 776	21 525 776	21 925 776	21 933 276

([150]) Skälen 12 och 13 i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2024/1273 av den 7 maj 2024 om avslutande av undersökningen beträffande eventuellt kringgående av de utjämningsåtgärder som införts på import av biodiesel med ursprung i Indonesien genom import av biodiesel som avsänts från Folkrepubliken Kina och Förenade kungariket, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Folkrepubliken Kina och Förenade kungariket eller inte och om avslutande av registreringen av importen, EUT L, 2024/1273, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1273/oj.

([151]) https://rtfa.org.uk/2024/07/23/uk-renewable-fuels-industry-calls-for-inward-processing-policy-to-be-made-more-transparent/ (senast hämtad den 18 november 2024).

([152]) https://www.spglobal.com/commodityinsights/en/market-insights/latest-news/agriculture/040324-uk-to-instate-biofuel-import-duties-after-halting-exemptions (senast hämtad den 18 november 2024).

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Index (2020 = 100)	*100*	*101*	*103*	*103*
Kapacitetsutnyttjande	69 %	71 %	70 %	68 %
Index (2020 = 100)	*100*	*103*	*101*	*98*

Källa: EBB/Stratas för 2020–2023, sökande. Uppskattningar av sökanden för översynsperioden (baserat på uppgifter från Stratas för 2022 och 2023).

(381) Produktionen, produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet låg på relativt likartade nivåer under översynsperioden jämfört med 2020. Produktionsvolymerna minskade dock betydligt under översynsperioden jämfört med 2022.

4.5.2.2. Försäljningsvolym och marknadsandel

(382) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Försäljningsvolym och marknadsandel

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Försäljningsvolym på unionens marknad (ton)	12 623 468	12 964 160	12 151 019	11 997 951
Index (2020 = 100)	*100*	*103*	*96*	*94*
Marknadsandel	74 %	74,5 %	67,2 %	64,7 %
Index (2020 = 100)	*100*	*101*	*91*	*87*

Källa: EBB

(383) Under skadeundersökningsperioden minskade unionsindustrins marknadsandel betydligt med nästan 10 procentenheter för att nå en marknadsandel på 64,7 % under översynsperioden. Unionsindustrins försäljningsvolymer och motsvarande marknadsandel började minska under 2021.

4.5.2.3. Tillväxt

(384) Unionsindustrin hade ingen produktionsökning under skadeundersökningsperioden trots den positiva utvecklingen av förbrukningen av biodiesel under den perioden. Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel minskade i själva verket under referensperioden.

4.5.2.4. Sysselsättning och produktivitet

(385) Sysselsättning och produktivitet utvecklades under skadeundersökningsperioden enligt följande:

Tabell 10

Sysselsättning och produktivitet

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Antal anställda	5 307	5 801	6 066	5 897
Index (2020 = 100)	*100*	*109*	*114*	*111*

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Produktivitet (ton/anställd)	2 783	2 638	2 520	2 531
Index (2020 = 100)	*100*	*95*	*91*	*91*

Källa: EBB

(386) Kommissionen noterade att inte alla unionsproducenter rapporterade sysselsättningsuppgifter till EBB med samma tillvägagångssätt och att vissa uppskattningar behövdes för icke-rapporterande företag, vilket skapade vissa brister i de uppgifter som kommissionen hade tillgång till om sysselsättning. Under alla omständigheter ansågs det uppskattade antalet anställda som anges ovan vara rimligt tillförlitligt och lämpligt för denna undersökning, eftersom en betydande del av uppgifterna dubbelkontrollerades av kommissionen själv under kontrollen på plats hos unionsproducenter som ingick i urvalet och hos sökanden.

4.5.2.5. Subventionsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning/motsvarande praxis

(387) Subventionsmarginalerna för alla de exporterande producenter som ingick i urvalet låg över miniminivån. De faktiska subventionsmarginalernas inverkan på unionsindustrin var dock begränsad, eftersom priserna på importen från Argentina var en följd av åtaganden.

(388) Såsom anges i skäl 3 har den produkt som översynen gäller redan varit föremål för flera antidumpnings- och antisubventionsundersökningar.

(389) De gällande antidumpnings- och antisubventionsåtgärderna mot Förenta staterna (som utvidgades till att omfatta sändningar från Kanada, med vissa undantag ([153])) förlängdes under skadeundersökningsperioden. Det finns inget som tyder på att dessa åtgärder var verkningslösa.

(390) Under 2020 visade unionsindustrin tydliga tecken på återhämtning efter slutförandet av den ursprungliga undersökningen och införandet 2019 av slutgiltiga utjämningsåtgärder mot import av biodiesel med ursprung i Indonesien ([154]).

(391) Unionsindustrin började återhämta sig från den tidigare skadevållande subventioneringen av biodiesel från Argentina och Indonesien när en ökande volym biodieselimport från Kina till låga priser kom in på unionsmarknaden. Den dumpade importen från Kina hade både volym- och priseffekter under skadeundersökningsperioden, bland annat i form av förhindrande av prishöjningar på unionsmarknaden och en klart negativ inverkan på unionsindustrins ekonomiska situation.

(392) Unionsindustrin vållades väsentlig skada av importen av kinesisk biodiesel under översynsperioden. Antidumpningsåtgärder mot Kina som omfattade samma skadeundersökningsperiod som den aktuella översynen infördes preliminärt i augusti 2024 och bekräftades sedan i februari 2025 ([155]).

([153]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/731 av den 12 maj 2022 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2021/1266 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater och av genomförandeförordning (EU) 2021/1267 om införande av slutgiltiga utjämningstullar på import av biodiesel med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 136, 13.5.2022, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/731/oj).

([154]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2092 av den 28 november 2019 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Indonesien (EUT L 317, 9.12.2019, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/2092/oj).

([155]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/261 av den 10 februari 2025 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2025/261, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/261/oj).

4.5.3. *Mikroekonomiska indikatorer*

4.5.3.1. Priser och faktorer som påverkar priserna

(393) De genomsnittliga försäljningspriser per enhet som unionsproducenterna tog ut av icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 11

Försäljningspriser i unionen och produktionskostnad per enhet

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen på den sammanlagda marknaden (euro/ton)	799	1 068	1 518	1 355
Index (2020 = 100)	*100*	*134*	*190*	*169*
Produktionskostnad per enhet (euro/ton)	784	1 057	1 492	1 353
Index (2020 = 100)	*100*	*135*	*190*	*172*

Källa: Svar på frågeformulär från de unionsproducenter som ingår i urvalet.

(394) Mellan 2020 och 2022 följde försäljningspriserna kostnadsutvecklingen, och båda ökade med 90 % fram till 2022. Under översynsperioden kunde unionsindustrin inte avspegla kostnadsökningen i sina försäljningspriser och tvingades sälja nästan till självkostnadspris.

(395) I slutet av skadeundersökningsperioden sjönk skillnaden mellan produktionskostnaden per enhet och försäljningspriset per enhet och blev knappt 2 euro.

4.5.3.2. Arbetskraftskostnader

(396) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för unionsproducenterna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd (euro)	78 088	83 914	85 898	89 613
Index (2020 = 100)	*100*	*107*	*110*	*115*

Källa: Svar på frågeformulär från de unionsproducenter som ingår i urvalet.

(397) Arbetskraftskostnaden för unionsproducenterna i urvalet ökade i genomsnitt med 15 % under skadeundersökningsperioden. Eftersom arbetskraftskostnaden utgör mindre än 3 % av produktionskostnaden för biodiesel har ökningen av arbetskraftskostnaderna – som inte står i strid mot den genomsnittliga totala ökningen av arbetskraftskostnaden på 12 % i unionen under perioden 2020–2023 enligt Eurostat ([156]) – en försumbar inverkan på unionsindustrins tillstånd.

([156]) Eurostat, arbetskraftskostnader årsdata – Nace rev. 2 (https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/bookmark/995c4de3-9520-4cc1-9dc2-3c78325a2fc8?lang=en).

4.5.3.3. Lagerhållning

(398) Lagernivåerna för unionsproducenterna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 13

Lagerhållning

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Utgående lager (ton)	170 541	140 162	184 957	230 610
Index (2020 = 100)	*100*	*82*	*108*	*135*
Utgående lager som andel av produktionen	1,2 %	0,9 %	1,2 %	1,6 %
Index (2020 = 100)	*100*	*75*	*100*	*133*

Källa: Svar på frågeformulär från de unionsproducenter som ingår i urvalet.

(399) Kommissionen har tidigare uppgett att lagernivån är en mindre meningsfull indikator för denna typ av industri ([157]). Kommissionen bekräftade att unionsindustrin strävade efter att hålla lagren låga, men att detta inte alltid var möjligt mot bakgrund av marknadssituationen. Den noterade också att eftersom produkt som översynen gäller säljs i bulk kan en enda leverans omfatta en betydande volym på mer än 10 000 ton, vilket kan ha en betydande inverkan på lagernivån, beroende på det exakta transaktionsdatumet.

4.5.3.4. Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

(400) Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet för unionsproducenterna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 14

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2020	2021	2022	Översynsperioden
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (i procent av omsättningen)	2 %	1 %	1,8 %	0,1 %
Index (2020 = 100)	*100*	*50*	*90*	*5*
Kassaflöde (euro)	90 293 613	- 26 971 004	- 70 149 695	- 41 725 753
Index (2020 = 100)	*100*	*- 30*	*- 78*	*- 46*
Investeringar (euro)	92 568 706	43 686 329	62 751 636	105 304 643
Index (2020 = 100)	*100*	*47*	*68*	*114*
Räntabilitet	8,4 %	5,8 %	10,5 %	1,3 %
Index (2020 = 100)	*100*	*69*	*126*	*15*

Källa: Svar på frågeformulär från de unionsproducenter som ingår i urvalet.

([157]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244 av den 11 februari 2019 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina (EUT L 40, 12.2.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/244/oj), skäl 394.

(401) Kommissionen fastställde lönsamheten för de unionsproducenter som ingick i urvalet genom att uttrycka nettovinsten före skatt för försäljningen av den likadana produkten till icke-närstående kunder i unionen i procent av omsättningen för denna försäljning. Unionsindustrins lönsamhet var mycket låg under skadeundersökningsperioden och sjönk till nollresultat under översynsperioden.

(402) Nettokassaflödet är ett mått på unionsproducenternas förmåga att självfinansiera sin verksamhet. Utvecklingen av nettokassaflödet försämrades kraftigt under skadeundersökningsperioden och tendensen var mycket negativ från och med 2021.

(403) Investeringarna i företagen i urvalet fluktuerade under skadeundersökningsperioden. I allmänhet godkänns investeringar år innan de genomförs. Investeringarna under den sista delen av skadeundersökningsperioden var projekt som hade planerats sedan länge och endast avsåg två företag.

(404) Räntabiliteten är vinsten i procent av det bokförda nettovärdet av investeringar. Den utvecklades negativt, i linje med lönsamheten, och var mycket låg under hela skadeundersökningsperioden och endast 1,3 % under översynsperioden, särskilt på grund av den mycket låga lönsamheten.

(405) Unionsindustrins förmåga att anskaffa kapital hindrades av det mycket negativa kassaflödet från och med 2021.

4.6. **Slutsats om skada**

(406) Ovanstående bedömning av de ekonomiska makro- och mikroindikatorerna visar att unionsindustrin led väsentlig skada under översynsperioden eftersom unionsindustrin förlorade betydande marknadsandelar och dess höjda försäljningspriser inte räckte för att föra vidare den kraftiga ökningen av produktionskostnaderna, vilket ledde till att unionsindustrins lönsamhet minskade och räntabiliteten och kassaflödet påverkades negativt. Det faktum att ett fåtal indikatorer (produktionskapacitet, antal anställda) inte försämrades undergräver inte slutsatsen om skada.

(407) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 8.5 i grundförordningen under översynsperioden.

5. **ORSAKSSAMBAND**

5.1. **Verkningar av den subventionerade importen**

(408) Under skadeundersökningsperioden minskade importvolymerna från Argentina med 44 % (se tabell 5), medan förbrukningen ökade med cirka 9 % (se tabell 4). Detta ledde till en minskning av marknadsandelen för importen från Argentina med 2,4 procentenheter, från 5,1 % till 2,7 %, vid en tidpunkt då unionsindustrins marknadsandel minskade med över 9 procentenheter till 64,7 % under översynsperioden.

(409) Priserna för de argentinska exportörer som ingick i urvalet och som stod för 68 % av den argentinska biodieselimporten till unionen under översynsperioden underskred inte unionspriserna. Eftersom priserna för importen från Argentina i tabell 6 för översynsperioden var högre än priserna för de argentinska exportörer som ingick i urvalet, drog kommissionen slutsatsen att priserna för importen från Argentina totalt sett inte underskred unionsindustrins priser under översynsperioden.

(410) Carbio hävdade att importen av argentinsk biodiesel inte var orsaken till den eventuella skada som unionsproducenterna kunde ha lidit.

(411) Undersökningen gjorde det inte möjligt att dra slutsatsen att den subventionerade importen från Argentina bidrog till den väsentliga skada som unionsproducenterna av biodiesel lidit under översynsperioden.

5.2. **Slutsats om orsakssamband**

(412) Analysen ovan visar inte på någon övergripande ökning av volymen och marknadsandelen för importen med ursprung i Argentina under skadeundersökningsperioden. De gällande åtagandena innebar att priserna på den subventionerade importen från Argentina var tillräckligt höga och inte kunde ha hindrat unionsindustrin från att uppnå en hållbar prissättning och skäliga vinstmarginaler.

(413) Unionsindustrin förlorade betydande marknadsandelar till förmån för dumpad avfallsbaserad biodiesel från Kina. Kommissionen kunde inte fastställa någon prisskada som vållats av import från Argentina.

(414) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att den subventionerade importen från det berörda landet, mot bakgrund av dess prisnivå, inte kunde ha vållat unionsindustrin väsentlig skada under översynsperioden.

6. **SANNOLIKHET FÖR ÅTERKOMMANDE SKADA SOM VÅLLATS AV IMPORT FRÅN ARGENTINA**

(415) I skäl 407 drog kommissionen slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada under översynsperioden. Kommissionen drog också slutsatsen i avsnittet ovan att den skada för unionsindustrin som konstaterats under översynsperioden inte kunde ha vållats av subventionerad import från Argentina, främst på grund av dess prisnivå, som påverkas av förekomsten av ett åtagande. Den väsentliga skada som unionsindustrin led under översynsperioden vållades av den dumpade importen av biodiesel från Kina ([158]). Kommissionen ansåg att om det inte hade gjorts några åtaganden skulle de faktiska subventionsmarginalernas inverkan på unionsindustrin inte ha varit försumbar, med tanke på importvolymen från Argentina under skadeundersökningsperioden och på att produkten är en råvara. Därför bedömde kommissionen, i enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen, huruvida det var sannolikt att den skada som ursprungligen vållades av den subventionerade importen från Argentina skulle återkomma om de gällande åtgärderna upphörde att gälla.

(416) I detta avseende undersökte kommissionen produktionskapaciteten och den outnyttjade kapaciteten i Argentina, förhållandet mellan priserna i det berörda landet, exportpriserna till unionen och exportpriserna till andra tredjeländer, de sannolika prisnivåerna för importen från Argentina om utjämningsåtgärder inte införs, unionsmarknadens attraktionskraft samt den potentiella importvolymens och de sannolika importprisernas inverkan på unionsindustrins situation om åtgärderna tillåts upphöra att gälla.

(417) Såsom framgår av tabell 3 och GAIN-rapporterna ([159]) och enligt slutsatsen i skäl 340 har de exporterande producenterna i det berörda landet en betydande outnyttjad kapacitet och därför möjlighet att avsevärt öka biodieselproduktionen om marknadssituationen är gynnsam. I sina synpunkter efter inledandet bestred Carbio denna punkt med motiveringen att det inte skulle ske några investeringar inom överskådlig framtid, att biodieselproduktionen och produktionskapaciteten i Argentina hade minskat och att denna trend skulle fortsätta i framtiden till följd av effekterna av den globala uppvärmningen i Argentina. Trots de utmaningar som jordbruket står inför på grund av den globala uppvärmningen är det fortfarande obestritt att produktionskapaciteten i Argentina uppgick till mer än fem gånger den inhemska förbrukningen 2024 ([160]) och till omkring 25 % av biodieselförbrukningen i unionen under översynsperioden ([161]). Carbios uttalanden avvisades därför.

([158]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/261 av den 10 februari 2025 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L, 2025/261, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/261/oj).

([159]) Tabell 5 i GAIN-rapporten – *Biofuels Annual*, Argentina, 5 augusti 2024. Finns på https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

([160]) Tabell 5 i GAIN-rapporten – *Biofuels Annual*, Argentina, 5 augusti 2024. Finns på https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

([161]) Tabell 5 i GAIN-rapporten – *Biofuels Annual*, Argentina, 5 augusti 2024. Finns på https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

(418) I en inlaga av den 15 mars 2024 hävdade Carbio att det inte är sannolikt att en ökning av den argentinska importen av biodiesel återkommer om inga åtgärder införs, på grund av att unionsmarknaden har förlorat i attraktionskraft efter vissa lagstiftningsinitiativ (från att vissa medlemsstater har fasat ut användningen av sojaolja till att unionen gynnar avfallsbaserad biodiesel genom EU:s initiativ om avskogningsfria försörjningskedjor), de nya inblandningskraven i Argentina och Argentinas möjlighet att sälja biodiesel på nya marknader, närmare bestämt Brasilien ([162]).

(419) Kommissionen konstaterade att Carbios uttalanden saknade stöd i fakta. När det gäller påståendet att det är osannolikt att en ökning av den argentinska importen av biodiesel till unionen skulle återkomma, noterade kommissionen att unionen är den största biodieselkonsumenten i världen och står för cirka 23 % av den globala förbrukningen 2023 ([163]). Trots de artificiellt höga priser på Argentinas inhemska marknad som avses i skäl 239 och de nya inblandningskraven i Argentina var den inhemska biodieselförbrukningen i det berörda landet mycket låg och motsvarade 0,9 % av Argentinas biodieselproduktion under översynsperioden. Exporten av biodiesel var den viktigaste pelaren i den argentinska biodieselindustrin, och även om exporten varierade beroende på marknadsförhållandena, förblev unionen den absolut största exportmarknaden för argentinsk biodiesel år efter år, vilket framgår av det svar på frågeformuläret som lämnades av de argentinska myndigheterna ([164]). Även om export är viktigt för den argentinska industrin, hade Argentina allt större svårigheter att sälja utomlands. Såsom anges i skäl 350 införde myndigheterna i Peru och Förenta staterna höga antisubventions- och antidumpningsåtgärder mot argentinsk biodiesel, vilket minskade deras import från Argentina ([165]). Enligt argentinsk statistik var exporten av biodiesel från Argentina till andra destinationer än unionen under 2024 i princip begränsad till Kanada, såsom anges i skäl 351. Exporten till Kanada stod för mindre än 10 % av Argentinas export och skedde till mindre attraktiva priser jämfört med exportpriserna till unionen. Det fanns inga betydande utsikter för de argentinska producenterna att exportera till andra marknader ([166]). Trots de lagändringar som påstås ha påverkat unionsmarknadens attraktivitet för biodiesel har unionen åtagit sig att främja alternativ till traditionell fossil diesel, bland annat genom konventionell biodiesel, vilket bekräftas av det tredje direktivet om förnybar energi ([167]). Sammanfattningsvis var och är unionsmarknaden attraktiv när det gäller storlek, pris och tillgänglighet, och det är därför mycket sannolikt att de gällande utjämningsåtgärdernas upphörande skulle leda till en betydande ökning av den subventionerade importen från det berörda landet.

(420) Som framgår av tabell 5 förblev dessutom importvolymerna från det berörda landet betydande under skadeundersökningsperioden. Det finns 32 biodieselanläggningar i Argentina, som alla använder vegetabilisk olja från pressning av sojaolja som råvara ([168]), dvs. en råvara som, i likhet med huvuddelen av unionens produktion, inte omfattas av en dubbelräkningspremie enligt direktiven om förnybar energi och därmed drar lägre priser på marknaden än biodiesel som framställts av råvaror som förtecknas i bilaga IX till det andra direktivet om förnybar energi. Biodiesel är en råvara, och konkurrensen mellan argentinsk biodiesel och unionstillverkad biodiesel på marknaden styrs således av priserna.

(421) Efter utlämnandet av uppgifter noterade Carbio att avsaknaden av åtgärder mot importen från Argentina med all sannolikhet inte skulle leda till att den väsentliga skadan för unionsindustrin återkommer, eftersom 1) importen av biodiesel med ursprung i Argentina har minskat betydligt under de senaste åren och kommissionens bedömning av tillgänglig outnyttjad kapacitet i Argentina bortsåg från kommissionens egen slutsats att biodieselproducenter som uppfyller det argentinska inhemska inblandningskravet är rättsligt förhindrade att exportera, 2) det inte förekommer något prisunderskridande och åtagandet uppväger eventuella effekter av påstådd subventionering, och 3) orsaken till den eventuella skada som unionsindustrin lidit tillskrivs dumpad import av kinesisk biodiesel, vilket också bekräftades av kommissionen.

([162]) I sin inlaga t24.002793 noterade Carbio en ökning av den obligatoriska andelen biodiesel i Brasilien till 14 % från och med mars 2024 och till 15 % från och med mars 2025 (från nuvarande 12 %). Parten tillade att Brasilien hade godkänt användningen av importerad biodiesel i den obligatoriska blandningen från och med januari 2024.

([163]) https://www.statista.com/statistics/1485491/biofuel-consumption-by-type-region-world/.

([164]) t24.007393.

([165]) GAIN-rapporten – *Biofuels Annual*, Argentina, 5 augusti 2024, s. 20. Finns på https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

([166]) GAIN-rapporten – *Biofuels Annual*, Argentina, 5 augusti 2024. Finns på https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf. På sidan 19 står följande: ”Det finns ingen export beräknad till Förenta staterna, Peru eller andra diskretionära marknader.”

([167]) För mer information, se https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/renewable-energy-directive-targets-and-rules/renewable-energy-directive_en.

([168]) GAIN-rapporten – *Biofuels Annual*, Argentina, 5 augusti 2024. Finns på https://apps.fas.usda.gov/newgainapi/api/Report/DownloadReportByFileName?fileName=Biofuels+Annual_Buenos+Aires_Argentina_AR2024-0011.pdf.

(422) Kommissionen höll inte med om Carbios uttalanden. När det gäller den första punkten noteras att Carbio erkände förekomsten av tillgänglig outnyttjad kapacitet som potentiellt skulle kunna exporteras till unionen (även om det var i lägre utsträckning än vad kommissionen hade kommit fram till). Dessutom konstaterades det i skäl 40 att en biodieselproducent i gruppen av exporterande producenter som ingick i urvalet producerade biodiesel som senare såldes både på den inhemska marknaden och på exportmarknaden. För en sådan biodieselproducent innebar tilldelningen av en kvot inom ramen för inblandningskravet för biodiesel en lägre kapacitet för export. Därför samverkar kapaciteten för den inhemska marknaden och kapaciteten för exportmarknaden. När det gäller den andra frågan noterade kommissionen att det gällande åtagandet inte skulle uppväga eventuella effekter av en påstådd subventionering i avsaknad av de nuvarande åtgärderna, i den utsträckning som åtagandet är knutet till förekomsten av själva utjämningsåtgärderna. Med andra ord skulle det vara sannolikt att prisunderskridandet skulle återkomma om åtgärderna och åtagandet upphörde att gälla. När det gäller den tredje punkten drogs det i översynen visserligen slutsatsen att den skada som konstaterats under översynsperioden inte vållades av import från Argentina, men också att om åtgärderna inte bibehålls skulle återkomsten av argentinsk import till illojala priser vålla skada och hindra unionsindustrin från att återhämta sig från den skada som förväntas till följd av att antidumpningstullar nyligen införts på dumpad import från Kina.

(423) Med tanke på undersökningsresultaten i detta avsnitt förväntas det således att de argentinska exportörerna, om åtgärderna tillåts upphöra att gälla, skulle ha ett incitament att exportera till unionen till priser som underskrider unionsproducenternas försäljningspriser på nivåer liknande dem som konstaterades i den ursprungliga undersökningen. Detta skulle utsätta unionsindustrin för prispress och göra att den förlorar försäljningsvolymer och/eller tvingas sänka sina prisnivåer, vilket skulle påverka lönsamheten.

(424) På grundval av detta dras slutsatsen att avsaknaden av åtgärder med all sannolikhet skulle leda till en betydande ökning av den subventionerade importen från Argentina och att den väsentliga skada som vållats av subventionerad import från Argentina sannolikt skulle återkomma.

7. **UNIONENS INTRESSE**

(425) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersökte kommissionen om bibehållandet av de gällande utjämningsåtgärderna skulle strida mot unionens intresse som helhet. Fastställandet av unionens intresse byggde på en bedömning av alla de olika intressen som berördes, inbegripet unionsindustrins, importörernas, handlarnas och användarnas intressen.

7.1. **Unionsindustrins intresse**

(426) Unionsindustrin består av mer än 60 producenter i hela unionen och sysselsätter nästan 6 000 personer direkt. Ingen producent motsatte sig undersökningen.

(427) Kommissionen fastställde att om åtgärderna inte förlängdes skulle unionsindustrin, som under översynsperioden gick med nollresultat, bli förlustbringande och hamna på obestånd på grund av en kraftig ökning av biodiesel till lågt pris från Argentina, vilket ytterligare skulle äventyra unionsindustrins lönsamhet.

(428) En fortsättning av de befintliga åtgärderna skulle göra det möjligt för unionsindustrin att fortsätta sin återhämtningsprocess och slutligen uppnå hållbara lönsamhetsnivåer.

(429) Kommissionen drog därför slutsatsen att en förlängning av åtgärderna skulle ligga i unionsindustrins intresse.

7.2. **Icke-närstående importörers, handlares och distributörers intresse**

(430) En handlare som är verksam i unionen registrerade sig som berörd part i förfarandet, men lämnade inga synpunkter.

(431) Företag som ägnar sig åt produktion och distribution av fossil diesel och som också ägnar sig åt obligatorisk blandning av fossil diesel med biodiesel uppmanades att fylla i frågeformulären när förfarandet inleddes. Det enda företag som besvarade frågeformuläret hävdade att det inte hade tillräcklig kunskap för att kunna ta ställning till en eventuell förlängning av åtgärderna. För uppgiftslämnaren utgjorde biodiesel en mycket liten del av den totala affärsverksamheten. Mot bakgrund av detta, partens ståndpunkt och det faktum att parten inte lämnade de flesta uppgifterna på den detaljnivå som krävdes, dvs. begränsade till den verksamhet som rörde (argentinsk) biodiesel, drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns något som tydde på att ett bibehållande av åtgärderna skulle ha någon väsentlig inverkan på parten.

(432) Carbio hävdade att det nyligen införda införandet av antidumpningstullar på import av biodiesel från Kina skulle leda till att Kina försvinner som försörjningskälla och att unionsmarknaden därför kommer att behöva ökad import av biodiesel under de kommande åren. Antidumpningsåtgärderna på import från Kina ligger dock på måttliga nivåer, mellan 10 % och 35,6 %, och kan inte anses vara oöverkomliga. Dessutom finns det alternativa försörjningskällor utan handelspolitiska skyddsåtgärder. Detta framgår av den betydande marknadsandel som importen från flera andra tredjeländer har (se tabell 7). Kommissionen ansåg att en fortsättning av de gällande åtgärderna skulle göra det möjligt för unionsindustrin att fortsätta sin återhämtningsprocess och ytterligare försörja sin inhemska marknad.

(433) Kommissionen drog därför slutsatsen att en förlängning av åtgärderna inte skulle medföra någon betydande skada för importörernas, handlarnas och distributörernas intressen. Dessa ekonomiska företag är en del av leveranskedjan och kommer att lämpa över eventuella kostnader till följd av åtgärderna, om sådana uppstår i avsaknad av åtaganden, på användarna och konsumenterna.

7.3. **Användarnas och konsumenternas intresse**

(434) Det finns inget som tyder på att de gällande åtgärderna har haft en negativ inverkan på unionens användare av biodiesel. Det finns inga belägg för att någon av de befintliga åtgärderna hade en negativ inverkan på deras lönsamhet.

(435) Det noteras att de slutliga bränslepriserna snarare följer priset på fossil råolja ([169]) och att omkring 40 % av priset på diesel i bensinstationer i EU är skatter ([170]), som kan anpassas efter olika intressen eller behov. Incitament för användning av biodiesel kan också tillämpas ([171]). Med tanke på dessa fakta och den låga andel biodiesel (vanligtvis högst 10 %) som i allmänhet blandas i den fossila dieseln, framkom ingen bevisning för att en förlängning av åtgärderna tydligt skulle strida mot användarnas eller konsumenternas intressen eller skulle uppväga de positiva konsekvenserna av att bibehålla status quo för unionsindustrin.

7.4. **Andra faktorer**

(436) Kommissionen ansåg dessutom att bibehållandet av de befintliga åtgärderna kommer att främja hållbarhetsarbetet och arbetet med att minska utsläppen av växthusgaser i leveranskedjan och ha en positiv inverkan på leverantörsindustrin i unionen eftersom intäkterna och kapacitetsutnyttjandet kommer att öka.

7.5. **Slutsats om unionens intresse**

(437) På grundval av ovanstående drog kommissionen slutsatsen att det inte fanns några tvingande skäl som rörde unionens intresse som talar emot att bibehålla de befintliga åtgärderna beträffande import av biodiesel med ursprung i Argentina.

8. **UTJÄMNINGSÅTGÄRDER**

(438) På grundval av kommissionens slutsatser om fortsatt subventionering, sannolikheten för återkommande skada som vållats av import från Argentina och unionens intresse bör utjämningsåtgärderna beträffande biodiesel från Argentina bibehållas.

(439) För att minimera riskerna för kringgående på grund av skillnaden i tullsatser krävs särskilda åtgärder för att säkerställa tillämpningen av de individuella tullarna. Tillämpningen av individuella tullar är endast tillämplig mot uppvisande av en giltig faktura för medlemsstaternas tullmyndigheter. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Fram till dess att en sådan faktura uppvisas bör importen omfattas av den utjämningstull som är tillämplig på ”all övrig import med ursprung i Argentina”.

([169]) https://www.bmwk.de/Redaktion/EN/Artikel/Energy/petroleum-fuel-prices.html.

([170]) I sin *Weekly Oil Bulletin* ger kommissionen en översikt per EU-land över de genomsnittliga priserna på diesel och bensin (Euro Super-95) och skattens andel av det slutliga priset. Se https://energy.ec.europa.eu/data-and-analysis/weekly-oil-bulletin_en.

([171]) Mer information från intresseorganisationen FuelsEurope finns i diagrammet här: https://www.fuelseurope.eu/uploads/files/modules/documents/file/1688474562_PHVWHHTy6LUHcLLbJzKRaj44vRiRLrTghMB8aXzf.pdf#:~:text=No%20tax%20incentive%3A%20Biofuels%20do%20not%20bene%EF%AC%81t%20from,a%20percentage%20of%20fossil%20fuel%20content%20above%2070%25.

(440) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella utjämningstullsatserna på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, måste medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och får, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att en påföljande tillämpning av en lägre tullsats är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

(441) Om exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym efter införandet av de berörda åtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 23.3 i grundförordningen. Under sådana omständigheter och förutsatt att villkoren är uppfyllda kan en undersökning om kringgående inledas. Vid en sådan undersökning kan man bland annat undersöka om det finns behov av att upphäva den eller de individuella tullsatserna och i stället införa en landsomfattande tull.

(442) I skäl 2 konstateras att kommissionen godtog åtagandena i genomförandebeslut (EU) 2019/245. Kommissionen ansåg att åtagandena undanröjer den subventionerade importens skadevållande verkningar och i tillräcklig utsträckning begränsar risken för kringgående.

(443) Carbio och de argentinska myndigheterna hävdade att om de gällande åtgärderna skulle förlängas, borde det befintliga åtagandet fortsätta att gälla. Carbio ansåg att åtagandet var en effektiv mekanism som fungerade som en prisstabiliserande faktor för importpriserna på biodiesel till unionen med tanke på de höga priser till vilka argentinsk biodiesel handlades och den negativa underskridandemarginalen i begäran (–2 %). Carbio noterade att dess medlemmar var disciplinerade och fast beslutna att fortsätta sina ansträngningar för ett förnyat avtal.

(444) Kommissionen noterade att den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång är avsedd att bedöma om det är berättigat att fortsätta med utjämningsåtgärderna. En bedömning av det gällande åtagandet ligger utanför ramen för den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång.

(445) Efter kommissionens avsikt att tillämpa artikel 28.1 i grundförordningen på de argentinska myndigheterna begärde EBB i stället att åtagandena skulle upphävas, vilket motiverades med de argentinska myndigheternas bristande samarbetsvilja. EBB tog särskilt upp de offentliga myndigheternas roll i åtagandet enligt grundförordningen. EBB framhöll vidare att en av de uppgifter som saknades enligt skäl 71, nämligen uppgifter om priser och prispolitik hos sojabönsproducenter och sojaoljeproducenter, var av avgörande betydelse för fastställandet av minimiimportpriset enligt åtagandet. Vidare noterade EBB att de argentinska myndigheterna inte lämnade några uppgifter om en mycket likvid och transparent marknad, såsom marknaden för sojabönor i Argentina, och att Molinos Agro S.A. i sitt svar på frågeformuläret bekräftade att marknaden för sojabönor var en sådan marknad. Slutligen skulle de argentinska myndigheternas bristande samarbetsvilja ha brutit mot det förtroende som låg till grund för att åtagandet godtogs.

(446) De argentinska myndigheterna och Carbio hävdade att de prisuppgifter som enskilda leverantörer av sojabönor kunde ha lämnat i samband med den aktuella översynen vid giltighetstidens utgång skilde sig från priset på sojabönor på den argentinska inhemska marknaden, vilket är den relevanta faktorn för fastställandet av minimiimportpriset. De argentinska myndigheterna påpekade också att det faktum att samma uppgifter inte hade lämnats i den ursprungliga undersökningen inte hindrade att ett avtal om ett åtagande ingicks. De argentinska myndigheterna och Carbio hävdade följaktligen att de argentinska myndigheternas bristande samarbete inte utgjorde en överträdelse av åtagandet, även med hänsyn till att de inte var part i det. Enligt de argentinska myndigheterna visar svaret på frågeformuläret från Molinos Agro S.A. dessutom att det, om marknaden är transparent, inte finns någon praktisk nytta med att föra ett register över sojabönsproducenter. Slutligen hävdade Carbio att det låg i unionens intresse att åtagandet fortsatte att gälla.

(447) Kommissionen noterade att en bedömning av det gällande åtagandet inte omfattas av den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång. Detta påstående beaktades därför inte.

(448) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Carbio samma synpunkter som i skäl 443, vilka kommissionen redan hade tagit upp i skäl 444.

(449) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade EBB att kommissionen borde bedöma verkningarna av de argentinska myndigheternas bristande samarbete i den aktuella undersökningen med avseende på det gällande åtagandet. EBB hävdade att detta borde göras antingen i samband med den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång eller i samband med en separat bedömning. Dessutom ansåg EBB att avsaknaden av korrekta uppgifter om sojabönsmarknaden i Argentina skulle göra det omöjligt för kommissionen att fastställa ett minimiimportpris, eftersom det senare beräknas på grundval av de månatliga prisnoteringar för sojaolja som offentliggörs av de argentinska myndigheterna. Enligt EBB var åtagandet därför inte berättigat och måste tillfälligt upphävas.

(450) Kommissionen upprepade att en bedömning av det gällande åtagandet inte omfattas av den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång. I princip påverkar detta dock inte inledandet av en bedömning av huruvida en överträdelse av åtagandet har ägt rum, vilket i alla händelser är skilt från den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång. Detta påstående beaktades därför inte i samband med denna undersökning.

(451) EBB lade dessutom fram ett antal påståenden rörande förhållandet mellan de uppgifter som de argentinska myndigheterna inte lämnat och fastställandet av minimiimportpriset.

(452) Kommissionen noterade att en bedömning av det gällande åtagandet inte omfattas av den nuvarande översynen vid giltighetstidens utgång. Dessa påståenden beaktades därför inte.

(453) När kommissionen enligt artikel 13.9 i grundförordningen återtar sitt godtagande av ett åtagande efter en överträdelse genom hänvisning till särskilda transaktioner och förklarar de relevanta åtagandefakturorna ogiltiga, ska en tullskuld uppkomma vid tidpunkten för godtagande av deklarationen för övergång till fri omsättning av dessa transaktioner.

(454) De individuella företagsspecifika tullsatser som fastställs i denna förordning är endast tillämpliga på import av den produkt som översynen gäller med ursprung i Argentina och som producerats av de namngivna rättsliga enheterna. Import av den produkt som översynen gäller som producerats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är de uttryckligen nämnda företagen närstående, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på ”All övrig import med ursprung i Argentina”. De bör inte omfattas av någon av de individuella tullsatserna.

(455) Ett företag får begära att dessa individuella tullsatser tillämpas om det senare ändrar företagsnamn. Denna begäran ska riktas till kommissionen ([172]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig för företaget kommer en förordning om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(456) Alla berörda parter har underrättats om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att de befintliga åtgärderna bibehålls. De beviljades också en period inom vilken de kunde lämna synpunkter på detta utlämnande av uppgifter. Synpunkter mottogs från de argentinska myndigheterna, Carbio och EBB och behandlas i de relevanta avsnitten ovan.

(457) En exportör eller producent som inte exporterade den berörda produkten till unionen under den period som användes för att fastställa den tullnivå som för närvarande tillämpas på dennes export kan begära av kommissionen att få omfattas av utjämningstullsatsen för samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet. Kommissionen bör bevilja en sådan begäran under förutsättning att tre villkor uppfylls. Den nya exporterande producenten bör kunna styrka följande: i) Företaget exporterade inte den berörda produkten till unionen under den period som användes för att fastställa den tullnivå som för närvarande tillämpas på företagets export, ii) företaget är inte närstående ett företag som hade sådan export och därför omfattas av utjämningstullarna, och iii) företaget har exporterat den berörda produkten därefter eller genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att göra detta i betydande kvantiteter.

([172]) Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

(458) När ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([173]) den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(459) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull införs på import av fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, i ren form eller i en blandning, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 1516 20 98 (Taric-nummer 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 och 1516 20 98 33), ex 1518 00 91 (Taric-nummer 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 och 1518 00 91 33), ex 1518 00 95 (Taric-nummer 1518 00 95 21), ex 1518 00 99 (Taric-nummer 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 och 1518 00 91 33), ex 2710 19 42 (Taric-nummer 2710 19 42 21 och 2710 19 42 29), ex 2710 19 44 (Taric-nummer 2710 19 44 21, 2710 19 44 29 och 2710 19 44 33), ex 2710 19 46 (Taric-nummer 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 och 2710 19 46 33), ex 2710 19 47 (Taric-nummer 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 och 2710 19 47 33), 2710 20 11, 2710 20 16, ex 3824 99 92 (Taric-nummer 3824 99 92 10, 3824 99 92 14 och 3824 99 92 17), 3826 00 10 och ex 3826 00 90 ([174]) (Taric-nummer 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 och 3826 00 90 33), med ursprung i Argentina.

2. Följande slutgiltiga utjämningstullsatser ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som produceras av nedanstående företag:

Företag	Utjämningstull	Taric-tilläggsnummer
Aceitera General Deheza S.A.	33,4 %	C493
Bunge Argentina S.A.	33,4 %	C494
LDC Argentina S.A.	26,2 %	C495
Molinos Agro S.A.	25,0 %	C496
Viterra Argentina S.A.	25,0 %	C497
Vicentin S.A.I.C.	25,0 %	C498
COFCO International Argentina S.A.	28,2 %	C490
Cargill S.A.C.I.	28,2 %	C491
All övrig import med ursprung i Argentina	33,4 %	C999

([173]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

([174]) Enligt den nuvarande definitionen i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/2522 av den 23 september 2024 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2522/oj (EUT L, 2024/2522, 31.10.2024). Produkttäckningen bestäms genom att produktbeskrivningen i artikel 1.1 och varubeskrivningen för motsvarande KN-nummer och Taric-nummer tillämpas tillsammans.

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura innehållande en försäkran, som är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå dennes eller dennas namn och befattning, och som ska ha följande lydelse: *"Jag intygar härmed att den (volym av) (produkt som översynen gäller) som sålts på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har producerats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i [det berörda landet]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."* Till dess att en sådan faktura uppvisas ska tullsatsen för alla övriga företag tillämpas.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Importprodukter som deklareras för övergång till fri omsättning ska vara befriade från den utjämningstull som införs genom artikel 1, förutsatt att de har tillverkats, skickats och fakturerats av företag från vilka kommissionen har godtagit ett åtagande och vars namn upptas i genomförandebeslut (EU) 2019/245, med senare ändringar, och att de har importerats i enlighet med bestämmelserna i samma genomförandebeslut.

2. De importprodukter som omnämns i punkt 1 ska vara undantagna från utjämningstullen under förutsättning att a) importen åtföljs av en åtagandefaktura som är en handelsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter och den försäkran som föreskrivs i bilaga 1 till denna förordning, b) importen åtföljs av ett exportåtagandeintyg enligt bilaga 2 till denna förordning, och c) de varor som deklareras och anmäls till tullen exakt motsvarar beskrivningen på åtagandefakturan.

3. En tullskuld ska uppkomma vid tidpunkten för godtagande av deklarationen för övergång till fri omsättning a) när det för de importprodukter som beskrivs i punkt 1 fastställs att ett eller flera av de villkor som anges i den punkten och punkt 2 inte är uppfyllda, eller b) när kommissionen enligt artikel 13.9 i förordning (EU) 2016/1037 återtar sitt godtagande av ett åtagande genom en förordning eller ett beslut där det hänvisas till enskilda transaktioner och anges att berörda åtagandefakturor är ogiltiga.

Artikel 3

De företag från vilka åtaganden godtas av kommissionen och vilkas namn förtecknas i genomförandebeslut (EU) 2019/245 med senare ändringar och föremål för vissa villkor som anges däri, kommer också att utfärda en handelsfaktura för transaktioner som inte är undantagna från utjämningstullen. Denna faktura ska vara en handelsfaktura som innehåller åtminstone de uppgifter som föreskrivs i bilaga 3 till denna förordning.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 maj 2025.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA 1

Följande uppgifter ska anges i den handelsfaktura som åtföljer företagets försäljning till Europeiska unionen av varor som omfattas av åtagandet:

(1) Rubriken ”HANDELSFAKTURA SOM ÅTFÖLJER VAROR SOM OMFATTAS AV ETT ÅTAGANDE”.

(2) Namnet på det företag som har utfärdat handelsfakturan och namnet på det företag som producerar varorna.

(3) Handelsfakturans nummer.

(4) Datum för utfärdande av handelsfakturan.

(5) Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de varor som anges i fakturan ska tullklareras vid Europeiska unionens gräns.

(6) En exakt och tydlig beskrivning av varorna, med uppgift om

— tekniska specifikationer för företagets produktkodnummer (CPC),

— företagets produktkodnummer (CPC),

— KN-nummer, och

— kvantitet (i enheter, uttryckt i ton).

(7) Försäljningsvillkor, med uppgift om

— pris per enhet (ton),

— betalningsvillkor,

— leveransvillkor,

— sammanlagda rabatter och avdrag.

(8) Namnet på det företag som fungerar som importör och till vilket företaget direkt har utfärdat fakturan.

(9) Namnet på den tjänsteman vid företaget som har utfärdat handelsfakturan och följande undertecknade försäkran:

”Undertecknad intygar att de varor som sålts för export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har producerats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i Argentina inom ramen för och enligt villkoren i det åtagande som godtagits av Europeiska kommissionen genom genomförandebeslut (EU) 2019/245. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”

BILAGA 2

Exportåtagandeintyg

Följande uppgifter ska anges i det exportåtagandeintyg som ska utfärdas av Carbio för varje handelsfaktura som åtföljer företagets försäljning till Europeiska unionen av varor som omfattas av åtagandet:

(1) Namn, adress och telefonnummer till Cámara Argentina de Biocombustibles (*Carbio*).

(2) Namnet på det företag som nämns i genomförandebeslut (EU) 2019/245 och som har utfärdat handelsfakturan och namnet på det företag som producerar varorna.

(3) Handelsfakturans nummer.

(4) Datum för utfärdande av handelsfakturan.

(5) Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de varor som anges i fakturan ska tullklareras vid Europeiska unionens gräns.

(6) En exakt beskrivning av varorna, med uppgift om

— den tekniska specifikationen av varorna och företagets eventuella produktkodnummer (CPC), och

— KN-nummer.

(7) Den exakta exporterade kvantiteten (i enheter), uttryckt i ton.

(8) Intygets nummer och sista giltighetsdag (tre månader efter utfärdandet).

(9) Namnet på den företrädare för Carbio som har utfärdat intyget samt följande undertecknade försäkran:

”Undertecknad intygar härmed att detta intyg utfärdats för direkt export till Europeiska unionen av de varor som omfattas av den handelsfaktura som åtföljer försäljning som omfattas av åtagandet, och att intyget har utfärdats inom ramen för och enligt villkoren för det åtagande som [företagets namn] erbjudit och Europeiska kommissionen godtagit genom genomförandebeslut (EU) 2019/245. Jag intygar att uppgifterna i detta intyg är riktiga och att den mängd som intyget gäller inte överskrider tröskeln i åtagandet.”

(10) Datum.

(11) Carbios underskrift och stämpel.

BILAGA 3

Följande uppgifter ska anges i den handelsfaktura som åtföljer företagets försäljning till Europeiska unionen av varor som omfattas av utjämningstullar:

(1) Rubriken ”HANDELSFAKTURA SOM ÅTFÖLJER VAROR SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UTJÄMNINGSTULL”.

(2) Namnet på det företag som har utfärdat handelsfakturan och namnet på det företag som producerar varorna.

(3) Handelsfakturans nummer.

(4) Datum för utfärdande av handelsfakturan.

(5) Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de varor som anges i fakturan ska tullklareras vid Europeiska unionens gräns.

(6) En exakt och tydlig beskrivning av varorna, med uppgift om

— tekniska specifikationer för företagets produktkodnummer (CPC),

— företagets produktkodnummer (CPC),

— KN-nummer, och

— kvantitet (i enheter, uttryckt i ton).

(7) Försäljningsvillkor, med uppgift om

— pris per enhet (ton),

— betalningsvillkor,

— leveransvillkor,

— sammanlagda rabatter och avdrag.

(8) Namn på och underskrift av den tjänsteman vid företaget som har utfärdat handelsfakturan.